

PLAYBOY

**ONDŘEJ
NEFF**

Neviditelný pes

Ines

propadla rychlým autům...

**RUSSELL
CROWE**

Jsem komplikovaný
jako většina lidí

OBCHOD SE ZBRANĚMI

Byznys bez sentimentu

PETR KAŠPAR

Filmařina vášní i prokletím

**DETEKTIVOVÉ,
KTEŘÍ PSALI HISTORII**

TOTÁLNÍ SEBEOBRAŇA

Kalah – izraelský
bojový systém

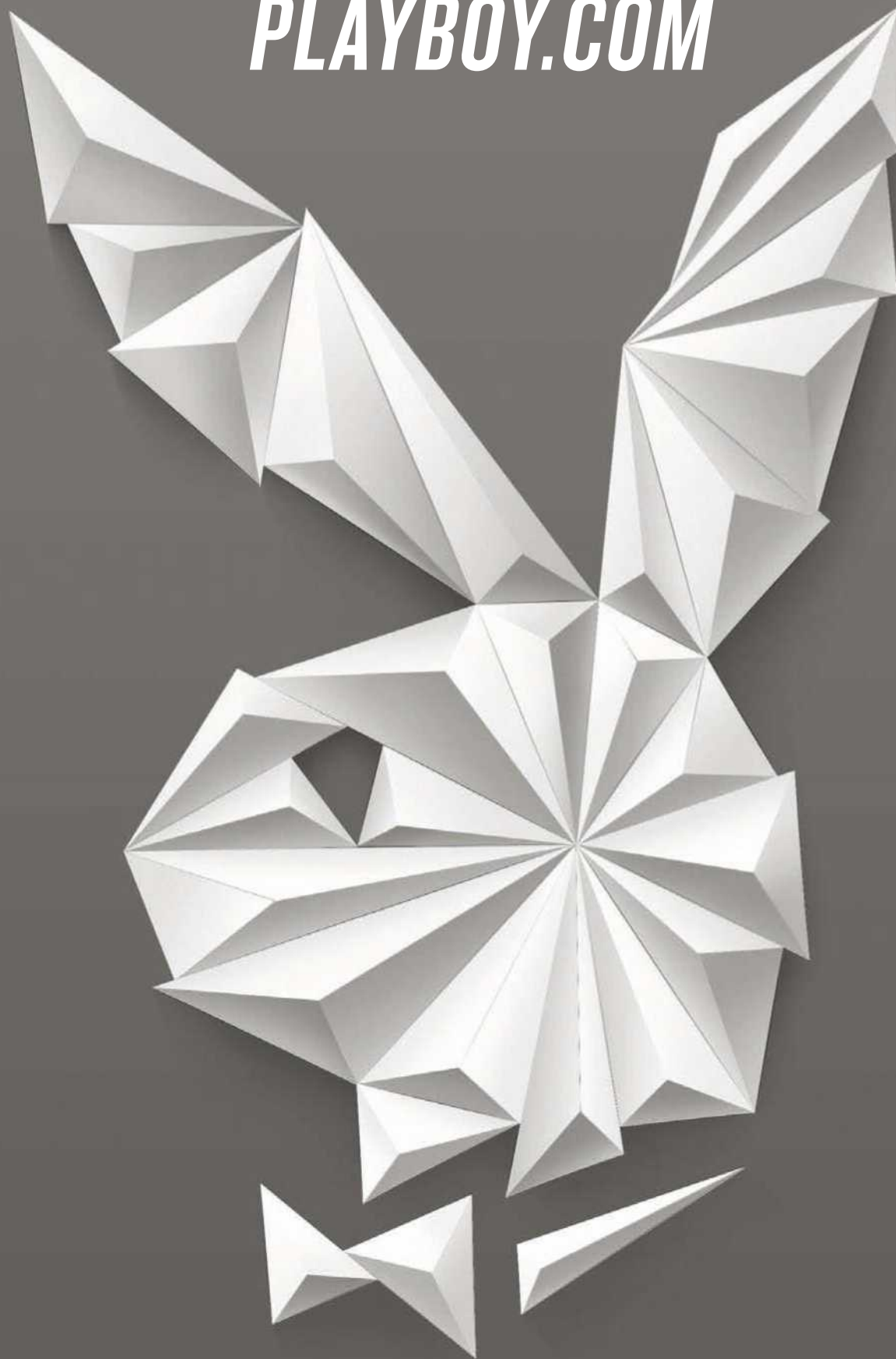
**JÍZDA NA VLNÁCH
ESTROGENU**

www.playboy.cz

LISTOPAD 11 | 2016 | 99 Kč | 3,99 €

CHECK OUT THE NEW
PLAYBOY.COM

YOU'RE WELCOME.

Názory a stereotypy jsou dvě věci, které neradi měníme. Filozof říká, že pouze hloupí lidé nikdy nemění své názory. Neměl na mysli převlékání kabátů. Vycházel z toho, že názor na cokoli si tvoříme na základě dostupných informací, zkušeností a pocitů – a když se tyto parametry změní, zformulujeme nový názor. Se stereotypy je to trochu jinak. S těmi hned tak něco nehne. Příklad. Když jsem doma, vypadá moje ráno vždy stejně. Probudím se, vstanu z postele, hledám župan, obloukem se vyhnu všem zrcadlům, abych toho cizího rozsuchaného člověka s opuchlými víčky a nákupními vaky pod očima neviděl, v koupelně si s cudně sklopeným zrakem čistím zuby (tam je taky zrcadlo, které mi rádo odpoví, kdo je nejošklivější chlap na světě) a v kuchyni zapnu mašinu na espresso. A hledám pouze něco sladkého ke kávě. Musí to tak být. Je to stereotyp. Jenže pokud jsem v hotelu, nastává jiný stereotyp. Lhostejně míjím štrůdlí i lívanečky a vrhám se na čerstvé housky, máslo, vajíčka, uzeného lososa a džus.

Prostá výměna názorů

Mnohem nebezpečnější je stereotyp ve vztazích a v sexu. Tam vede nedostatek invence a inovace k okorávání, postupnému odumírání a nakonec ke ztrátě zájmu obou účastníků pohlavního provozu. Výjimkou jsou květiny – můžeme je ženám nosit donekonečna, a vždy budou šťastné. Nejhorším stereotypem je však odevzdávání velké části našich výdělků jedincům, kteří mají s nejlepším vědomím a svědomím spravovat věci veřejné. Ano, daně. Včera jsem se díval na televizní diskusi o rozpočtu a byl jsem v šoku z toho, s jakou samozřejmostí všichni naši volení i samozvaní vůdci berou fakt, že jim ty peníze bez reptání odevzdáváme a necháváme na jejich blahovůli, jak s nimi budou nakládat. A jak vlastně tento stereotyp vznikl? Kdysi v pradávných časech si příslušníci nějakého kmene řekli, že je nepohodlné svolávat kvůli každému rozhodnutí celý kmen. Demokraticky si zvolili radu starších a tu pověřili úkony, které měla vykonávat za celý kmen. Ty úkony jim zabíraly dost času, který pak nemohli věnovat lovu, chovu nebo pěstování konopí. Proto jim každý příslušník kmene odevzdával něco málo ze svého. Členové rady starších byli vděční za to, že nemusí lovit a přitom mají co jíst, a příslušníci kmene byli spokojeni, že za ně rada starších řeší společné problémy a oni mají víc času na odpočinek a na sex. Tak vznikl stát. Bylo to prosté, průhledné a navzájem výhodné. Od té doby uplynulo mnoho vody i vodky. Stát se stal rozpínavým molochem, krvežíznivým drakem, kterému pokorně předkládáme k sežrání naše půvabné princezny. Dávno jsme se přestali pít po osudu našich víceméně tvrdě vydělaných peněz. V nepřehledné spleti rozpočtu bychom se ničeho nedopátrali. A nejvíc mi vadí, že ti, kteří našimi desátky vládou, zapomněli na jakoukoli vděčnost a pokoru vůči těm, kteří jim umožňují jíst bez toho, že by museli chodit na lov. Okázale až nabubřele ignorují zdroj veškerých dostupných příjmů – nás.

Člověk nikdy neví, jak to s jeho názory a stereotypy dopadne. Takže si přestaňme dělat násilí a beze strachu změňme ve svém životě všechno, co nás už moc nebaví. Teda až na ty daně, ty za nás bezpochyby změň naše rada starších. A když s vámi někdo nebude souhlasit, pozvěte jej na oficiální výměnu názorů a názor mu prostě vyměňte.

Vlado Oliva

ŠÉFREDAKTOR

EDITORIAL

18
Pictorial
YULIYA

54

80

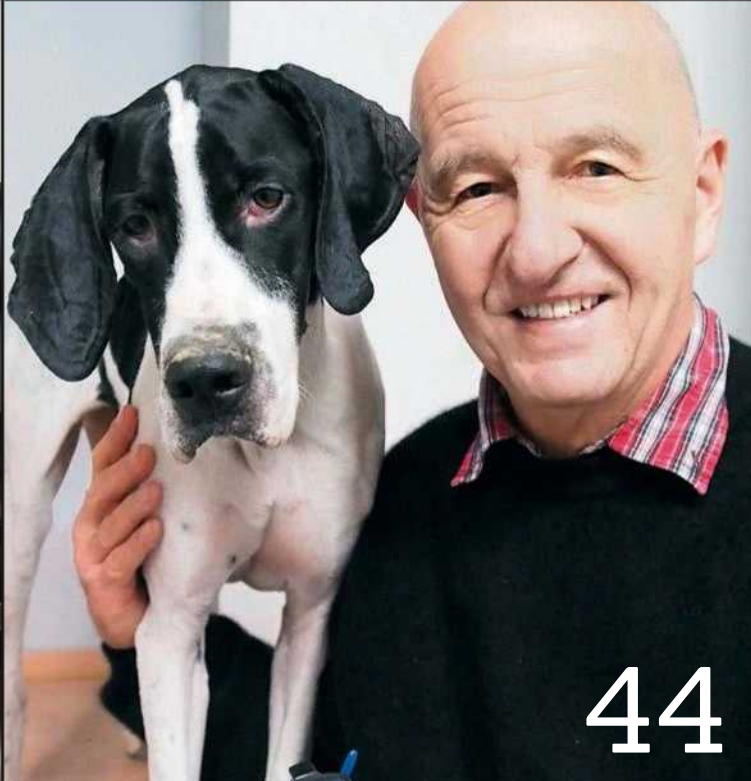

72

104

OBSAH 11 | 2016

44

FOTO TITUL
MICHAL HAŠČYN
INES

propadla kouzlu rychlých
německých aut

40

003 DOPISY ČTENÁŘŮ

KOKTEJL

- 004 Predátor si vás podmaní
- 006 Nepřehlédnutelný hubeňour
- 008 Vždy připraven k akci
- 010 Nejdelší tunel světa Made in Switzerland
- 014 WGM Beroun Open Czech potřeť
- 014 Žijící legenda poprvé u nás

018 PICTORIAL | YULIYA LASMOVICH

PEOPLE

- 028 DOBRODRUŽI | PETR KAŠPAR
Srdcař, pracant a dobrodruh
na opačné straně kamery
Setkal se s dalajlámou, sjížděl kaňony
nejdivočejších řek světa, natáčel jaguáry,
lvy i sněžné levharty a mimo jiné získal
i ocenění v soutěži Czech Press Photo...
- 034 STORY | HERCULE POIROT
Stoletý detektiv,
který přežil vlastní nekrolog
Agatha Christie sice svého nesmrtelného
hrdinu stvořila, ale sama ho moc nemusela...
- 038 SVĚT | Krásky od protinožců
- 040 TÉMA | Obchod se zbraněmi
Byznys, kde sentiment nemá místo
- 044 INTERVIEW | ONDŘEJ NEFF
Život je cesta,
která nezná omezení rychlosti
Spisovatel, novinář, fotograf, jedna
z nejvýraznějších osobností sci-fi literatury
naší historie...

050 SEX | Jízda na vlnách estrogenu

- 054 20 OTÁZEK | RUSSELL CROWE
Jsem komplikovaný jako většina lidí, říká oscarový
herec, který se svými pocity moc netají

058 PLAYMATE | INES

070 CARTOONS & PLAYBOY SE SMĚJE | Vtipy

HIGHTECH

- 072 AUTO SNŮ | Alfa Romeo 4C Spider
Emoční vulkán
- 076 AUTO MĚSÍCE | Jaguar F-Pace
Kočka blátivá

080 PICTORIAL | LINNEA ROSE

LIFESTYLE

- 088 PROFIL | VÁCLAV MRÁZEK
- 090 Z PRVNÍ RUKY |
Na ulici druhou šanci nedostaneš
Kalah, sebeobrana izraelských válečníků
- 096 HITPARÁDA | 20 detektivů,
kteří psali a píšou historii
- 100 KNOW-HOW | Anatomie vzteku
Jak ovládnout zuřivost a žít déle

104 PICTORIAL | JASMINA TRIFUNOVA

PLAYBOY

- 112 HRY | 114 KNIHY | 116 HUDBA
| 118 FILMY
- 120 PŘEDPLATNÉ
- 122 PŘIPRAVUJEME, co vás čeká v příštím čísle?

DOPIS MĚSÍCE

Dobrý den,

je pomalu čas když ne nákupu vánočních dárků, tak aspoň nějakého nápadu nebo tipu na něco pro své nejbližší... Jako předplatitel v poslední době dost často hledám inspiraci ve vašem časopise a zatím jsem se nikdy nezklamal a vždy jsem něco našel. Proto se ptám i tentokrát a dost v předstihu, jestli s něčím, jako je vánoční dárková příloha, počítáte i v nejbližších vánočních číslech. Děkuju a zdravím celou redakci.

PETR HAVLÍČEK, HRADEC KRÁLOVÉ

Dobrý den, Petře,

to víte, že na své věrné myslíme a už teď připravujeme něco, z čeho by naši čtenáři mohli čerpat svou inspiraci. Neříkáme rovnou, že v prosincovém či následujícím dvojčísle leden/únor, které vyjde včas před vánočními svátky, najdete rozsáhlou přílohu s tipy na dárky, ale určitě v koktejlu toho na výběr bude dost a dost, čím určitě radost sobě nebo nejbližším uděláte.

REDAKCE

ZASLÁNÍ NEVYŽÁDANÉ FOTOGRAFIE, KRESBY ČI PŘÍSPĚVKU NA ADRESU REDAKCE (POŠTOU ČI E-MAILEM) AUTOR UDĚLUJE SOUHLAS K TOMU, ABY JEHO DÍLO BYLO ZVEŘEJŇOVÁNO, POUŽÍVÁNO, UPRAVOVÁNO A UCHOVÁVÁNO REDAKCÍ PODLE POTŘEB. AUTOR PŘÍSPĚVKU NESE VEŠKEROU PRÁVNÍ ODPOVĚDNOST ZA OBSAH A PŮVOD SVÉHO DÍLA. PŘÍSPĚVKY NEJSOU HONOROVÁNY. NÁROKY HONOROVÁNÍ PŘÍSPĚVKU PODLÉHAJÍ VÝLUČNĚ PŘÍPADNÉ SMLouvĚ S AUTOREM. PŘÍSPĚVKOVÉ MATERIÁLY PODLÉHAJÍ SOUHLASU REDAKCE. SOUHLAS JE VYDÁN JEN TĚM PŘÍSPĚVKŮM, KTERÉ NEOSAHUJÍ REKLAMU, VULGARISMUS, PORNOGRAFII ČI JINÉ ODBORNĚ ZÁVADNÉ MATERIÁLY A JSOU OPATŘENY JMÉNEM A PRŮJEMNÍM AUTORA, PŘILOŽENÝM FUNKČNÍM KONTAKTEM NA JEHO OSOBU (ADRESA, MAIL, TEL.). REDAKCE SI VYHAZUJE PRÁVO PŘÍSPĚVEK ODMÍTNOUT. PRO UDĚLENÍ SOUHLASU NEEKISTUJE Tedy PRÁVNÍ NÁROK A JEHO PŘÍPADNÉ VYMAHÁNÍ JE TAK IRELEVANTNÍ. NEVYŽÁDANÉ PŘÍSPĚVKY NEVRACÍME.

VÝSLEDKY SOUTĚŽE: V zářijovém čísle jste se mohli zúčastnit dvou soutěží. V první šlo o dva vouchery v hodnotě 1000 Kč do restaurace Nostress. Šanci měli všichni, kdo napsali, že zakladatel společnosti Illy se jmenuje Francesco Illy. Do restaurace v centru Prahy se můžou těšit **Jan Hrdlička** z Prahy a **Marek Svoboda** rovněž z Prahy. V druhé soutěži, tradičně z rubriky her, jste měli možnost vyhrát akční sci-fi RPG Technomancer. Stačilo vědět, že autoři hry mají na svědomí i RPG Bound by Flame. **Marie Filsaková** z Českých Budějovic, **Martin Foltán** ze Žatce, **Svatava Zitová** z Plzně, **Petr Smrkovský** z Prahy a **Marek Mysliveček** z Havlíčkova Brodu si rozdělí pět kousků pecky Technomancer.

Vše o Playboyi se dozvíte na
www.playboy.cz

Posílejte nám své názory a připomínky na adresu:
**Playpress, s. r. o., Playboy ČR, Ohradní 1440/2a,
140 00 Praha 4-Michle, e-mail: playboy@playpress.cz.**

My se je budeme snažit vzít v potaz a uvést v praxi.

Vždyť PLAYBOY tu je pro čtenáře.

INFORMACE PRO SOUTĚŽÍČÍ: Při e-mailové korespondenci s redakcí, zejména když odpovídáte na soutěžní otázku, nezapomeňte uvést zpáteční adresu. Jinak nebudete moci být zařazeni do slosování.

Redakce zálohuje na prostředcích WD

Inzerce

PLAY GOLF

www.playgolfstyle.com

PREDÁTOR si vás podmaní

Nový **PREDATOR 21 X** od **ACERU** je prvním notebookem na světě se zakřiveným displejem a s technologií eye-tracking pro ještě podmanivější zážitky. Je vybaven procesorem

nejnovější, 7. generace Intel Core, pětici ventilátorů a dvěma grafickými kartami NVIDIA GeForce GTX 1080 zapojenými v režimu SLI pro nepřekonatelný grafický výkon. Vestavěný eye-tracking hardware (infračervené senzory a software) otvírá zcela nové způsoby ovládání při hraní her. Sledováním očí hráče pomocí softwaru přináší notebooku nové způsoby interakce, jako je zaměřování, identifikace nepřátel, přitom stačí se jen jednoduše podívat na objekty na obrazovce. Cena je na dotaz. Více na WWW.ACER.CZ.

SILÁK v malém těle

Nový systémový fotoaparát **EOS M5** od **Canonu** spojuje úžasné možnosti digitálních zrcadlovek s pohodlím kompaktního těla. Fotoaparát EOS M5 je první ze systému EOS, který využívá obrazový procesor DIGIC 7 společnosti Canon. Nový model se může pochlubit řadou špičkových technologií pro zpracování obrazu včetně CMOS snímače typu APS-C s rozlišením 24,2 megapixelu nebo automatického zaostřování s duálními pixely CMOS. Kompaktní EOS M5 tak umožňuje tvorbu přesných a ostrých fotografií i dynamických videozáznamů, a ocení ho tedy i špičkoví fotografové. Canon EOS M5 vedle Wi-Fi a NFC podporuje i technologii Bluetooth, která umožňuje neustálé propojení fotoaparátu s chytrým telefonem nebo tabletem. Z těchto zařízení mohou uživatelé snímky prohlížet a kopírovat bez toho, aniž by museli fotoaparát vyndat z brašny – k přepnutí na Wi-Fi komunikaci dojde zcela automaticky. Cena za tělo s adaptérem je asi **880 eur**, v korunách není zatím známa.

Více na www.canon.cz.

Lehkost, síla, odolnost...

Leatherman SKELETOOL zaujme na první pohled. Nevšední design je propojen s účelností a díky odlehčovacím otvorům váží tento sedmástronový multitool pouhých 142 gramů, což mu nijak neubírá na funkčnosti a extrémní odolnosti. To ocení zejména horolezci, ale i cestovatelé, kteří počítají každý gram hmotnosti navíc a potřebují se spolehnout na rychlé a kvalitní nářadí. Tělo z nerezové oceli je vyplněno hliníkovou vložkou, nůž lze snadno otevřít palcem jedné ruky. Tradiční multifunkční kleště jsou dále doplněny o sérii šroubováků a otvůrák na láhve. Díky kvalitní karabině můžete multitool jediným pohybem připevnit za opasek či na batoh. Stane se tak stylovým pomocníkem, kterého budete mít po ruce v každé situaci. K dostání v tradiční stříbrné nebo také v oranžové barvě. Samozřejmostí je záruka 25 let. Cena je asi **3250 Kč**. Více na www.leatherman.cz.

Navrátivší se ikona

Řemenový pohon byl doposud znám především u motocyklů. Jeho využití u jízdních kol **Favorit** má hned několik předností. Je výrazně lehčí, má až dvanáctkrát vyšší životnost než klasický řetěz, nepřetrhne se, během jízdy nespadne a není nutné se starat o jeho údržbu. Jízda je díky němu lehčí, hladší a naprosto tichá.

Kola **Favorit** disponují ultralehkým karbonovým rámem, který má nesporně mnoho výhod. Výborně pohlcuje vibrace a je o více než 2 kg lehčí. Rámy jsou při výrobě přizpůsobeny konkrétní geometrii zákazníka. Výsledná hmotnost kola je tak proto vždy jiná.

Bezpečnost jízdy patří mezi hlavní priority společnosti, proto konstruktéři přímo dovnitř kola zabudovali přední a zadní osvětlení, které se automaticky přizpůsobuje okolním světelným

Minule jsme vám slíbili, že se k vysněnému kolu Favorit z dětství mnoha z nás vrátíme...

Značka se svým kolem si to podle nás určitě zaslouží. Kolo **Favorit** sice odkazuje na svůj původní retrodesign, nicméně při bližším prozkoumání vám hned dojde, že s prapůvodním kolem našeho dětství má pramálo společného.

Pojďme si tedy kolo představit trochu detailně...

podmínkám. Světla nemusíte dobíjet, stačí se pouze rozjet. Napájí se totiž z dynama ukrytého v předním náboji kola. Nové favority vynikají velmi tichým provozem, proto se vám při jízdě městem bude určitě hodit i elektronický zvonek.

Mechanicky řazená osmistupňová nebo elektronicky řazená jedenáctistupňová převodovka vyniká japonskou precizností a pokrývá všechny převodové potřeby, které může sportovní, rekreační či cykloturistický nadšenec mít. Převodovka se nemusí promazávat, ukryvá se v zadním náboji kola a je odolná vůči vodě či nečistotám. Řadíte pouze jedním směrem při jízdě do kopce a druhým směrem při jízdě z kopce. Na rozdíl od jiných převodových systémů můžete řadit, i když stojíte, nebo přímo za jízdy, když zrovna nešlapete.

Pneumatiky disponují několikastupňovou ochranou proti defektu. Pokud by i přesto došlo k proražení pláště i duše, ve vnitřní vrstvě je nanesen speciální gel, který díru ihned zalepí.

Kotoučové brzdy nepotřebují žádnou údržbu. I při lehkém zmáčknutí páčky kolo bezpečně zastavíte za jakýchkoli podmínek.

Vybrat si můžete ze čtyř provedení: **Aviator**, **Bigboss**, **Cronos** a **Diamante** anebo pro fajnšmekry je tu klenot s příznačným názvem **F1**. Ceny základních modelů se pohybují od asi 64 700 Kč a cena „efedničky“ se může vyšplhat až na 250 000 Kč. Kdo se chce o kvalitách a technologiích přesvědčit (i vyzkoušet) na vlastní oči, může zavítat do showroomu ve **Vinohradském pavilonu (Vinohradská 1200/50, Praha 2)**.

Víc na www.favorit.cz.

BIGBOSS

CRONOS

DIAMANTE

F1

AVIATOR

Vaše **TŘETÍ OKO** na vozovce

Jednou z nejpropracovanějších kamer z rodiny **MiVue** je model MiVue 568, se kterým získáte aktivního spolujezdce, který dokáže detailně zaznamenat dění kolem vozu a zároveň upozornit na hrozící nebezpečí v podobě dopravních kontrol. Kromě precizně zpracované skleněné optiky, které neunikne žádný detail, nabízí přístroj bohatou výbavu v podobě GPS navigace, senzoru přetížení, detektoru pohybu a vestavěné databáze

radarů. Během jízdy oceníte také přehledný 2,5palcový displej, na němž lze okamžitě přehrávat uložená videa. Díky dotykové obrazovce a přehlednému obrázkovému menu se uživatel snadno zorientuje v nabídce. Model MiVue 568 je dodáván s flexibilním otočným držákem a dlouhou nabíječkou do auta. Kameru tak stačí pouze rozbalit a můžete okamžitě usednout za volant a užívat si všechny její funkce. Cena je asi **4300 Kč**. Více na www.mio.cz.

RADO je světově známou značkou vyhlášenou pro svůj inovativní design a použití revolučních materiálů pro nejdolnější hodinky na světě. Rado poprvé představilo lehkou keramiku z nitridu křemíku v roce 2013 limitovanou edicí modelu **DiaMaster**. Od té doby tento materiál neustále vyvíjí. Je to výprava za snižováním hmotnosti a posledním důkazem jsou hodinky **HYPERCHROME ULTRA LIGHT**, nejnovější časomíra vyrobená z trojice neuvěřitelně lehkých materiálů: nitridu křemíku, eloxovaného hliníku a tvrzeného titanu. Číselník bez indexů je ztělesněním jednoduchosti. Přírodní tmavě šedý odstín nitridu křemíku dává lehkým hodinkám nepřehlédnutelnou barvu. Textura soustředěné kružnice na číselníku, jež jemně přechází směrem dolů, připomíná uklidňující obrazce v písku zenových zahrad. Na svém místě drží 56 gramů vážící hodinky řemínek NATO. Cena je asi **75 100 Kč**. Více na WWW.DUSAK.CZ.

Návrat ke kořenům

VŽDY PŘIPRAVEN k akci

Dyson představil nejnovější generaci akumulátorových vysavačů s vysokým sacím výkonem a bez překážejícího kabelu. Inženýři u Dysonu strávili víc než deset let vývojem malých, ale výkonných digitálních motorů a výsledkem je akumulátorový vysavač **Dyson V8**. Ten neslouží jen k vysávání podlahy, ale rychle se dokáže přeměnit z tyčového vysavače na ruční pro úklid v libovolné výšce – ať dole, nebo nahoře. Pro ukládání je vysavač vybaven nabíjecím úchytem na stěnu. V8 váží jen 2,6 kg, přičemž klíčové komponenty, jako motor a baterie, jsou uloženy v blízkosti madla. Tím se těžiště vysavače posouvá tak, aby se s ním dalo snadno manipulovat. Akumulátorový vysavač **Dyson V8** je vybaven novým vyprazdňovacím mechanismem. Jak je nádoba postupně vyprazdňována, stírá pryžový límeček nečistoty ze sítka s cyklony. To umožňuje uživateli hygienicky odstranit zachycený prach a nečistoty jediným úkonem, bez nutnosti dotknout se nečistot. Odpadní nádoba má navíc větší kapacitu než předcházející generace vysavačů. Cena je asi **16 500 Kč**. Více na www.solight.cz.

Nejsnáze ovladatelný **DRON** s virtuálními brýlemi

EHang 184

Ghostdrone 2.0. VR je nový výrobek od třetího největšího výrobce dronů na světě, společnosti **EHang**, která zaujala také tím, že jako první představila dron pro osobní přepravu **EHang 184**. Na ten si ještě počkáme, ale Ghostdrone 2.0 letos v létě vtrhnul do Evropy a získává si přízeň lidí, kteří pořízení dronu odkládali z obavy, že je jeho ovládání moc složité.

Ghostdrone se ovládá pomocí mobilního telefonu a je to tak snadné, že není třeba žádné školení, stačí jen sledovat pokyny aplikace, která je v češtině.

Svoji jednoduchostí ale neztrácí nic z kvality a výbavy. Najdete tu všechny známé funkce, jako Follow-me, Waipoints, Hover, Selfie, automatický návrat a další. Létat můžete jak v GPS, tak i v manuálním režimu. Je vybaven vysoce přesným gimbaelem se 4K kamerou pro vyladěné a kvalitní záběry, dále virtuálními brýlemi, díky kterým živě vidíte, co přesně kamera natáčí a s jejichž pomocí můžete naklápět kameru v požadovaném směru pouhým pohybem hlavy.

Ghostdrone 2.0 je opravdu pro každého, kdo si chce užívat létání s dronem při sportu, pro zábavu i s rodinou a hlavně bez obav. Cena začíná na **necelých 15 000 Kč**. Více na www.ehang.cz.

EHANG
FLY INTO THE FUTURE

ELEGÁN bez konkurence

Mobilní produktivita vstupuje do nové éry díky nejnovějšímu tabletu 2v1 **Lenovo YOGA Book**, který jen těžko hledá konkurenci. Ve svém těle totiž spojuje funkce tabletu, notebooku, poznámkového bloku i multimediálního přehrávače. Tělo tohoto jedinečného tabletu tvoří dva samostatné panely spojené charakteristickým pantem inspirovaným řemínkem luxusních hodinek, který tabletu umožňuje využít hned čtyři režimy

pro práci i zábavu. Zajímavější je však to, co se skrývá pod povrchem. YOGA Book je vybaven dotykovou Halo klávesnicí, která zobrazí klávesy jen tehdy, když je potřebujete. Při vypnutí klávesnice se z celého prostoru stane grafický tablet, na němž mohou uživatelé naplno projevit svou kreativitu. Malování, retušování fotografií, vytváření animací či skic ještě nikdy nebylo tak snadné.

Více na www.lenovo.cz.

VINO VYHODNE.CZ
SVĚTOVÁ VÍNA, NAŠE CENY

Life is too short,
let's enjoy it!

- Doprava zdarma** na vše
- Garance** vrácení peněz
- Nejlepší ceny** v ČR
- Bezplatné** vrácení zboží

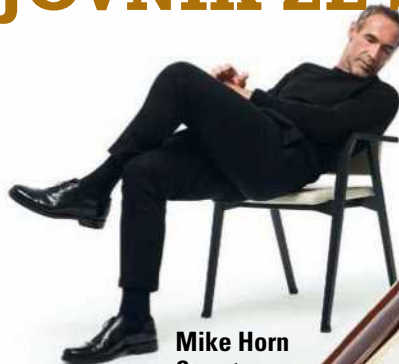
HRDÝ BOJOVNÍK ZE SALAMÍNY

Spyros Metaxa se už v roce 1888 rozhodl vytvořit alkohol nevidané jemnosti, a tak světlo světa spatřil jantarový nápoj – **METAXA**.

Metaxa 12* je výsledkem výjimečného umění Costase Raptise, který v ní spojil jemné tóny vypalovaného dubového dřeva, koření, sušeného ovoce a květin.

Ikonický nápoj dnes mění svou tvář. Nelze se divit, že zosobněním metaxy se stal jeden z největších dobrodruhů dnešní doby Mike Horn.

Z jeho osobnosti a úspěchů sálá odvaha a opravdovost a to jsou hodnoty charakteristické i pro metaxu. Nový design METAXY 12* odkazuje na vlastnosti, které z ní vytvořily ikonu. Hrdý bojovník ze Salamíny ve zlaté barvě symbolizuje odvahu a kořeny této značky. Zakladatel Spyros Metaxa je pak podepsán na stranách lahve. Elegantní nádoba zapečetěná modrým víkem odkazuje na řeckou modř. Více na www.dontdrinkexplore.com.

Mike Horn
& metaxa

NEPŘEHLÉDNUTELNÝ
hubeňour

TIP
PLAYBOYE

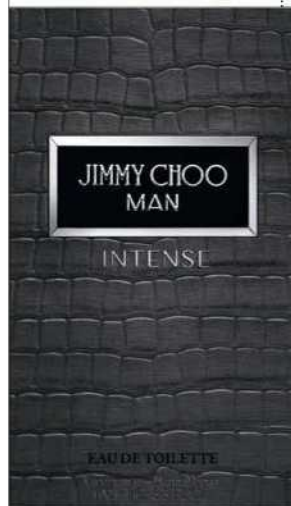
Řada notebooků **Asus ZenBook** je od roku 2011 oceňována pro svůj tenký a elegantní design podpořený vysokým výkonem. Nejinak tomu je i v případě novinky **Asus ZenBook UX330UA**, který se stejně jako předchůdci pyšní celokovovým šasi se zkosenými hranami i broušeným povrchem s motivem soustředných kruhů. S profilem 13,5 mm jde navíc o jeden z nejtenčích 13,3palcových notebooků na světě. Chod „hubeňoura“ vážícího 1,2 kg obstarává procesor Intel Core i7 6500U šesté generace taktovaný na frekvenci 2,5 GHz, kterou lze díky technologii Turbo Boost zvýšit až na 3,1 GHz. Charakteristickým rysem je i kvalitní zvukový výstup. Technologie ASUS SonicMaster Audio, vyvinutá společností Harman Kardon, reprodukuje zvuk s hlubokými basy a čistými vokály. Uživatelsky přívětivý software AudioWizard disponuje pěti předvolbami optimalizovanými pro různé zdroje zvuku, díky čemuž získají uživatelé za všech okolností velmi kvalitní zvuk. Cena je těsně pod hranicí **30 000 Kč**.

Více na www.asus.cz.

PRO nebojácnou duši

Odvážná a sebejistá vůně, ztělesňující mužnou, nebojácnou duši muže „oděného“ do parfému **JIMMY CHOO**. Tento muž žije daným okamžikem a jeho chuť k riskování vyžaduje vůni s takto silnou osobností. Výchozím bodem je elegantní levandule a pačule, smyslnost dodává dotek černého pepře a trojice přísad s jantarovým základem. Cukrový meloun přináší vodní svěžest a esenciální olej davana

dodává vůni veškerou svou smyslnost. Tonkové boby vytvářejí harmonii aroma mandlí a tabáku, které zintenzivní mužný, ojedinělý zážitek. Efekt černého laku tajemného flakonu s chladivým kovovým chromem je perfektní kombinací. Podpis Jimmy Choo, víčko lemované krokodýlí kůží, které designu přináší nádech luxusu, je odrazem vzpurné rokenrolové duše muže. Cena EdT (100 ml) je asi **2450 Kč**. K odstání v parfumeriích Sephora.

Dnešní mobilní telefony umějí nečekané věci

Doby, kdy nás fascinovalo, že taková malá krabička umí telefonovat, a to dokonce bez kabelu, už jsou dávno pryč. Je přece normální, že mobilní telefony umějí nejen telefonovat, ale také posílat sms, e-maily, brouzdat po internetu nebo fotit a natáčet videa.

Ale možná vás překvapí, že chytré telefony už dnes umějí mnohem, mnohem víc. Tak třeba namátkou:

NA FOTKÁCH JEŠTĚ VĚTŠÍ FEŠÁK

Propadli jste také současné módě selfies? Vy možná ne, ale vaše drahá polovička určitě. Kdo dnes sám sebe nevyfotí při tom, co právě dělá, nebo tam, kde je, jako by nebyl. Napadlo vás teď, že s takovým obličejem, co máte, se tedy určitě fotit nebudete, a už vůbec se výsledkem nebudete nikde chlubit? Buďte v klidu! Některé smartphony vás totiž při focení selfiček automaticky zkrášlí. Vymazané kruhy pod očima, bílé zuby a vrásky o něco méně? Hračka. Teď už se můžete s klidem fotit i po bujarém nočním tahu.

NA VAŠICH FOTKÁCH BUDE JÍDLA VYPADAT JEŠTĚ LÁKAVĚJI

Populární je také focení jídla, ať už vlastnoručně uvařeného, nebo v restauraci. Chcete se všem pochlubit tím, na čem právě debužujete? Vybrané telefony už dnes mají i speciální mód na focení jídla. Ten zajistí, že bude vaše jídlo vypadat ještě lákavěji – lepší barvy, světlo... zkrátka jako na profilu Jamieho Olivera.

MLUVTE SE SVÝM TELEFONEM

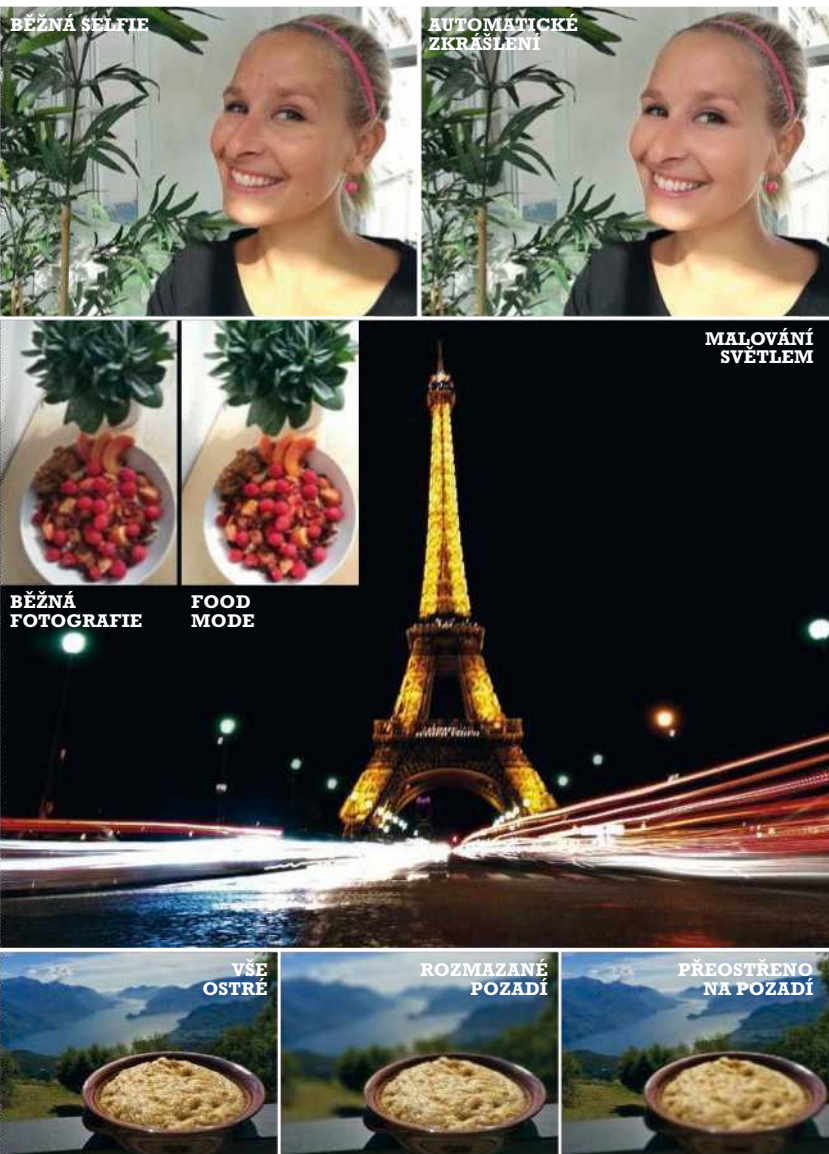
Hádáme, že se nejednalo stalo, že jste si telefon doma někam položili, ale nemohli jste si vzpomenout, kam že to bylo. I na to dnes výrobci smartphonů myslí. U některých telefonů si můžete nastavit hlasové vyhledávání vašeho mobilu. Stačí jen zavolat například „Miláčku, kde tě mám?“ a telefon vám hlasitě odpoví „Tady jsem.“ Samozřejmě, fantazii se zde meze nekladou... A vyfocení snímku po zvolání oblíbeného slova „Sýýýr!“, to už je jen taková drobnost.

MALOVÁNÍ SVĚTLEM – HODNĚ PŮSOBIVÁ FUNKCE

Znáte takové ty fotky se světelnými obrazy ve tmě? Nebo ty, jak se v noci vyfotí jedoucí auta a zadní světla vytvoří efektní červené šmouhy? Nebo je tu ještě hezčí hra s funkcí malování světlem, pohyb noční oblohy. Že to umějí jen profesionální zrcadlovky a je to i tak složité? Není! Stačí mít k tomu ten správný telefon.

FOTÍ JAKO ZRCADLOVKY

Určitě jste také někdy viděli fotku, kde je popředí krásně ostré a pozadí stylově rozmazané. A znovu. Mysleli jste si, že je k tomu třeba zrcadlovka s pořádným objektivem? Už asi tušíte, že jen musíte vědět, po kterém telefonu sáhnout. Některé telefony se už dnes vyrábějí se dvěma čočkami, které tento efekt (a řadu dalších) umožňují. Patří mezi ně například nejnovější **Honor 8**, **iPhone 7 Plus**, **Huawei P9** a dříve už se tak vybavil i **Honor 6 Plus**. A třeba právě u těch honorů můžete ostrost fotky nebo

intenzitu rozmazání měnit i po jejím pořízení. Stačí si tedy vyfotit jeden snímek ve správném režimu a potom si můžete s hloubkou ostrosti libovolně hrát a vytvořit tak řadu jeho dalších variant.

NFC BUDOUCNOST

NFC přenos dat je superrychlá varianta sdílení materiálů. Víte ale, že umožňují i bezkontaktní platbu v obchodech? Až se pořádně vybaví všechny prodejny, platba mobilním telefonem bude už brzy naším denním chlebem. Pokud tedy máte ten správný telefon.

OVLÁDÁNÍ VŠEHO V JEDNOM... VE VAŠEM TELEFONU!

Představte si, že můžete jedním dálkovým ovládním spravovat televizi, klimatizaci nebo dataprojektor... Ale počkat, zase vám stačí jen mobilní telefon! Tedy ten, který má v sobě zabudovaný infračervený port. Jeden z mála, který tuto novou funkci využívá, je opět nový Honor 8.

TAK, A TEĎ SEJMEME VAŠE OTISKY PRSTŮ, PROSÍM

Na závěr můžeme zmínit třeba futuristické čtečky otisků prstů, se kterými probudíte telefon jen vy, a to navíc velmi rychle. Čtečka otisků prstů se navíc může naučit vybraná gesta, ke kterým přiřadíte jednotlivé funkce. Například expresní vyfocení snímku.

Kdo by to byl před třemi lety řekl, že všichni můžeme mít telefony, jako má James Bond.

NEJDELŠÍ TUNEL SVĚTA Made in Switzerland

Tunel vyhloubený ve skále pod Gotthardským průsmykem měří neskutečných 57 km. Osmý div světa a pýcha švýcarského inženýrství, která zrychlí přejezd přes Alpy ze severu na jih, otvírá své pomyslné brány v polovině prosince.

TEXT ROMAN ZVARIČ ■ FOTO SWISS-IMAGE.CH A ALP TRANSIT GOTTHARD

Gotthardský masiv není tak vysoký jako Monte Rosa, fotogenický jako Matterhorn a slavný jako Jungfrau. Přesto je díky své poloze jedním z nejdůležitějších švýcarských pohoří. Když tu byla v roce 1231 vybudována stezka soutěskou Schöllenen, muly s kupeckým nákladem mohly vůbec poprvé přejít přes Gotthardský průsmyk (2108 m). Do té doby museli poutníci a obchodníci při cestě přes Alpy využívat tranzitní cesty ještě z dob starých Římanů. Překonání masivu znamenalo výrazné zkrácení a zrychlení transalpské cesty po severojižní ose a zahájilo prudký rozmach obchodu mezi regiony, které jsou (na severu) dnešním Švýcarskem a Německem a (na jihu) Itálií.

V roce 1882 Gotthard překlenula železniční trať. Vlně se po skále v táhlých zatáčkách a její 15 km dlouhý tunel, který protíná masiv o několik set metrů výš než nový tunel, byl v době svého vzniku coby nejdelší na světě také považován za jeden z divů světa. Cesta touto panoramatickou tratí je velkým zážitkem nejen pro fandý vlaků.

2,3 km pod povrchem hory

Díky svým horám je Švýcarsko jednou z nejkrásnějších zemí na světě a také má nejvíc zkušeností se stavbami železnic v horském prostředí. Projekt úpatního Gotthardského tunelu (Gotthard Base Tunnel, GBT) schválili obyvatelé v referendu v roce 1992 jako součást plánu odsunout přepravu zboží na švýcarském území ze silnic na koleje. Experti na dopravu se shodují v tom, že stejná strategie – tedy přesun nákladu z kamionů na levnější a ekologičtější vlaky – bude postupně následovat v celoevropském měřítku.

Trasa GBT je rovná, plochá a vede skrz úpatí hory na úrovni okolní krajiny. Tunel, resp. dvojice paralelních tunelů, vede skálou, kde teplota dosahuje

46 °C, a místy až 2,3 km pod povrchem hory. Stavbaři vytěžili přes 28,2 milionu tun horniny, z toho byla část na místě rozezlata při výrobě betonu, zbytek dopravil ven speciální výtah. Používaly se čtyři gigantické razicí hlavice o průměru 10 metrů, které vrtaly cestu skrz 73 druhů kamenů, z nichž některé jsou tvrdé jako žula. Švýcarskou preciznost potvrzuje fakt, že když razicí štít prošel poslední

Památeční pas, který dostal každý z inspekční jízdy místy, kam se už po 11. prosinci cestující nepodívá.

Gotthardský tunel v číslech

Délka ▶ 57,1 km

Průměr tubusu ▶ 9–10 m

Hmotnost vytěžené zeminy ▶ 28,2 milionu tun

Tým ▶ 2600 projektantů, inženýrů a dělníků

Maximální rychlost vlaků ▶ 250 km/h

Rozpočet ▶ 12,2 miliardy franků

Doba trvání ▶ 17 let, dokončena o rok dřív

www.gottardo2016.ch

Díky vybudování čtyř přístupových tunelů mohla stavba probíhat zároveň na čtyřech různých místech, a tedy výrazně rychleji.

Exkurze do tunelu

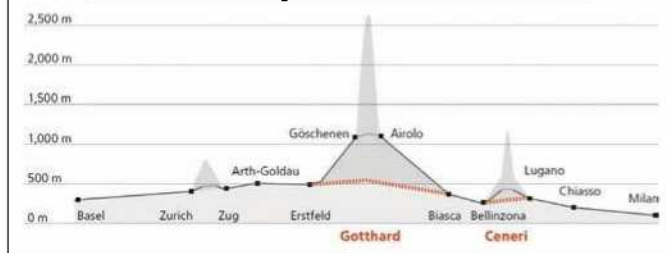
Do ostrého provozu vstupuje tunel 11. prosince. Do té doby však ještě Švýcarské dráhy SBB pořádají inspekční jízdy, takže máte jedinečnou příležitost (další údajně bude až v roce 2116) vydat se na exkurzi do zázemí a bezpečnostních koridorů. Vlak Gottardino, který pendluje mezi stanicemi Flüelen a Biasca,

Do roku 2020 na trati přibude další, 15,4 km dlouhý tunel pod Monte Ceneri.

staví zhruba uprostřed tunelu a tam – přímo v srdci provrtané hory, stovky metrů pod jejím vrcholem – se můžete vydat na prohlídku bočních tunelů a expozice o stavbě. Naši výpravu udivily pražce: tvoří je dvě poloviny položené samostatně pod každou kolejí. Překvapilo nás také auto zaparkované v jedné z chodeb. Vzhledem k tomu, že celková délka únikových a servisních tunelů je téměř 40 km, není divu, že se po nich personál nepohybuje pěšky.

Všichni účastníci inspekční jízdy vyfasují na památku pas a sami si ho orazítkují. Jako interaktivní průvodce stavbou poslouží aplikace *Gottardo 2016*.

Gotthardský tunel v budoucnu

části skály, byl proti plánu vychýlen o pouhých 0,00014 procenta.

Rychle a zběsile

Stavba trvala sedmnáct let, skončila o rok dřív a vešla se do plánovaného rozpočtu 12,2 miliardy franků. Tunel byl významnou měrou financován z daní na kamiony, starým silničním tunelem přes Gotthard jich denně projíždí kolem 3600. Studie banky Credit Suisse předpokládá, že kromě zřejmých benefitů v podobě levnější přepravy zboží pomůže GBT také rozvoji turismu. Novým tunelem každý den projede 260 nákladních a 65 osobních vlaků. GBT se stane páteří součásti rýnsko-alpské trasy, která vede z přístavů na severu Evropy (holandského Rotterdamu a belgických Antverp) přes industriální srdce Německa až do italského Janova. Podle plánovaného jízdního řádu může jet tunelem (v každém směru) až pět vlaků zároveň, vždy dva nákladní, osobní a zase dva nákladní. Maximální rychlost osobních vlaků měla podle původních plánů dosáhnout 250 km/h, ale testy naznačují, že bude muset být o něco nižší.

Ti, kdo pospíchají, budou nadšeni, protože třeba z Curychu do Milána dojedou skoro o hodinu dřív. A turisté, kteří se chtějí spíš kochat krásnou krajinou a užívat si zajímavou železniční trasu, můžou stále cestovat po staré trati.

Razící štít v muzeu

Speciální expozice věnovaná stavbě GBT je k vidění v Muzeu dopravy v Lucernu, což je mimochodem nejnavštěvovanější muzeum ve Švýcarsku. Vystaven je zde mj. obří razící štít. Význam tunelu podtrhuje skutečnost, že slavnostního zahájení zkušebního provozu se zúčastnili nejvyšší hodnostáři evropské politiky včetně Françoise Hollanda a Angely Merkel.

GBT překonal dosud nejdelší tunel Seikan v Japonsku (53,9 km). Uvidíme, jak dlouho si prvenství udrží. Čína plánuje 123 km dlouhý podmořský tunel v zálivu Pochaj, který zkrátí cestu mezi přístavy Ta-lien a Jen-tchaj z osmi hodin na 45 minut. V Evropě se chystá 55 km dlouhý úsek pod Brennerským průsmykem, který spojí Innsbruck a Bolzano, a osmdesátikilometrový tunel mezi Helsinkami a Tallinnem.

Země hor, jezer a železnice

Švýcarské vlaky, proslulé dochvilností, čistotou a komfortem, si nejlépe užijete na některé z legendárních vyhlídkových tratí, kde je cílem samotná cesta.

Tratě **Albula** a **Bernina Rhétské dráhy** patří do světového dědictví UNESCO.

Bernina Express (Chur–St. Moritz–Berninapass–Poschiavo–Tirano) projíždí okolo ledovců přes 196 mostů a 55 tunelů.

Ledovcový Express s panoramatickými vagony je „nejpomalejším rychlíkem světa“, trasa St. Moritz/Davos–Chur–Andermatt–Brig–Zermatt mu trvá 7 hodin.

GoldenPass Line (Zürich–Luzern–Brünigpass–Interlaken–Zweisimmen–Montreux) má retrovagony ve stylu legendárního Orient expresu,

jede třemi průsmyky v šesti kantonech a kolem šesti jezer. **Mont Blanc Express** s výhledem na nejvyšší horu západní Evropy vás svezde z Martigny přes Châtelard Frontière až do Chamonix. Na Ledovcový Express a Bernina Express platí **Swiss Travel Pass** – jízdenka k neomezenému

cestování vlaky, autobusy a loděmi po celém Švýcarsku, kterou využijete také na MHD ve všech větších městech a jako vstupenku do stovek muzeí. Podrobnosti o všech železničních trasách, jejich mapy, informace o jízdenkách a mnoho dalšího najdete na www.mojesvycarsko.com.

DERMATOLOGIE
ESTETICKÁ DERMATOLOGIE

TVAROVÁNÍ TĚLA

VANQUISH - REVOLUČNÍ
LIPOSUKCE BEZ SKALPELU

BEAUTY ZÁŽITKY

LÉČBA AKNÉ

OMLAZENÍ PLETI

HUBNUTÍ

REDUKCE CELULITIDY
A STRÍÍ

PERMANENTNÍ EPILACE

SPÁNKOVÁ LABORATOŘ

*Kdo chce hledá způsob,
kdo nechce hledá důvod.*

Mgr. Petra Řehořková
majitelka Petra Clinic

*Být krásná pro mě znamená,
cítit se ve své kůži.*

MuDr. Petra Samková
primářka Petra Clinic

Na těchto adresách plníme vaše sny
o štíhlejší těle, mladším vzhledu,
dokonalé pokožce
a hlavně větším sebevědomí

PRAHA Pasáž Světozor (Palác Ligna)

• Vodičkova 791/39 • 110 00 Praha 1

KARLOVY VARY SPA Resort Sanssouci

• Jarní 1 • 360 01 Karlovy Vary

+ 420 603 55 11 66 • www.petraclinic.cz

Bunker shot v podání **Standy Matuše**.
Stanislav Matuš byl ještě před finálovým kolem v čele.
Filip Mrůzek sice bojoval, ale tentokrát to nestačilo.

I mistr tesař (v podání **Ondřeje Liesera**) se někdy utne...

Ani **Cafourek**, ani **Matuš**, ale Angličan **Groves** (vlevo) jde do play-off.

Groves vs. **Lieser** těsně před play-off.

WGM Beroun Czech Open potřetí

*Kdyby na naší
golfové scéně snad
padaly trakaře, jedna
jistota v kalendáři
zůstává – **WGM
Beroun Czech
Open**. Ve dnech 1. až
4. září se zde odehrál
už třetí ročník stále
populárnějšího
golfového turnaje,
kde se setkává naše
profesionální špička
s výkvetem amatérů.
A kde jinde si zahrát
systémem po vzoru
americké PGA než
právě zde...*

Lieser se konečně dočkal

Turnaj **WGM Beroun Czech Open** je opět součástí české **PGA Tour** a jeho výsledky jsou započítávány do žebříčku **Order of Merit**. Loňský rok potvrdil, že se jedná o jeden z nejlepších turnajů, které jsou u nás pořádány jak pro profesionální, tak amatérské hráče. Neustále stoupá kvalita hráčského pole i celkové organizace," liboval si generální sekretář PGA Czech **Rudolf Nechanický**. To, že turnaj začíná být hodně populární, dokazuje i počet přihlášených hráčů (včetně 25 hráčů z osmi zemí), proto se letos rozhodl promotér **Pavel Suchánek** navýšit limit na 144 hráčů. Turnaj odstartoval po vzoru velkých zahraničních akcí ve čtvrtek v dopoledních a odpoledních flightech ze dvou odpališť a po druhém kole přišel obávaný cut.

K turnaji neodmyslitelně patří i tradiční **Pro-Am**, kterého se zúčastnila celá řada zajímavých osobností. Ty si formou **Texas Scramble** mohly zahrát s profesionály, což je pro mnohé úžasný zážitek. Nejen že si zahráli na skvěle připraveném hřišti s ďábelsky rychlými greeny, ale hrát vedle profika, který vám i poradí, je škola k nezaplacení. Ale zpět do hlavní soutěže...

Do finálové rundy na tom byli nejlépe **Stanislav Matuš** s Angličanem **Lukem Grovesem**, ale po první devítce oba hráli dvě rány nad par. Toho využil loni druhý **Ondřej Lieser** a šanci doslova chytil za pačesy. Celý den prakticky držel svou hru v par, a když zahrál na poslední jamce birdie, zdálo se být rozhodnuto. Jenže **Groves** se nevzdal a třemi birdíky si v závěru vynutil play-off. Nervozita pracovala na plné obrátky u obou hráčů (taky se hrálo o tučnou prémii 200 000 korun pro vítěze) a o vítězi rozhodl až druhý rozstřel. Tentokrát se šťastným koncem pro loňského smolaře **Ondru Liesera**.

Na třetím místě skončil **Tomáš Holoubek** o jedinou ránu, čtvrtý byl obhájce loňského prvenství **Filip Mrůzek**. **Jan Cafourek**, který se v jednu chvíli dělil o první místo s Lieserem, po chybách v druhé polovině nakonec dělil se **Standou Matušem** pátou příčku.

Opět to byla krásná podívaná plná zvratů, vzestupů i pádů a nezbyvá než se těšit na další ročník příští rok ve stejnou dobu.

Dobojováno!
Ondřej Lieser
konečně
vyhrál.

Tři nejlepší amatéři **Tomáš Hlas**, **Vítěk Novák** a **Roman Pros ml.** obklopení generálním sekretářem PGA Czech **Rudolfem Nechanickým**, promotérem turnaje **Pavlem Suchánkem**, prezidentem golfového rezortu **Vojtěchem Matějkem** a manažerem klubu **Michalem Tůmou** (zleva).

Po smolném loňském druhém místě se **Lieser** konečně dočkal.

Vítězství
slavil
Ondra
tradičně...

...po
oslavném
skoku
konečně
s trofejí.

1| Nekonečno snů

Jednadvacetiletý kouzelnický talent **Michal Nesveda** připravil pro diváky v České republice unikátní kouzelnickou one man show, v níž

předvádí kouzelnické triky nejvyšší kvality podle moderních trendů světové magie. Fanoušci se tak mohou těšit na kouzelnická čísla, která znají v podání největších hvězd světa, jako jsou legendární David Copperfield, Derren Brown, Dynamo nebo Pen a Teller. Samotné představení má jasnou dějovou linku, kterou jsou lidské sny, představy a touhy. V rámci představení však nepůjde pouze o sny příjemné, ale i o ty děsivější. Proto návštěvníky čeká také pásmo věnované voodoo. Premiéra **Nekonečna snů** sice proběhla už 2. října v Divadle na Vinohradech, ale zájemci se mohou těšit na dalších víc než **dvacet repríz až do března 2017**. Více na www.nekonecnosnu.cz.

2| Žijící legenda poprvé u nás

Koncertní vystoupení **Roda Stewarta** jsou jedinečným zážitkem, stejně jako jeho nejnovější, v pořadí už devěťadvacáté album Another Country. To bylo oceněno platinovou deskou a v Británii vystoupalo na druhé místo hitparádového žebříčku. Jeho nenapodobitelný hlas, styl i účes prostoupily všemi žánry populární hudby, od rokenrolu přes novou vlnu až k ambicióznímu projektu Great American Songbook. Rod Stewart se víc než pět desítek let těší trvalému úspěchu. Proslul svou žánrovou všestranností a navíc se na většině svých skladeb podílel jako autor nebo spoluautor. Svým neobyčejným hlasem, silou své osobnosti a pódiovou prezentací si získá určitě i srdce svých fanoušků **v pražské 02 Areně 7. listopadu**. Vstupenky v síti Ticketportal (www.ticketportal.cz).

3| Návrat po třech letech

Tolik času uplynulo od chvíle, kdy **sir Elton John** naposledy vystoupil v Praze. Jeden z nejúspěšnějších sólových umělců je znám díky svým hitům už z počátku 70. let minulého století, nicméně jeho profesionální kariéra trvá už přes 40 let. Jeho nahrávky se prodalo víc než 200 milionů kopií, ale nositel Řádu Britského impéria se proslavil i dalšími aktivitami – podporou charitativních projektů, založením nadace na podporu nemocných AIDS i bojem za legalizaci sňatků mezi osobami stejného pohlaví. Anglický popový zpěvák, skladatel a klavírista v doprovodu kapely představení **26. listopadu v pražské 02 Areně** největší hity své dlouholeté kariéry. Vstupenky v síti Ticketportal (www.ticketportal.cz).

4| Romeo a Julie

V první polovině prosince přijede do České republiky jeden z nejprestižnějších baletních souborů současnosti. Slavný **Royal Russian Ballet** vystoupí s tradičním představením **Sergeje Prokofjeva Romeo a Julie**. Royal Russian Ballet tančí toto dílo s nesmírnou razancí ve všech dramatických scénách a zároveň s něhou milenců, jimž zbývá tak málo času pro jejich lásku. Skvělé baletní výkony podpoří živá hudba Českého národního symfonického orchestru. To vše vytvoří iluzi světa plného citu, hrdinských činů, zrad a pomsty, ale především nesmírné lásky, jež otevírá srdce diváků. Milovníkům baletu toto slavné dílo prozáří adventní čas **13. prosince v Kongresovém centru v Praze, 15. prosince na BVV Brno a 17. prosince v Multifunkční aule Gong v Ostravě**. Vstupenky jsou v předprodeji v síti Ticketportal (www.ticketportal.cz).

1. místo

Nejlepší hotel v ČR
pro individuální
turistiku

TTG

czech
Travel
Awards
2015

ENJOY MAXIMUS LIFE

HOTEL MAXIMUS RESORT

Nechte se rozmazlovat

Pravá kombinace toho nejlepšího UBYTOVÁNÍ navržené podle zásad FENG SHUI, unikátní WELLNESS & SPA, naservírovaná SNÍDANĚ NA POKOJ, kulinářský zážitek při romantické večeři v jedné z našich RESTAURACÍ, romantický PÍKNÍK v přírodě, projíždku na KOLOBĚŽKÁCH po okolí Brněnské přehrady a mnoho dalšího. OBJEVTE U NÁS KOUZLO ODPOČINKU.

Z NAŠICH POBYTOVÝCH BALÍČKŮ SI URČITĚ VYBERETE !

OBJEDNÁVEJTE

WWW.MAXIMUS-RESORT.CZ

M: +420 774 750 002

E: REZERVACE@MAXIMUS-RESORT.CZ

HOTEL

RESTAURACE

KONGRES

EVENT

WELLNESS & SPA

SVATBY

SPORT

PICTORIAL

Ruská modelka žije dlouhodobě v USA. Modelingu se věnuje na plný úvazek – pracuje pro známé časopisy, objevuje se v hudebních klipech a v televizních reklamách pro různé značky oblečení. „Mám tu práci strašně ráda,“ říká Yuliya.

A co focení pro PLAYBOY? „To byl vždy můj sen. Už od dětství. Chtěla jsem se objevit v nejvíc sexy časopise na světě. Co víc může dívka dokázat? Fotili jsme na Laguna Beach v Los Angeles a všechno bylo zkrátka perfektní.“ Yuliya miluje fitness a cestování. „Ráda jsem neustále aktivní. Chci poznávat nová místa a nové lidi.“ A co chlapi? Podle Yuliye je dokonalý muž ten, se kterým je legrace a je hravý. A co za deset let? „Ráda bych se stala herečkou. Hraji moc ráda. Možná že moje kariéra půjde právě tímto směrem. Pokud ne, tak aspoň nějaká televizní show.

Ale je to jako vždy – vše ukáže až čas.“

■ FOTO EDWARD ANINARU

Yuliya

Lasmovich

PETR KAŠPAR

Srdcař, pracant a dobrodruh na opačné straně kamery

TEXT MAREK KOŽUŠNÍK ■ FOTO ARCHIV PETRA KAŠPARA

JEHO VÁŠNÍ I PROKLETÍM JE FILMAŘINA. TA PRAVÁ, POCTIVÁ A PRACNÁ. S KAMEROU SE PETR KAŠPAR POHYBUJE PO ZEMI, VE VZDUCHU I POD VODOU. Setkal se s dalajlámou, sjížděl kaňony nejdivočejších řek světa. Natáčel jaguáry, lvy i sněžné levharty. Získal ocenění v soutěži Czech Press Photo. Pro filmový projekt Aldabra 3D Steva Lichtaga navrhl a vyvinul unikátní 3D kamerové systémy.

Setkání s Jeho Svatostí dalajlámou v Indii. Natáčení filmu o Tibetu (vlevo). Kazachstán/Ťan-šan – natáčení 3. dílu Ve stopě predátora (vpravo).

Do Prahy přijel z východních Čech v roce 1997 s batůžkem na zádech a třemi stovkami v peněženke. Bydlel s kamarádem aťjákem v opuštěném domku někde v Záběhlicích. Bez topení, bez kanalizace, ale s internetovým připojením. „Za první tři týdny, co mi vydržely ty tři stovky v peněženke, jsem odeslal pouze dva e-maily s žádostí o práci,“ vypráví Petr Kašpar. „O tři dny později už jsem hrdě chodil s firemním tričkem společnosti AV Media a dostal se tak k audiovizuální technice. Relativně raketovým startem, protože jsem člověk šikovný a zručný, jsem začal pro společnost Microsoft zajišťovat velké akce – projekce, konference a kongresy.“

Zde se Petr Kašpar potkal se známým dokumentárním režisérem Pavlem Kouteckým, začal s ním spolupracovat. „V AV Medii jsme nakoupili velké kamery a já je začal ve svém volnu využívat,“ pokračuje Petr Kašpar. „A právě v tu dobu jsem se shodou okolností dostal k vodákům z Chocně, se kterými jsem podnikl první výpravu do Turecka. Už dříve jsem byl vodák, ale díky tomuto setkání jsem se k vodě vrátil.“

V Turecku natočil Petr Kašpar svůj první amatérský vodácký film, pokračoval několika dalšími krátkými spoty o freestylelových kajakářích. Díky tomu se v roce 2003 dostal na vodáckou expedici na řeku Gangu.

Etiopie 2007, prvosjezd řeky v deštném pralese (vpravo a nahore).

Etiopie 2010, hledání kořenů Firewa Gezagehne (dole).

Speciální kamerová lanovka pro natáčení lezeckých záběrů.

Natáčení reklamního spotu v Alpách.

Natáčení v Adršpašsko-teplických skalách – vertikální lanová jízda pro pohyb kamery.

Deset tisíc kilometrů k posvátné řece

V té době byl Petr Kašpar sice nadějný a nadšený filmař, kromě několika večírků s Pavlem Kouteckým ale bylo jeho filmařské vzdělání nulové. Po návratu z expedice došlo k zásadnímu setkání s protagonisty legendární výpravy na Gangu v roce 1977. Toto setkání s novinářem (a dnešním senátorem) Jaromírem Štětínou a filmařem Františkem Slámou ho inspirovalo k návratu do Indie. „Právě tehdy vznikla myšlenka cesty na neprozkoumanou řeku Alaknandu, což je druhá zdrojnice Gangy,“ popisuje Petr Kašpar. „Trvalo mi tři roky, než jsem to dal dohromady, a v září 2006 jsme vyjeli na opravdu velkou expedici.“

Šest dobrodruhů, tři vozy Mitsubishi L200 a deset tisíc kilometrů dlouhá cesta k posvátné řece. Cesta, která vedla přes Turecko, Írán a Pákistán až do Indie. A navrch světový prvosjezd Alaknandy. „Byli jsme mladí rozjaření kluci, takže mě nenapadlo nic blbějšího, než se snažit vtlačit do médií,“ směje se Petr Kašpar. „A jednou z forem prezentace byly satelitní přenosy do České televize během expedice. Měli jsme každý týden po dobu dvou měsíců několik vstupů v Dobrém ránu, což znamenalo po cestě natáčet, stříhat v autě a přes satelitní terminál odesílat obrovské balíky dat do televize. Jsem přesvědčený, že jsem byl první průkopník takových postupů z podobné outdoorové nebo sportovní expedice.“

Firew ze zapadlé africké vesnice

Petr Kašpar se pomalu ale jistě stává důležitým článkem v soukolí významných mezinárodních filmových outdoorových festivalů. Od roku 2004 úzce spolupracuje s festivalem Hory a mesto v Bra-

tislavě a o rok později s legendárním Horolezeckým festivalem v Teplicích nad Metují. U obou přebírá kompletní filmovou přípravu a technické zajištění celé akce.

V roce 2007 se s partou vodáků v čele se špičkovým světovým kajakářem Honzou Láskem vydal na neznámou řeku Dynchíyu v Etiopii. Expedice se účastnil i reportér magazínu Playboy Marek Kožušník. Po týdnu nebezpečné plavby hlubokým kaňonem se celá výprava dostala do kritické situace, Petr Kašpar se navíc při natáčení zranil. Vodáci bojovali o život a hledali cestu z neprostupné džungle. Po dalších pěti dnech se naprosto vyčerpání a jen se zbytky výbavy dostávají do malé vesnice Shamma. A právě zde se rozvíjí další příběh, který Petr Kašpar filmařsky uchopil. Příběh mladého učitele Firewa Gezagehne ze zapadlé africké vesnice, který se díky celému týmu po roce byrokratického úsilí dostává do České republiky na vysokou školu.

Obrazová báseň z Adršpachu a Teplických skal

Zlom v nazírání na svět a filmařinu přišel v roce 2010. „Podnikl jsem tehdy další etiopskou cestu se svým kamarádem Markem Kožušníkem,“ vzpomíná Petr Kašpar. Hledali zde Firewovy kořeny, které chtěli zachytit v připravovaném filmu. „Seděl jsem v kavárničce kdesi v městečku Bonga, ti dva šoumeni se potulovali po městě. Čekal jsem na ně, rozjímal jsem. A najednou mi došlo, že jsem se od konce roku 2003 živil vším, co se namanulo. Točil jsem reklamy, dělal jsem teambuildingy, zajišťoval firemní akce. Právě tady v hliněné africké hospůdce jsem se rozhodl, že už se budu věnovat čistě jenom filmařině. Protože pořád platí staré rčení – devatero řemesel, desátá bída.“

Petr Kašpar už několik let předtím seriózně studoval filmařská skripta, koketoval s různými filmovými školami, snažil se osvojit si pořádné řemeslo. Po návratu z Etiopie se na tři roky autorsky úplně stáhl ze světa, jeho dalším počinem byl až film *Sandstone* (Písaři) o lezcích v Adršpachu, který byl po kamerové stránce přelomový. „Chtěl jsem udělat takovou až obrazovou báseň, a to se podle mě povedlo,“ popisuje Petr Kašpar. „Koneckonců, obdrželi jsme za tento počín společně s fotografem a kamarádem Petrem Piechowiczem mnoho cen z Čech i ze světa.“

Filmařská technika do extrémních podmínek

Tou dobou už Petr Kašpar spolupracoval se známým producentem a režisérem Stevem Lichtagem na unikátním 3D filmu *Aldabra*. „Veškerý čas jsem věnoval tomuto projektu,“ vypráví Petr Kašpar. „V partě kolem Steva jsem byl tahounem 3D technologie. Steve s touhle myšlenkou koketoval už několik let. Povedlo se mi navrhnout a vyvinout unikátní podvodní 3D kamerové systémy a 3D rig (systém dvou kamer, který výsledně vytváří 3D obraz) pro filmové kamery RED Epic. Touto technikou se nakonec celý film natočil.“

Tohle je doména Petra Kašpara – navrhovat a vyvíjet techniku, která filmařům v extrémních podmínkách nesmírně ulehčuje práci. Díky ní vypadají i záběry z nejdrsnějších koutů planety, jako by byly točeny někde v ateliéru u kávičky. „Baví mě tyhle věci vymýšlet,“ usmívá se Petr Kašpar. „A klidně se i nechat inspirovat něčím, co třeba frčí ve světě, ale u nás je to cenově nedostupné. Tahle filmařská technika – stabilizátory, jeřáby, odpružené držáky na auto nebo nejrůznější slidery – je totiž natolik unikátní, že jde i ve

světovém měřítku o malokusovou výrobu. Proto je samozřejmě velice drahá. Pokud to ale někdo umí vymyslet, můžou být vstupní náklady poměrně nízké. Využívám své vlastní know how a zkušenosti, takže si to všechno dokážu nakreslit, vymyslet a vyrobit.“

Ono know how je podle Petra Kašpara guláš technických znalostí, vzdělání a praxe. „Sedneš ke kreslicímu programu, začneš dumat a nakreslíš si to,“ popisuje Petr Kašpar proces vzniku takového speciálního jeřáblíka. „Když máš pocit, že by to mohlo fungovat, předáš nákres frézařovi. On to hodí do CNC frézy, ze které vypadnou jednotlivé komponenty. Poskládáš je a máš hotovo.“

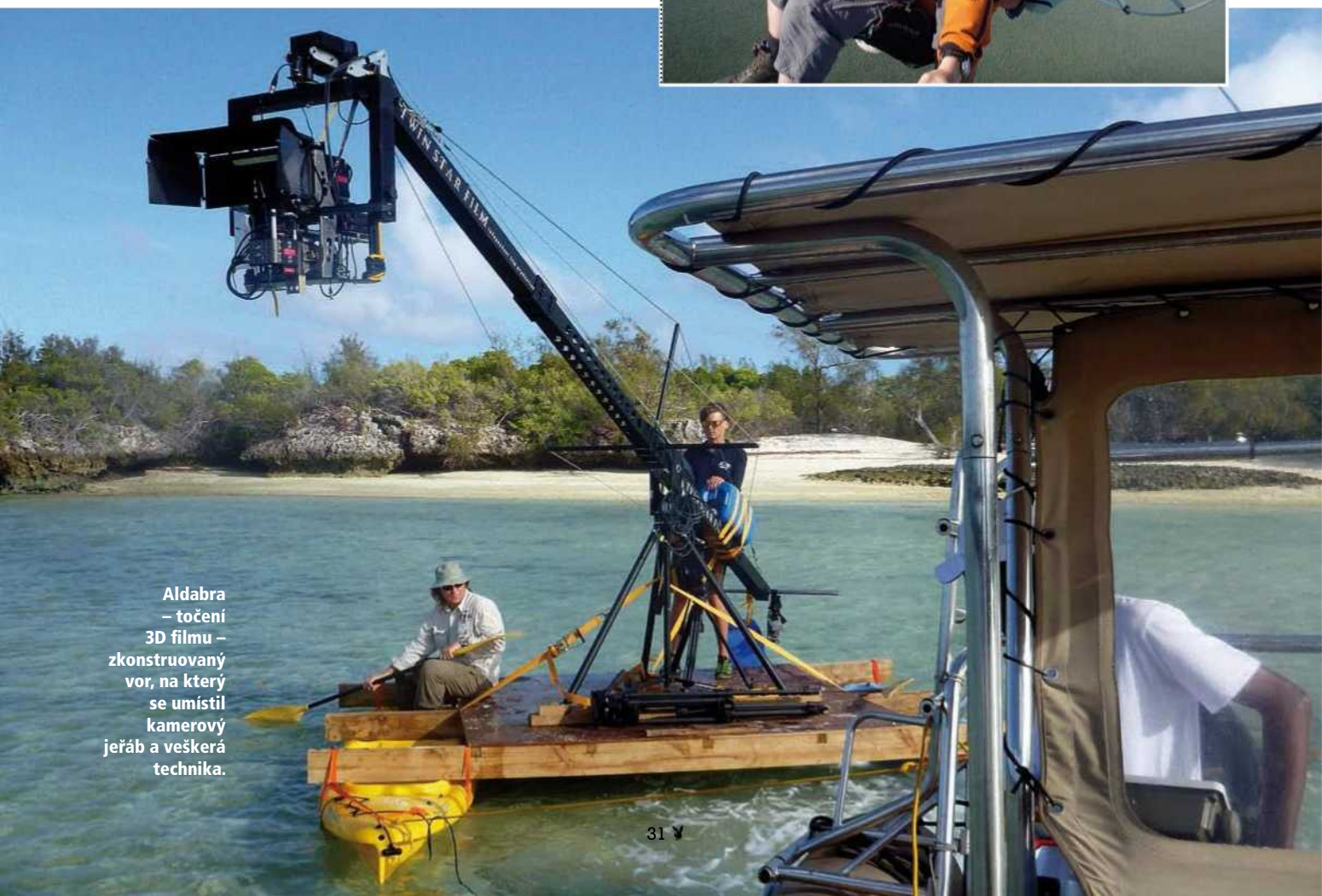
Roztřesený obraz a natáčení filmů na iPhone

Vývoj těchto technologií ale jde nesmírně rychle kupředu. „Především jde o miniaturizaci. Dále pak o skutečnost, že lidi v outdoorové branži už přišli na poctivou filmařinu nedbají,“

Létání a točení nad atolem Aldabra.

Aldabra – točení 3D filmu – zkonstruovaný vor, na který se umístil kamerový jeřáb a veškerá technika.

myslí si Petr Kašpar. „Běžná technika dnes umožňuje relativně kvalitní záznam. A já jenom čekám na dobu, kdy budeme točit filmy iPhonem. Všechno k tomu směřuje.“

Dalším faktorem, který outdoorovou filmařinu podle Petra Kašpara ovlivňuje, jsou trendy. „Když jsme byli v roce 2010 v Africe, přišly zrovna do módy kamerové slidery a kolejničky. Jezdilo se s kamerou z bodu A do bodu B a nazpátek. Pak přišel boom točení na foťáky – tahle relativně levná věc uměla dobře pracovat s hloubkou ostrosti, dostal jsi tam ten správný filmový výraz.“

Dnes se podle Petra Kašpara paradoxně všechno vrací k ručním kamerám, k záměrně roztřesenému obrazu. „Já mám ale rád stabilizovanou filmovou kameru, proto všechny tyhle hračky vymýšlím,“ usmívá se Petr Kašpar.

Ve stopě predátora

Dnes žije Petr Kašpar naplno novým projektem. Jde o dokumentární seriál *Ve stopě predátora* a kromě nejrůznějších kočkovitých šelem, krokodýlů nebo medvědů je hlavním hrdinou dobrodruh a fotograf Petr Slavík. Zatím jsou natočeny první tři díly – z brazilského Pantanalu, africké pouště Kalahari a z kazachské části pohoří Ťan Šan.

„Měl jsem původně jet do Pantanalu jen jako kameraman se Stevem Lichtagem, kterého Petr Slavík oslovil s námětem na seriál,“ vzpomíná Petr Kašpar. „Jenže Steve na poslední chvíli nemohl z mnoha vážných důvodů na natáčení pilotního dílu do Brazílie odletět, takže jsem nakonec stál na letišti se spoustou techniky sám, ačkoliv jsem o tom seriálu vůbec nic nevěděl a Pet-

ra Slavík jsem neznal – stejně jako on mě.“ Vzhledem k tomu, že pro něj byl v tu chvíli celý projekt jedna velká neznámá, začal si ho jednoduše dělat režisérsky po svém. „Natočili jsme v Brazílii pilotní díl, kterému jsme vrazili určitý styl – je to polohrané, jsou tam dialogy, dabing, kamera je vedená filmově,“ popisuje Petr Kašpar. „Já to vlastně ani tolik nepovažuji za dokumentární film, myslím, že z hlediska podobných českých projektů je ve zpracování unikátní. Není to Cestománie nebo něco podobného, prostě jsme se pokusili o určitý druh filmu a teď čekáme, jaké reakce to přinese. Nejdůležitější bylo pro mě to, že se Petrovi Slavíkovi moje práce líbila.“

Kajman člověka nespolkne

Pantanal je brazilský národní park, takový menší bratříček Amazonie. Hlavním lákadlem Pantanalu jsou jaguáři a kajmani, takže logickým cílem snažení bylo natočit právě jaguára. Nejde ale jen o zvířata, je to celé spíš o životě fotografa. „V Pantanalu, kraji honáků dobytka, si Petr Slavík například splnil dávný sen a stal se na chvíli před kamerou kovbojem. Pořád tam ale zůstává hlavní linie na řece, kolem které se odehrává veškeré dobrodružství. Řeka je v téhle divočině místem, kde se soustřeďuje veškerý život.“

Jednou se točila scéna, kdy chtěl Petr Slavík vyfotit kajmana ve výskoku, když chytá kořist. A chtěl ho vyfotit na široký objektiv co nejbližší hladině. „To se moc často nedělá – každý radši nasadí dlouhé sklo, aby byl relativně daleko a v bezpečí,“ popisuje Petr Kašpar. „Petr Slavík ale ty zvířata dobře zná a dokáže se k nim dostat tak blízko, aby je fotil touhle netradiční cestou.“

Botswana
– práce s dronem.

Létání nad Kalahari za asistence herečky Bány Mottlové (nahore). Kalahari/Botswana – natáčení velkých koček, například lvi, levharti (dole).

Kalahari
– předletová příprava.

Kazachstán – delta řeky Illy, natáčení rybolovu (nahore). Na koních v Ťan-šanu (dole).

Tým Ve stopě predátora – sedlo 3500 m. n. m., Ťan-šan (nahore). Zapadlé auto v močálech nedaleko Almaty v Kazachstánu (vlevo). V deltě řeky Illy v Kazachstánu (vlevo dole). S Petrem Slavíkem po nehodě v horách (dole).

Jenže z lodi to vyfotit nešlo, takže se Petr rozhodl, že za ním vlezle do vody. Nikdo nevěděl, jak se kajman zachová. „Petr se pak navíc nedostal zpátky na loď a musel plavat ke břehu,“ popisuje Petr Kašpar. „Tam ale čekal další kajman a ten zničehonic udělal takový nevzpytatelný pohyb. V tu chvíli jsem měl docela strach. Kajman sice nezaútočí na nic, co by nespokl, člověk je pro něj v podstatě nestravitelné sousto. Na druhou stranu nikdy netušíte, co takové zvíře udělá.“

Slavík a splašený kůň

Do Kazachstánu se zase filmařský tým Ve stopě predátora vypravil za poměrně vzácným medvědem plavým. „Bylo to nejnáročnější natáčení, které jsem v poslední době zažil,“ říká Petr Kašpar. „Do té doby jsme se pohybovali v národních parcích. Vždycky byl po ruce někdo, kdo nás k tomu zvířeti dovezl. Ráno jsme prostě popadli bágly, hodili je do auta nebo do lodě, pak se několik hodin plavili nebo jeli, a to zvíře tam bylo.“

Jenže v Kazachstánu museli filmaři sbalit nejnужnější věci a vystoupat několik stovek výškových metrů těžkým horským terénem. Petra Slavíka navíc zranil splašený kůň.

Arménský boxer a zraněný horolezec

Co čeká Petra Kašpara v nejbližších měsících? „Chceme kompletně dodělat tři natočené díly seriálu Ve stopě predátora, čekáme, jak se ujmou,“ popisuje. „Pracuje se na distribuci do zahraničí. A já se vracím k tématům, který mám doma za barákem. Najednou mi došlo, že není nutné cestovat po celém světě proto, aby člověk natočil něco zajímavého.“

Jedním z těchto projektů je film o Dušanovi Janákově nebo-li Stoupovi, což je jeden z nejlepších českých horolezců. Loni na podzim při lezení na Labských písečnících spadl z osmnácti metrů. „Měl rozdrčenou patu a zlomený obratel,“ popisuje Petr Kašpar. „Žáda už má v pořádku, začíná znova chodit. A já se to snažím nějakým způsobem dokumentovat.“

Nedávno jel Petr Kašpar točit boxerské zápasy do Ostravy. „Byla to obyčejná komerční zakázka, jenže já tam objevil úžasnou kluka,“ vypráví. „Jmenuje se Hamo Aperian, je arménskému původu s českým občanstvím. Žije boxem, vypadá jako Rocky Balboa a jeho jediným cílem je dostat se na olympiádu. Dává tomu úplně všechno. Mě takové lidské příběhy ohromně zajímají.“

Komu patří potlesk

Petr Kašpar toho za kamerou prožil spoustu. Vidíme všechna dobrodružství jeho očima, přesto není tím, koho pak filmoví diváci poznávají. Jak se vyrovnává se svou věčnou rolí na opačné straně kamery?

„Často potkávám filmaře, kteří mají pocit, že se musejí zviditelnovat tím, co dělají,“ vysvětluje Petr Kašpar. „Chtějí se stavět na úroveň svých hrdinů. Jenže jejich místo je za kamerou, ve stříně, u klávesnice a myši. Mým úkolem je, abych lidem předložil pokud možno dobrý film, dobře zpracovaný a natočený tak, jak si zasluhuje příběh, který se v něm odehrává. A jak si to zasluhuji lidé, kteří jsou výjimeční tím, co dělají. Ego si pak my filmaři můžeme řešit na festivalech, kde tleskají i nám. Možná tam je naše místo. Pro mě osobně je největší odměnou, když svou práci přinesu lidem radost.“

HERCULE POIROT

Stoletý detektiv, který přežil vlastní nekrolog

TEXT PETR BOŠNAKOV FOTO PROFIMEDIA.CZ

Nicméně, kdo ví, jak by na Poirotovo zrak-
evstání reagovala je-
ho stvořitelka Agatha
Christie. Svěho nejslav-
nějšího „svěřence“ totiž
moc nemusela. Důkazem může být rozho-
vor, který poskytla v roce 1938 listu Dai-
ly Mail. „Proč? Proč? Proč jsem jen tuto
namyšlenou, výstřední a otravnou bytost
vymyslela,“ ptala se sama sebe. O dva roky
později pak nechala detektiva v příběhu
s názvem Opona: Poirotův poslední pří-
pad, zemřít na infarkt. Čtenářský svět
však miloval svého detektiva natolik, že
Agatha Christie nakonec uložila příběh do
sejfu s tím, že kniha může být publiková-
na až po její smrti. Nakonec se tak stalo
necelý rok před jejím skolem, spisovatel-
ka zemřela v lednu 1976. A tak od doby,
kdy nechala Poirota „zemřít“, vytvořila
Agatha Christie dalších sedmáct příběhů
popisujících jeho skutky.

Po nekrologu, který vyšel v New York
Times 6. 8. 1975, žil Hercule Poirot pro-
střednictvím filmu. Po smrti Agathy
Christie bylo zfilmováno pětáct příběhů,
k tomu je třeba ještě připočítat seriál
BBC. O jeho comeback na knižním trhu se
pak zasloužil dědic spisovatelčiných práv
synovec Mathew Prichard. Rozhodl se
angažovat spisovatelku Sophii Hannah,
která v roce 2014 v knize Vraždy s mono-
gramem zrušila detektivův nekrolog.
Další román s Herculem Poirotem vyšel
letos v září pod názvem Zavřená truhla.
Děj příběhu zasazený do jižního Irsku se
odehrává v roce 1929. Jak vidno, Sophie

Díky řadě konkrétních příkladů je známo, že
přežít vlastní smrt lze při řádné dávce štěstí
i několikrát za život. Ale vlastní nekrolog?
Kromě Toma Sawyera, Huckleberryho Finna
a Joea Harpera, kteří se dokonce zúčastnili
vlastního pohřbu, to nejspíš dokázal jen
nesmrtelný detektiv **HERCULE POIROT**.

**Agatha Christie svého namyšleného
a otravného detektiva moc nemusela
a sama ani nevěděla, proč ho stvořila...**

Hannah nehodlá vystavovat belgického
detektiva výzvam nové doby.

Kde se vzal, tu se vzal...

Hercule Poirot se narodil v Belgii, nejspíš
ve Spa. Pocházel z Valonska, tedy franko-
fonní části Belgie, a ke své vlasti se vždy
hrdě hlásil. Jeho rodina patřila pravdě-
podobně do kategorie střední třídy, měl
několik sourozenců. Na Poirotově výcho-
vě se podílely jeptišky. Jinak jsou jeho
rodinné poměry takřka utajeny. V románu
Vražda Rogera Ackroyda z roku 1926 mlu-
ví Poirot ve snaze proniknout do systému

fungování anglických ústavů pro dušev-
ně choré o těžce mentálně postiženém
synovci. V příběhu Némý svědek (1936)
několikrát zmiňuje starou matku. V knize
Velká čtyřka (1927) se na scéně objevuje
jeho bratr Achille Poirot. Je však otázkou,
do jaké míry lze brát všechna detektivo-
va prohlášení vážně. Víme, že se ve snaze
vyřešit případ často uchýlval k taktické
nepravdě.

Detektiv se měl narodit někdy kolem
roku 1880, jenže už v roce 1916 ho Aga-
tha Christie představovala jako zralého
muže po čtyřicetce. Věkovou disproporci
lze vysvětlit tím, že spisovatelka teh-
dy nemohla tušit, že ji bude podle jejího
názoru otravný a egocentrický detektiv
provázet dalších šedesát let.

V rodné zemi vstoupil Hercule Poirot
do služeb policie, ale o jeho činnosti v bel-
gických bezpečnostních složkách toho
není moc známo. V příběhu Nemejský lev
(1939) Poirot krátce vzpomíná na to, jak
v Belgii pracoval na případu, ve kterém
bohatý výrobce mýdla otrávil manželku,
aby se mohl oženit se svou sekretářkou.
Inspektor Scotland Yardu Japp pak něko-
likrát připomenul, že se s Poirotem setkal
už v roce 1904 při řešení případu paděla-
tele, kterého nakonec dopadli v Antver-
pách. Z mála uvedeného lze vydedukovat,
že Poirotova belgická kariéra byla úspěš-
ná, i když, jak přiznal věrnému druho-
vi Hastingsovi v příběhu Bonboniéra,
v jednom z případů neuspěl. Během své
belgické policejní služby dokonce použil
zbraň, když zastřelil muže, který ze stře-
chy ohrožoval střelbou kolemjdoucí.

Během první světové války po napadení Belgie Německem Hercule Poirot z blíže nespecifikovaných důvodů emigroval do Anglie. Vzhledem k jeho tělesné konstituci a povahovým rysům možná správně usoudil, že zákopová válka, útoky na bodák a nervový plyn pro něj nebudou tím pravým ořechovým. Dne 16. července 1916 se pak v Anglii setkal se svým starým známým z Evropy, kapitánem Hastingsem. Ten podle svých slov našel „vzteklého muže, na kterého se obracela v důsledku ztráty náramku či útěku kotěte snad každá žena v okolí“. Naneštěstí pro zločince se v té době Hastings léčil na zámku Styles, na kterém za záhadných okolností zemřela majitelka, a Scotland Yard tápal...

Zrození detektiva

Podle listu The Guardian byl nejspíš pro Agathu Christie zdrojem inspirace belgický četník Jacques Hournais, jeden z mnoha Belgičanů, kteří hledali po vypuknutí první světové války útočiště v Anglii. List v této souvislosti poukazuje na jistého pana Michaela Clappa, který při zkoumání rodinné historie narazil na jméno zmiňovaného četníka ubytovaného ve vesnici Torquay u paní Potts Chatto. „V sousedství žila Agatha Christie se svou rodinou,“ vysvětloval pan Clapp. „Narazil jsem na novinový článek oznamující, že paní Chatto uspořádala čajový dýchánek s cílem vybrat finanční prostředky pro belgické uprchlíky. Na jedné z fotografií hrála jistá mladá dáma na klavír. Byla to Agatha Christie.“ Teorii pana Clappa potvrzuje i fakt, že spisovatelka později několikrát přiznala, že Hercula Poirota stvořila na základě inspirace jistým belgickým uprchlíkem, a Jacques Hournais byl jediným emigrantem v Torquay s policejní minulostí.

Zpět k zrození Poirota v příběhu Záhada na zámku Styles, který Agatha Christie napsala v roce 1916 a vydala o čtyři roky později. Hercule Poirot vraha pochopitelně odhalil. Skutečnou slávu si ovšem veskrze neakční detektiv získal románem Vražda Rogera Ackroyda (1926), který francouzský deník Le Monde vyhlásil 49. nejdůležitější knihou dvacátého století. Způsob, kterým Agatha Christie pro-

střednictvím Poirota případ vyřešila, je totiž považován za jeden ze zlomových okamžiků v dějinách kriminálních románů. Vrahem je nakonec sám vypravěč, kterého Poirot odhalí na základě předchozí logické eliminace všech podezřelých. Zároveň ovšem dává detektiv vrahovi šanci uniknout před spravedlností sebevraždou. Poslední kapitola je pojata jako vrahovo přiznání a dopis na rozloučenou.

Malé šedé buňky

Řada zdrojů soudí, že Hercule Poirot získal křestní jméno podle antického hrdiny Herkula, který před vyjednáváním a rozvahou preferoval hrubou sílu. Agatha Christie však v Poirotovi stvořila dokonalý protipól antického hrdiny.

Na scéně se totiž v zemi hrdého, konzervativního Scotland Yardu a Sherlocka Holmese objevil nový typ detektiva. „Byl sotva vyšší než pět stop a čtyři palce, ale vyzářovala z něj důstojnost. Hlava ve tvaru vejce, tuhý vojenský knír. Neuvěřitelná elegance, jsem přesvědčen o tom, že smítko na obleku by mu způsobilo větší problémy než střelná rána. Při pohledu na něj bylo stěží možno uvěřit, že se jednalo o jednoho z vážených členů belgické policie,“ hodnotil svého celoživotního druha kapitán Hastings, nápadně připomínající dr. Watsona, působícího po Sherlockově boku.

Ačkoli v soukromí Hercule Poirot trpěl až chorobně na symetrii, při svých pátráních ignoroval zavedené policejní postupy v podobě stop, otisků prstů, ohledání místa činu. Za všech okolností spoléhal na „malé šedé buňky,“ které obtěžoval i při analýze věcí na první pohled nepříliš podstatných. Jeho stěžejním záměrem bylo totiž pochopení povahových rysů oběti a podezřelých, protože vycházel z toho, že konkrétní zločiny pokaždé vycházejí z konkrétních vlastností pachatele. „Experti pracují s fakty, zatímco detektivové sázejí na zavedené postupy a dedukci. Pro mě je nejdůležitější proniknout do psychického rozpoložení zločince,“ říká Hercule Poirot. V příběhu Vražda o třech dějstvích (1935) pak popisuje svou práci následovně: „Fakta se dávají dohromady stejným způsobem jako stavba domu. Jestliže fakt nemá správné místo,

je nezbytné začít celý proces stavby znovu, jinak celá spadne.“ Mimochodem, v tomto příběhu není detektiv trpící mořskou nemocí a panickým strachem z létání sice hlavním hrdinou, přesto sklízí díky vyřešení případu veškerou slávu. Svou absolutní intelektuální převahu nad okolím demonstruje v okamžiku, kdy se vsadí s inspektorem Jappem, že vyřeší případ, aniž opustí svou pracovnu. Sázku pochopitelně vyhrál. V cestě za vytčeným cílem nemá Hercule Poirot problém balancovat na hraně etiky, číst cizí dopisy a poslouchat rozhovory. Přesto si dokáže získat přízeň a pozornost okolí. Jeho šarm, vybrané chování a schopnost naslouchat působí na mladé a krásné ženy. Je vcelku pochopitelné, že stejně jako například kolega Sherlock Holmes neztrácí Poirot čas milostnými avantýrami, či snad dokonce partnerským životem.

K Herculu Poirotovi neodmyslitelně patří jeho přítel kapitán Hastings a drsně nekomplikovaný inspektor Japp.

Hercule a jeho parta

Belgický detektiv nikdy netrpěl nedostatkem sebevědomí, rád zdůrazňoval vlastní genialitu. Přestože hovořil velmi dobře anglicky, občas záměrně používal přízvuk s cílem zmást protivníka. „Pokud hovořím se silným přízvukem, považuje mě okolí za obyčejného cizince, před kterým není potřeba se mít na pozoru, neboť není schopen se naučit ani pořádně anglicky,“ prozradil v příběhu Vražda o třech dějstvích.

Vyřešení případů dokáže Poirot z pozice mimořádně zdatného rétora proměnit v show jediného muže. Prakticky nikdy v průběhu vyšetřování neseznamuje niko-

ho, včetně nejbližších spolupracovníků, s průběžnými výsledky. Kapitána Hastings se považuje za svého přítele, zároveň však také za nepřiliš důvtipného detektiva. Postupem času ovšem důvěra v jeho schopnosti stoupá, což mu Hastings vrací v příběhu Velká čtyřka (1927), jehož děj začíná Poirotovým pohřbem. Kapitán tehdy volí mezi manželkou a detektivem a rozhodne se pro Poirota. Inspektor Scotland Yardu Japp, muž drsně nekomplikované povahy, chová k Poirotovi takřka bezmeznou úctu, což malý muž s pěstěným knírkem oceňuje tím, že mu poměrně často přenechá část zásluh na vyřešení případu. Mezi nejbližší spolupracovníky patří také sekretářka Felicity Lemon. „Mnohé z toho, co řekla, dokonce stálo za moji úvahu,“ říká pochvalně na její adresu v jednom z příběhů a zároveň oceňuje její dokonalý pracovní systém a mimořádnou efektivitu.

Na vrcholu sil...

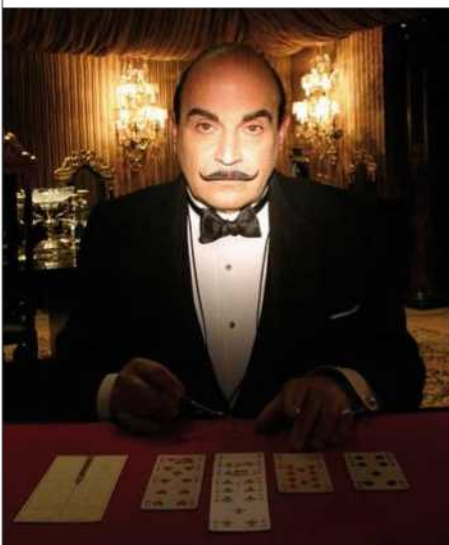
Po konci první světové války to Poirota z blíže nespecifikovaných důvodů netáhne do vlasti. Stěhuje se do Londýna, jeho útočištěm se stává adresa 56B Whitehaven Mansions, Sandhurst Square, London W1. Díky zdárnému vyřešení vraždy na maškarním bálu Victory Ball, který je vrcholem společenské sezony, proniká mezi londýnskou smetanou a o případy rázem nemá nouzi. I když je to nejspíš vzhledem k movité klientele velmi dobře placená práce, Poirot striktně drží stav svého účtu na 444 librách, 4 šilincích a 4 pencích.

Mezi světovými válkami Hercule Poirot hodně cestuje a zdatně řeší zločiny popísané v knihách Vražda na golfovém hřišti (1923), Vražda v Orient-expressu (1934), Vražda v Mezopotámii (1936), Smrt na Nilu (1937) či Schůzka se smrtí (1938). Přestože už v roce 1930 charakterizovala Agatha Christie svého nejslavnějšího detektiva jako „nesnesitelného“ a v roce 1960 o něm hovořila jako o „nafoukaném egocentrickovi“, nikdy Poirota, vzhledem k nechuti létat a mořské nemoci, nevyslala na misi do Ameriky či Austrálie. Ostatně po vyřešení zahraničních případů (Blízký východ a Jugoslávie) a návratu do Anglie pracuje Poirot výhradně na půdě hrdého Albionu.

V příběhu Dvojitá stopa se detektiv, do té doby k přízni dívek a dam zdrženlivý, setkává s osudovou ženou svého života, okouzující zlodějkou šperků Verou Rossakoff. Nakonec kouzlu ruské baronky propadá natolik, že se ve svém vnitru dokáže srovnat s jejím zločineckým počínáním a nechá ji uprchnout. Nutno však říci, že se nejedná o první případ, kdy je Poirot úspěšným detektivem i soudcem. Například u už zmíněné knize Vražda Rogera Ackroyda dal vrahovi možnost spáchat sebevraždu, zatímco v příběhu Augiášův chlév (1947) pomáhal britskému premiérovi zamést pod koberec korupční skandál.

...a spravedlnost pro Poirota

Už v románu Velká čtyřka z roku 1927 Poirot naznačuje, že se chystá do důchodu a hodlá pěstovat tykve. Vzhledem k tomu, že celý život pracoval na volné noze, není čas jeho odchodu do penze nikdy přesně specifikován. Každopádně detektiv těžce skrývá rozčarování nad tím, že jeho sláva postupně upadá. V jednom příběhu se dokonce jistá dáma, které se představí s noblesou sobě vlastní, krátce zamyslí a odpoví, že Hercule Poirot je hezké jméno. Stále geniální, ale přece jen stárnoucí detektiv se musí srovnat s novou dobou, například příběh Třetí dívka ho v roce 1966 staví do konfrontace se zlatou mládeží, popkulturou a drogami. Kromě toho se postupem času stává ve stále větší míře závislým na práci jiných, zejména soukromého vyšetřovatele pana Gobyho. A tak Agatha Christie podle všeho prozíravě usoudila, že nastal čas sáhnout do seřfu pro rukopis z roku 1940.

Nakonec se všichni vracejí na původní místo činu. Příběh Opona: Poslední případ Hercula Poirota (1975) se odehrává na zámku Styles. Detektiv má zdravotní problémy, věrný přítel Hastings má plnit roli jeho sluchu a zraku. Pak však Poirot náhle umírá, čtyři měsíce po jeho smrti dostává Hastings dopis, ze kterého se dozvídá, že největším zlosynem byl nenápadný chovatel ptáků Norton. V dopise se dále píše, že Poirot vyřešil svůj poslední případ tím, že Nortona zastřelil. Ještě předtím dal ze svého dosahu veškeré léky a umírá na infarkt...

Dne 6. 8. 1975 vyšel Poirotovi v New York Times nekrolog. Po devětatřiceti letech vstal zásluhou Sophie Hannah detektiv z pomyslné rakve. Zdali to bylo ku prospěchu věci, ukáže čas.

Když Poirot, tak David Suchet

Jednoho z nejslavnějších detektivů všech dob si zahrálo několik hvězdných herců – Tony Randall (Vraždy podle abecedy), Albert Finney (Vražda v Orient-expressu) či sir Peter Ustinov (Smrt lorda Edgwara, Vražda o třech dějstvích, Smrt na Nilu, Schůzka se smrtí, Zlo pod sluncem, Hra na vraždu). Při vši účtce ke zmiňovaným hereckým legendám je bezpochyby nejpovednějším filmovým a televizním Poirotem britský herec David Suchet, který letos 2. ledna oslavil sedmdesátiny. Člen slavné Shakespearovské společnosti se jako Poirot představil ve více než sedmdesáti televizních filmech, první série byla odvysílána v roce 1989. Poslední případ přišel na řadu v listopadu 2013. „Je to jako říci sbohem nejlepšímu příteli,“ řekl David Suchet, jinak držitel několika prestižních cen Laurence Oliviera, v rozhovoru pro anglický deník Express. „Když skončilo natáčení poslední scény a někdo vykřikl, že je konec Poirota, musel jsem uznat, že je to nejtěžší den mé čtyřiačtyřicetileté kariéry.“ Mimochodem v příběhu Třináct u stolu si David Suchet zahrál po boku Petera Ustinova inspektora Jappa. Z rukou britské královny Alžběty II. obdržel Řád Britského impéria. „Svěřila se mi, že jí dělá mimořádnou radost fakt, že právě mně může předat řád, a to kvůli potěšení, které jsem jí i její rodině a také národu přinesl Poirotem,“ konstatoval David Suchet.

| SVĚT |

Krásky od protinožců

Prosadit se jako herečka v Hollywoodu je snad ještě obtížnější než stát se kosmonautem – tedy aspoň co se týká konkurence. A drtivá většina z těch, kterým se to podaří, jsou Američanky. Přesto se do tohoto „klubu vyvolených“ dostala celá řada hereček ze země, která není co do počtu obyvatel o moc větší než ČR – z Austrálie.

TEXT ROMAN ZVARIČ ■ FOTO PROFIMEDIA.CZ A RCHIV

NICOLE KIDMAN

*** 1967, má jednoho Oscara (+ 2 nominace) a tři Zlaté glóby (+ 6 nominací)**

O bývalé paní Cruisové se říká, že je nejlepším australským exportem. Na rodném kontinentě se rychle stala seriálovou hvězdou, a tak dostala šanci v USA – po boku Toma Cruise v thrilleru Bouřlivé dny. Když ji o deset centimetrů menší herec požádal o ruku, neváhala. Lepší vstupenku do Hollywoodu než manželství s jedním z nejvlivnějších mužů filmového průmyslu si nemohla přát. Jejich vztah provázela řada fám, třeba že Nicole je pouhou zástěrkou pro Cruisovu údajnou homosexualitu. Kdo ví, jak to tehdy bylo... Rozvod po deseti letech přesto všechny překvapil. Její kariéře však rozhodně neškodil, právě naopak. Zářila v mnoha zajímavých filmech posledního čtvrtstoletí – Moulin Rouge, Návrat do Cold Mountain, Dogville, Nine... Vytouženého Oscara získala za roli Virginie Woolf v Hodinách, kde měla umělý nos a byla téměř k nepoznání. Modrooká rusovláska se podruhé vdala za zpěváka Keitha Urbana a má s ním dvě děti (další dvě adoptovala společně s Cruisem). Začátkem roku byla v českých kinech k vidění ve filmu Tajemství jejich očí, 8. prosince má premiéru drama Lion.

CATE BLANCHETT

*** 1969, vyhrála dva Oscary (+ 4 nominace) a tři Zlaté glóby (+ 6 nominací)**

Její poznávacím znamením je nenapodobitelný magický pohled a uhrančivé, lehce přivřeně oči. Cate začínala v divadle, když se jako téměř neznámá herečka objevila v hlavní roli v Královně Alžbětě, okamžitě uchvátila diváky i kritiky. Pak si zahrála v Talentovaném panu Ripplem, Ostrovních zprávách nebo Téměř dokonalém zločinu. Její éterické krásy neuškodily ani špičaté uši, které měla jako elfí královna Galadriel v trilogiích Pán prstenů a Hobit. Prvního Oscara získala za roli Katharine Hepburn v Letci režiséra Martina Scorseseho, druhého za hlavní hrdinku Jasmínových slz Woodyho Allena. Za vidění rozhodně stojí loňský film Carol o lesbické lásce v konzervativních Spojených státech 50. let – i kdyby jen kvůli milostným scénám mezi Cate a Rooney Marou.

NAOMI WATTS

*** 1968, byla 2x nominovaná na Oscara a jednou na Zlatý glóbus**

Patří mezi nejpilnější herečky současnosti, v posledních dvou letech natočila osm snímků včetně oscarového Birdmana, letos přidá dalších pět. Po dlouhé řadě běčkových filmů a seriálů se konečně proslavila díky Davidu Lynchovi, který ji obsadil do mysteriózního Mullholand Drive (určitě si pamatujete její slavnou lesbickou scénu). Hrál v hororu Kruh, dramatu Zabijí Nixona nebo romantickém Barevném závoji. Peter Jackson si Naomi vybral jako dívku, do které se zamiluje jeho King Kong. V životopisné Dianě hrála zesnulou britskou princeznu. Za roli ve snímku 21 gramů byla nominována na Oscara. Při natáčení westernu Ned Kelly se dala dohromady s o 10 let mladším Heathem Ledgerem, žili spolu skoro dva roky. Má dva syny s hercem Lievem Schreiberem (Spotlight, Láska za časů cholery). „Dala jsem se na dráhu herečky s tím, že když se do roka neprosadím, kašlu na to a budu dělat něco jiného. Nakonec to trvalo deset let...“ vzkazuje aspirantkám herecké kariéry.

MIA WASIKOWSKA

*** 1989, vyhrála Teen Choice Award, byla nominována na ocenění SAG, cenu Jupiter a dvě britské Empire Award**

Mia je o celou generaci mladší než ostatní z našeho výběru. Dívka se slovanským jménem (její matka pochází z Polska) začínala v australské televizi, pak se objevila v seriálu HBO V odborné péči, který ji proslavil za hranicemi domoviny. Pak si zahrála ve válečném dramatu Odpor s Danielem Craigem a v hořké komedii Děcka jsou v pohodě s Julianne Moore. Její asi nejznámější rolí je hlavní hrdinka oscarové Alenky v říši divů, kterou natočil Tim Burton. Pro dospělé publikum je však mnohem zajímavější drama Země bez zákona režiséra Johna Hillcoata nebo Neklid od Guse Van Santa. Brzy by měla být v našich kinech k vidění v dramatu HHHH o atentátu na Heydricha, ten se paradoxně natáčel současně s Anthropoidem, který má stejné téma.

KYLIE MINOGUE

*** 1968, jednou vyhrála Grammy (+ 2 nominace), byla nominována na MTV Movie Award**

Dlouho předtím, než opanoval hitparády její první megahit The Loco-Motion, byla seriálovou herečkou. Na stříbrném plátně debutovala v dramatu Delikventi. Postupně vyzkoušela snad všechny filmové žánry, jak dokazuje role v akčním Street Fighter: Poslední boj s Jean-Paulem Van Dammem. Možná si vzpomínáte na její postavu v Moulin Rouge, kde byla svůdnou vílou, která se zjevuje z etikety láhve absintu. Hrál v seriálech Pán času nebo Playhouse, v našich kinech byla v posledních letech k vidění v dramatu Holy Motors a katastrofickém San Andreas. Napsala svůj životopis s názvem La La La, má vlastní řadu parfémů Darling. Je jí 48 let (letos v únoru oznámila, že se zasnoubila s osmdvacetiletým hercem Joshuou Sassem), v showbiznysu působí neskutečná čtyři desetiletí. V hudebním světě už dosáhla všech vavříků, ale spokojená není: „Pro všechny jsem zpěvačka. Ale sním o tom, aby mě lidé brali vážně jako herečku,“ říká. Mno, nás v redakci Playboye zatím moc nepřesvědčila.

TÉMA

OBCHOD SE ZBRANĚMI

BYZNYS,

**Kdyby nešlo o zdraví a o život,
byla by to docela legrace.
Na jedné straně snaha bruselské
administrativy znepríjemnit
v co nevyšší možné míře život
legálním držitelům zbraní.
*Na straně druhé Brusel jako
město nelegálnímu byznysu
se zbraněmi zaslíbené.***

TEXT PETR BOŠNAKOV ■ FOTO PROFIMEDIA.CZ, ARCHIV

Alespoň to vyplývá z rozhovoru, který serveru listu The Independent poskytl bezpečnostní analytik Nils Ducquet. „Sehnat kalašnikov u nás ve městě může být poměrně jednoduchá věc. Pokud máte dobré kontakty v podsvětí, bude vám na nákup stačit i tisíc eur,“ konstatoval s tím, že v belgické metropoli nakupovali zbraně teroristé, kteří loni v lednu povraždili v Paříži část redakce Charlie Hebdo, i vrah z košer obchodu Amedy Coulibaly. Zbraně se na černý trh v Bruselu dostávají z různých zdrojů, největší oblibě a početní převaze se těší kalašnikovovy pocházející z území bývalé Jugoslávie. Není se čemu divit, zbrojovka Crvena zastava v srbském Kragujevacu je chrlila v milionových sériích. A jelikož se konec válečných operací v Chorvatsku, Bosně a Hercegovině či Kosovu ani zdaleka nerovnal odzbrojení všech zúčastněných stran a vlastnictví zbraní je na Balkáně věcí cti, lze věřit zprávě organizace Small Arms Survey. Ta říká, že v regionu s populací 55 milionů obyvatel se nachází přes šest milionů střelných zbraní a při dobré nabídce můžou změnit majitele. Zejména když existuje přímá úměra mezi modernizací nejrozšířenější útočné pušky světa a nárůstem počtu starších, bohužel stále velmi účinných zbraní na černém trhu.

Nelegálnímu obchodu se zbraněmi se říká gun running. Celkový obrat jednoho z nejvýnosnějších byznysů vůbec je odhadován na 60 miliard dolarů, z čehož 8 miliard připadá na ruční palné zbraně a střelivo pořízené v rozporu se zákonem. Podle kvalifikovaných odhadů je každá pátá ruční palná zbraň (revolvery, samonabíjecí pušky, samopaly, útočné pušky, lehké kulomety) prodána nelegálně.

Byznys o dvou sektorech

I přes děsivé výsledky v poslední době bohužel tak úspěšných teroristických misí se však v maloobchodu se zbraněmi jedná ve srovnání s velkoobchodem o drobné. Je totiž jisté, že ať se světové

kde sentiment nemá místo

ekonomice daří jakkoli, obchod se zbraněmi bude vždy vzkvétat. Globální trh lze v tomto případě rozdělit do dvou sektorů. V tom prvním mezi sebou obchodují vlády s pomocí licencovaných zprostředkovatelů. Tímto způsobem probíhá byznys například s kolovými obrněnými transportéry Pandur nebo transportními letadly Casa. Takový Marek Dalík, svého času pravá ruka premiéra Mirka Topolánka, aktuálně nejslavnější český vězeň, by mohl vyprávět. Stejně jako bývalá několikanásobná ministryně vlády ČR za několik stran paní Vlasta Parkanová, která na soud o údajně předražených španělských letadlech teprve čeká. O čitelnosti obchodu se zbraněmi výstižně vypovídají věty Marka Dalíka, které vyřkl před nástupem do vězení. Kdyby býval věděl, jak to ve zbrojním byznysu chodí, žádných jednání by se nezúčastnil.

Pokud jde o sektor dvě, na jedné straně stojí zpravodajské služby jednotlivých zemí, takže v případě skandálu politici nic nevědí a nevědí. Na straně druhé jsou „sedočerní“, vesměs pohádkově bohatí obchodníci, kteří vědí, že jednoho dne může spadnout klec. Tento druh obchodníků nemá morální ani jiný problém s obcházením víceméně neúčinných zbrojních embarg, obchoduje nepřímo s diktátory, teroristickými organizacemi a režimy.

To jsou ale paradoxy

Světový obchod se zbraněmi třímá pevně v rukou několik zemí. Jednoznačně dominují USA, které ovládají zhruba třetinu světového trhu, ale například v roce 2010 jejich podíl narostl až na 53 procent. Z dvaceti největších světových výrobců zbraní jich sídlí šestnáct v Americe, přičemž prvních pět míst zaujímá Lockheed Martin, Boeing, Northrop Grumman, General Dynamics a Raytheon. Za USA následují s patřičným odstupem Rusko, Německo, Francie, Velká Británie a Čína. V praxi pak platí, že kdo

s čím zachází, tím také schází a veřejší spojenec může být dnes úhlavním nepřítelem. Dva příklady za všechny.

Po vpádu armády tehdejšího Sovětského svazu v prosinci 1979 do Afghánistánu poskytly ústřední americká zpravodajská služba CIA (Kongres, stejně jako prezident Ronald Reagan pochopitelně nic netušili) a Saúdské Arábie za výrazné logistické podpory Pákistánu afghánským mudžahedínům a zahraničním bojovníkům, mezi kterými nechyběl Usáma bin Ládín, zbraně v hodnotě 40 miliard dolarů. Nákupy měly probíhat v různých zemích včetně Československa, jehož vláda a lid ovšem v té době stáli na straně loutkové vlády Sověty dosazeného Babraka Karmala. Kromě klasických pěchotních zbraní dodala CIA mudžahedínům rakety země-vzduch Stinger, což připravilo okupační sovětskou armádu o značnou část vzdušné převahy. Nakonec Sověti v Afghánistánu padli, čímž byl zahájen proces rozpadu SSSR a východního bloku. Převážně americké zbraně však zároveň posloužily k založení silně islamistického hnutí Tálibán, teroristické organizace al-Káida a islámského džihádu...

Když v roce 2003 tehdejší libyjský diktátor Muammar Kaddáfí oficiálně skoncoval s terorismem, stal se vítaným odběratelem zbraní z Anglie a Francie. Po osmi letech začaly obě evropské mocnosti se souhlasem Rady bezpečnosti OSN svého do té doby věrného zákazníka bombardovat. Do toho kdosi prostřednictvím černého trhu vyzbrojil libyjské povstalce. Kupodivu se mělo jednat o zbraně převážně ruské a čínské. Na svržení a následné smrti Muammara Kaddáfího se tak podílely země zastávající mnohdy protichůdné pozice, protože kšeft se zbraněmi boří ideologické bariéry. Problém je, že zatímco Rusku a především Číně může být současná situace v Libyi docela lhostejná, na Evropskou unii se valí z politicky i bezpečnostně destabilizované Libye miliony ilegálních migrantů. A nepšíš také teroristé.

Když se řekne ÍRÁNGATE

V listopadu 1986 propukla v USA největší aféra minulého století, která vešla nejen do historie nelegálního obchodu se zbraněmi pod názvem **Írángate**.

Na začátku všeho byla občanská válka v Libanonu. Šiitští radikálové s pevnými vazbami na Írán začali unášet americké občany, v březnu 1984 se stal jejich kořistí sám šéf pobočky CIA v Bejrútu **William Buckley**. Přestože bylo na Írán uvaleno zbrojní embargo a vztahy Washingtonu s režimem **ajatolláha Chomejního** se nacházely na bodu mrazu, dodaly USA Íránu prostřednictvím Izraele přes tisíc protitankových a protiraketových střel.

Teherán je využil ve válce proti Iráku. Za to se USA dostalo „odměny“ v podobě propuštění pouhých dvou rukojmí, akce tudíž skončila víceméně fiaskem. Hlavní tváří aféry se stal poradce Rady národní bezpečnosti plukovník **Oliver North**, který měl v plánu financovat ze zisku prodeje zbraní do Íránu protikomunistické povstalce v Nikaragui. Problémem bylo, že Kongres zrušil podporu Contras, v srpnu 1986 prezident **Ronald Reagan** podepsal zákon zakazující prodej zbraní do Íránu. Později vyšlo najevo,

William Buckley

Adnan Khashoggi

Sarkis Soghanalian

že operaci schválili poradce pro otázky národní bezpečnosti **Robert McFarlane**, jeho nástupce John Poindexter a snad i šéf CIA **William Casey**. Jen prezident o ničem nevěděl.

Součástí operace byl i jeden z největších obchodníků se zbraněmi **Adnan Khashoggi** (1935), svého času jeden z nejbohatších lidí světa. V roce 1988 byl zatčen za svůj podíl na Írángate ve Švýcarsku, pak byl vydán do USA, takže v roce 1990 stanul v New Yorku před soudem. Byl však propuštěn a v roce 2003 se podle všeho podílel na invazi USA do Iráku. Mimochodem, syn osobního lékaře krále Saúdské Arábie Abd al-Azíze ibn Saúda vlastnil jachtu Nabila, která si zahrála v bondovce Nikdy neříkej nikdy. Loď pak prodal brunejskému sultánovi, od něj ji za 29 milionů dolarů koupil Donald Trump. Současným majitelem jachty je saúdsko-arabský princ Al-Valíd bin Talál.

Jak ukázalo vyšetřování celé kauzy, na neúspěšné operaci Írán–Contras se podíleli i další velcí hráči na poli ilegálního byznysu se zbraněmi **Monzer al-Kassar** zvaný princ z Marbelly a **Sarkis Soghanalian** (1929–2011), jinak také Merchant of Death.

vším na základě iniciativy ze strany USA pátral Interpol, postarali američtí zpravodajci o to, aby jedno z jeho letadel „zmizelo“ před přistáním v Řecku z radaru.

Každopádně 11. září 2001 se stalo Viktoru Butovi osudné. V rámci boje proti terorismu totiž americký Kongres schválil zákon umožňující washingtonské administrativě stíhat nebezpečné osoby, jejichž konání ohrožuje zdraví a životy občanů USA, nacházející se mimo území své vlasti. V roce 2008 But v Thajsku neidentifikoval v utajení pracující agenty CIA vystupující jako nákupčí zbraní kolumbijské protivládní organizace FARC. But s transakcí souhlasil a vzhledem k tomu, že partyzáni FARC stříleli také na americké vojáky působící v Kolumbii, byl zatčen za snahu zabít občany USA.

V americkém filmu Obchodník se smrtí, který byl inspirován životními osudy Viktora Buta (vlevo), si jeho roli zahrál Nicolas Cage (dole).

I mistr Viktor se někdy utne

Pro lepší pochopení fungování černého trhu se zbraněmi nebude od věci popsat pohnuté životní osudy jednoho z největších obchodníků se zbraněmi Viktora Buta (1967). Agent KGB a GRU hovořící šesti jazyky vydělal velké peníze především v Africe, kde působil jako dvorní dodavatel zbraní liberijského diktátora Charlese Taylora. Není známo, jestli But kasíroval za své služby stejně jako topmodelka Naomi Campbell krvavé diamanty, nicméně si z výdělků pořídil leteckou flotilu o síle 40 až 60 dopravních letadel. Jejím prostřednictvím zásoboval zbrojním arzenálem různé strany brutálních konfliktů v Angole, Libérii a Sieře Leone, stát se tak mělo pod zástěrkou dodávek květů a zmrazeného kuřecího masa mírovým silám OSN. V roce 1990 byl zpravodajskými službami monitorován Butův pohyb v Afghánistánu. Zatímco podle některých zdrojů měl But na transakcích s Tálibánem vydělat 50 milionů dolarů, superzbrojář tvrdil, že jeho jediným klientem byl velitel protitálibánské Severní aliance Ahmad Šáh Masúd. Přesto v červenci 2003 poskytl Viktor But rozhovor New York Times, ve kterém mimo jiné řekl, že když se probudil 12. září 2001, tedy den po útoku na newyorské Světové obchodní centrum a Pentagon, byl v USA veřejným nepřítelem číslo dva, a to hned za Usámou bin Ládinem. S tímto vyjádřením ovšem nekorespondují zvěsti, podle kterých byla jeho vzdušná flotila až do roku 2007 k dispozici ministerstvu obrany USA za účelem přepravy zbraní a munice do Iráku. V americkém tisku se dokonce objevila informace, podle které se v roce 2003, tedy v době, kdy po Butovi přede-

V roce 2010 byl vydán do Ameriky, 20. listopadu téhož roku dostal 25 let.

Americká protiteroristická legislativa pak dostala ze hry i dalšího velkého hráče na poli nelegálního byznysu se zbraněmi Monzera al-Kassara (1945) ze Sýrie. Stejně jako But sedl al-Kassar na lep agentům CIA, kteří se i tentokrát představili jako zbrojníci kolumbijských FARC. Byl zatčen v červnu 2007 na madridském letišti Barajas a obviněn ze spiknutí s cílem vraždit Američany, praní špinavých peněz a vyzbrojování teroristů. V současnosti si odpykává třicetiletý trest.

Přitahuje, přitahuje...

Podle veřejně dostupných zdrojů se ještě před několika lety hovořilo v souvislosti s černým trhem se zbraněmi o ročním obratu kolem tří miliard dolarů. V loňském roce to měla být částka o dvě miliardy vyšší. Největší zásluhu na vzrůstajícím byznysu má tzv. Islámský stát. Přitom je veřejným tajemstvím, že zbraně bojovníků nejděsivější teroristické organizace současnosti pocházejí ze zásob členských zemí NATO. V praxi to vypadá tak, že zbraně například z USA, Německa či Rakouska putují nejdřív oficiální cestou do Perského zálivu, nejčastěji do Saúdské Arábie či Kataru, vhodnou tranzitní zemí je rovněž Ukrajina. Odtud probíhá jejich redistribuce a přeprava. Existují důkazy o tom, že zbraně původně poskytnuté tzv. syrské umírněné opozici končí v rukou hrdlořezů Islámského státu. A jen málokdo dokáže odhadnout, jsou-li to zbraně ukořistěné, či dodané legální cestou a pak prodané s patričním ziskem. Vždyť při kšeftu nejde o sentiment. ■

**Spisovatel, novinář,
fotograf, jedna
z nejvýraznějších
osobností sci-fi literatury
naší historie. Ondřej
Neff (1945), jinak také
od roku 1996 vydavatel
internetového deníku
Neviditelný pes, nemá
televizi, ekonomii
považuje za součást
krásné literatury
a příslušnost k sexuální
menšině není podle jeho
názoru zásluha.**

**» Život
je cesta,
která
nezná
omezení
rychlosti. «**

PLAYBOY: Co říkáte na to, že dřív se souboje konaly šavlemi a pistolemi, zatímco dnes se bojuje prostřednictvím interview a memoárů?

NEFF: Nikdy jsem nepoužil pistole ani šavle, souboje nejsou zrovna moje silná stránka...

PLAYBOY: Občas si říkám, že to byla docela pohodová doba. Dva chlapi se sešli, za předem stanovených pravidel si to mezi sebou rozdali, problém byl vyřešen...

NEFF: Například problém Puškina, který souboj nepřežil, byl opravdu vyřešen. Nemyslím si ale, že to bylo dobré řešení. Nepřimlouval bych se za to, aby se šavle a pistole staly prostředkem pro řešení problémů.

PLAYBOY: Souboje prostřednictvím interview a memoárů jsou vám bližší?

NEFF: Ve sféře showbyznysu mohou souboje slov asi fungovat. Situace je tam přece jen jiná, než je tomu v oblasti literární a publicistické, ve které se pohybuji. Nemyslím si, že v mém okolí se nacházejí lidé, se kterými bych si to chtěl prostřednictvím slova „vyřídit“. Neprocházím sice životem jako růžovým sadem, spoustě lidí jsem ublížil, spousta lidí ublížila mně, ale necítím potřebu něco řešit. Nevěřím totiž tomu, že jakékoli křivdy jsou zpětně řešitelné. Nechme to času.

PLAYBOY: Memoáry dnes píšou třicetiletí fotbalisté. Nemáte chuť to taky zkusit?

NEFF: Tuto chuť jsem pocítil poprvé a doposud naposled ve svých dvaceti letech. Čím jsem starší, tím víc se tato chuť vytrácí. V současné době je nulová.

TEXT PETR BOŠNAKOV ■ FOTO ARCHIV ONDŘEJE NEFFA

INTERVIEW

Ondřej

Neff

PLAYBOY: Tuším v roce 1986 vyšla memoárová kniha vašeho pana otce, jejímž jste vlastně autorem.

NEFF: Jedná se o takřka jímž memoárovou knihu, která vznikla na základě rozhovorů s otcem po smrti mé maminky. Byl tenkrát v docela špatném psychickém stavu, snažil jsem se ho tímto způsobem udržet při životě. Je to literární počín zajímavý tím, že i když jsou to memoáry, není hlavní postavou autor. Proto jsem z ní odfiltroval nejrůznější ubližnosti, ke kterým lidé píšící memoáry inklinují. Jejich prostřednictvím se snaží vyřizovat si účty z minula, vysvětlovat, realizovat proces sebeočisty. Nakonec z toho vzešla podle mého názoru velmi příjemná knížka, kterou mám rád.

PLAYBOY: Proč nezkusit vlastní memoáry?

NEFF: Protože na to nemám chuť, i když jsme s Ivem Fenclem kdysi napsali knížku s názvem Královská zábava. Je to ale spíš literárně reminiscenční záležitost, jejímž prostřednictvím jsem se snažil předat dál své literární zkušenosti. Jenže se o ně nikdo moc nezajímal, knížka nějak vyšuměla. Ale tak už to někdy chodí. Taky jsem napsal něco jako deník z roku 1968, prakticky celou „válečnou“ dobu jsem totiž strávil v budově tehdejšího Československého rozhlasu.

PLAYBOY: Na vašich osobních internetových stránkách jsem několikrát narazil na větu: Ještě je čas odejít. Jedná se o marketingový trik?

NEFF: Přesně tak. Když jsem to dával do záhlaví, žil jsem v představě, že se jedná o bůhvíjaký vtíp. S postupem času si říkám, jestli se nejedná spíš o blbost. V dohledné době se proto chystám tento text ze záhlaví odstranit.

PLAYBOY: Vaším cílem je lidem něco jednoznačně sdělit, nebo v nich vyvolat touhu po reakci, odezvě?

NEFF: Spíš chci něco sdělovat. Navíc jsem se v minulosti mnohokrát přesvědčil o tom, že odezva přichází na věci, u kterých jsem to původně vůbec nepředpokládal. Naopak, když jsem snažil a vynaložil značné úsilí čtenáře k odezvě přimět, vyznělo to do prázdna. Proto píšu pro sebe, a když to někoho zaujme, dostaví se pocit příjemného překvapení.

PLAYBOY: Máte problémy akceptovat nesouhlas s vašimi názory?

NEFF: Záleží na tom, o jaký druh nesouhlasu se jedná. Jsem celo-

Něco jako škola, říká tomu Ondřej Neff. Popularizaci fotografie se věnuje pětadvacet let. Občas stihne i něco sám vyfotit. Nejsem fotograf, říká, ale někteří lidé tomu nechtějí věřit.

životním zastáncem hesla, že jak se do lesa volá, tak se z něj ozývá. Na drsný nesouhlas odpovídám drsně, věcný nesouhlas rovná se věcná odpověď.

PLAYBOY: Nesílí opět snaha „vyrobit“ pasivního příjemce? Kdo nevěří v globální oteplování, počty neurochirurgů v řadách migrantů, genialitě Hillary Clinton a stupiditě Donalda Trumpa, je hlupák, možná i vyvrhel?

NEFF: O tom není pochyb, ale to není nic převratného. Vždycky existoval někdo, kdo se snažil přijít s myšlenkovými notami s tím, že se jedná o jediné správné noty, a je tedy třeba podle nich hrát. Díky internetu to dnes ale mají „tvůrci“ takových not podstatně těžší. Internet totiž poskytuje lidem publikační platformu, která může být s oněmi notami v zásadním rozporu. Přestože jsem u nástupu a rozvoje internetu od jeho samotného začátku, tato skutečnost mě překvapila.

PLAYBOY: Jedná se o překvapení z kategorie pozitivních, nebo negativních?

NEFF: Vnímám to jako fakt s tím, že každá skutečnost má své pozitivní i negativní stránky.

PLAYBOY: Nelze to, že lidé nejsou jen pasivními zákazníky tvůrců myšlenkových not, vnímat pozitivně?

NEFF: To, o čem mluvíte, zajímá běžného člověka jen okrajově. Jeho prvotním zájmem je rodina, práce, příjem, milénka, pes. K tomu nepotřebuje žádný muštr toho, jak má uvažovat. Až někde na osmdesátém šestém místě žebříčku jeho zájmů se nachází politická situace a občanská válka v Somálsku. To ale ony tvůrce myšlenkových not neodradí od toho, aby se jimi více či méně úspěšně zabývali.

PLAYBOY: Četl jsem, že vám vadí přizpůsobivost okamžité myšlenky.

NEFF: Pochopitelně že mi víc vyhovuje vlastní samostatná cesta vedoucí k nějakému závěru, a vcelku logicky proto inklinuji k lidem, kteří jsou mi názorově blízko.

S jízdou na motorce se Ondřej Neff cítil být víc součástí přírody. Dnes na kole zažívá stejné pocity.

PLAYBOY: Jste vyznavačem polemik?

NEFF: Nevím, jestli přímo vyznavačem, ale polemiku považuji za důležitou věc. Pokud mě někdo dokáže přesvědčit o nesprávnosti mého názoru, dokážu se s tím bez újm na duši srovnat.

PLAYBOY: Jak moc těžké je vás přesvědčit?

NEFF: To netuším. Každopádně, když mě nějaký argument zaujme, snažím se ho vstřebat, analyzovat a pak se uvidí.

PLAYBOY: Sám sebe nazýváte ponurým individuem. Jak jste na tuto svou charakteristiku přišel?

NEFF: Samozřejmě je to svým způsobem bonmot. Stejně tak je pravda, že nejsem ten typ, který přijde do hospody, pronese pár vět a během deseti minut se všichni kolem válejí smíchy.

PLAYBOY: Ponurým individuem jste se narodil, nebo jste se do tohoto stadia pracoval?

NEFF: Určitě jsem se jím narodil. Nikdy jsem nepatřil do kategorie těch, které by všichni milovali. Ale nedělalo mi problém se s tím smířit.

PLAYBOY: Motorka je pro vás ztělesněním svobody, při jízdě cítíte splynutí s přírodou. S postupujícím věkem ovšem nejspíš ubývá jízdy na motorce, ztrácíte tak na svobodě?

NEFF: Motorka je úžasná věc, ale prodal jsem ji, protože mi sloužila jako dopravní prostředek v dobách, kdy jsem pracoval v Praze. Teď dělám z domova, proto jezdím se psy denně na kole. Je to stejné jako na motorce. Když prší, tak zmoknete, cítíte úplně jinou vůni.

PLAYBOY: Práce výhradně z domova musí být nejspíš spojena se značnou sebekázní.

NEFF: Člověk se k tomu musí občas přinutit. Na druhou stranu, přestože už nemám dvaadvacet let žádného šéfa, který by mě honil do práce, ještě nikdy se mi nestalo, že bych práci v termínu neodvedl.

PLAYBOY: Nicméně psaní textů by nemělo být pásovou výrobou, při které lze vše detailně naplánovat.

NEFF: Záleží na tom, o jakých textech se chcete bavit. Co se textů žurnalistického charakteru týče, vím, že každý den musím napsat úvodník do Neviditelného psa. Tak prostě sednu a napíšu to. Stejně je to s povídkami. Psaní románů je pak opravdu o sebekázni a denním režimu, v opačném případě přichází ztráta kontinuity fabulace. Proto se musím přinutit psát i v případě, kdy vím, že výsledkem mého snažení budou nejspíš dva odstavce.

PLAYBOY: Většina sportovců se bojí přetrénování, kdy tělo a mysl po jistém čase přestávají akceptovat tréninkové dávky, přichází období stagnace. Nehrozí to i při psaní románů?

NEFF: Nikdy mě to nenapadlo. Vycházím z toho, že věci se musí vždycky dotáhnout do konce v dohodnutém termínu.

PLAYBOY: Ve vašich odpovědích na poslední dvě otázky se objevilo třikrát slovo musím. Co když nápad nepřichází?

NEFF: Musí přijít (*smích*). Častokrát se mi stalo, že pokud tomu tak nebylo, ulehl jsem na kanape. Skoro pokaždé mě ve stavu polospánku něco napadlo. Asi je to dáno tím, že se vypnou logické obvody, mozek si začne dělat, co chce, najednou něco vypadne ze skříně. Stávalo se mi to tak často, až jsem si z toho udělal metodu. Takže když opravdu nevím, jdu si lehnout na kanape a snažím se usnout. Najednou pink... a ono to přijde. V případě úvodníků do Neviditelného psa je to snazší, většinou reaguji na to, co se stalo během dne. Tady kanape vůbec nepotřebuji.

PLAYBOY: Vládě jste v souvislosti s důchodovou reformou vzkázal, že řeší hovědiny místo toho, aby se starala o další existenci státu. Kde se ve vás vzalo tolik razance?

NEFF: Možná jsem byl v tomto případě na vládu přísnější, než bývám obvykle. Rozhodně jsem ale neřekl nic, co bych snad chtěl vzít zpátky.

PLAYBOY: Docela mě to překvapilo, protože zároveň tvrdíte, že máme nejlepší vládu, ve které protřelého aparátčíka Sobotku brzdí Babiš, který mu nedovolí rozhazovat státní pokladnu.

NEFF: Celá naše politická konstelace je lepší, než tomu bylo v minulosti. Vláda není v parlamentu závislá na jednom hlasu, přeběhlících. A to, že jsou ve vládě subjekty natolik rozdílné jako Sobotka a Babiš, je ku prospěchu věci. Nevidím tudíž důvod, proč na ně házet kameny. Ale to neznamená, že v případě důchodové reformy neřeší hovědiny.

PLAYBOY: Protřelý aparátčík Sobotka, který si musel na byt „naspořit“ z poslaneckých náhrad, sedí v jedné vládě s Babišem, o kterém prohlašuje, že je populist...

NEFF: Termíny populist a populistická, které se tak často s oblibou používají, řadím do kategorie hnusných slov. Politika je obchod s nadějí plný podpásových triků. Sociální demokracie například slíbí důchodcům třináctý důchod, přestože ví, že je to nesmysl a lež. V takovém případě ale není na místě hovořit

| INTERVIEW |

o populismu, ale o klamání veřejnosti, tudíž o podvodu. U nás se ale slovo populismus používá jako nadávka vůči stranám, které přicházejí s něčím, co lidé chtějí. Já na tom nic špatného nevidím.

PLAYBOY: Život je podle vás cesta a všechno, co v něm děláte, je putování po cestě. Jedná se o švýcarskou dálnici, nebo věčně rozkopanou D1?

NEFF: Jedná se o zenový, tedy o víceméně orientální koncept života. Mému chápání světa tento koncept vyhovuje. A cesta je prostě cesta.

PLAYBOY: Cesta se může klikatit, vést nahoru, dolů. Po cestě se dá jet různou rychlostí...

NEFF: Jedná se o cestu, která nezná omezení rychlosti. Řekl bych, že jste se upnul k cestě ve formě dálnice. Jako že se posadíte do auta, pustíte GPS a ono vás to někam vede. V životě to ale tak není, v jeho průběhu se nějak vyvíjíte. A hrajete v něm, občas proti vlastní vůli, různé role.

PLAYBOY: Z toho mi vychází, že každý je sám strůjcem svého štěstí.

NEFF: Do určité míry ano. Samozřejmě ale záleží na situaci, ve které se ocitne. Pokud se narodíte například v Somálsku a budete neskutečně nadaný, asi s tím nic moc nenaděláte. V Česku to máte s uplatněním svého talentu mnohem jednodušší.

PLAYBOY: V případě poslankyně za ČSSD Nytové, podle které budou chtít homosexuálové uzákonit sex s dětmi, jste prohlásil, že její tvrzení má určitou logiku. V čem tato logika podle vás spočívá?

NEFF: Pochopitelně že formulace o tom, že homosexuálové budou chtít souložit s dětmi, je zcela nesmyslná. Poslankyně Nytrová ale kromě toho říkala věci, které mají velké racionální jádro. V podstatě kritizuje jev, který Václav Klaus nazývá homosexualismus, kdy se ze sexuální orientace stává politický fakt. To je něco, s čím absolutně nesouhlasím, neboť sexuální orientaci považuji za privátní věc každého člověka. O to komičtější mi připadá dělat z příslušnosti k nějaké sexuální menšině zásluhu a preferenční hodnotu. Napsal jsem na to téma fejeton o tom, že by se masturbanti měli prohlásit za sexuální menšinu a hlásit se o svá práva jako sexuální pronásledovaná menšina...

PLAYBOY: Jak si to představujete?

NEFF: Zkuste si sednout vedle, vytáhnout přirození a začít onanovat. Nejspíš na vás zavolají policii, která vám tuto činnost zakáže a vyvede vás ven. Tím se ovšem policisté dotknou vašich nezadatelných práv.

PLAYBOY: Komentátor Lidových novin Petr Kamberský vás za váš postoj ke kauze poslankyně Nytové nazval na twitteru pedofilem a nekrofilem. Sice to nemůže prokázat, ale jistou logiku by to prý mělo...

NEFF: Vidíte, o tom ani nevím.

PLAYBOY: Profesor Knížák mi před víc než rokem řekl, že se cítí být v čím dál tím větší míře jako Martan. Vzpomínáte někdy na staré dobré časy?

NEFF: Nevím, jak to pan Knížák myslel. Ale je fakt, že na jedné straně člověk stárne, na straně druhé přibývá mladších, možná až nestoudně mladších lidí s jinými preferencemi. Člověka proto občas napadá, jestli sem vůbec patří. Ale nespojuji to s žádnou nostalgií, pouze konstatuji fakt.

PLAYBOY: Je otázka, jestli se snažit držet tempa dravého mládí, nebo to uhrát na základě zkušeností.

NEFF: Snažit se být v každém věku mladý je, jak říkají Cimrmani, marná snaha.

PLAYBOY: V jednom rozhovoru jste řekl něco ve smyslu, že jakýmsi všelékem je schopnost upnout se na pozitivní stránky života. Jak moc to umíte?

NEFF: Jedná se o věc založení a úhlu pohledu každého z nás. Jednou jsem jel s jedním kamarádem kolem Hvězdy, kde nějakí lidé sekali trávu. Říkal jsem mu, že je to prima. Kamarád reagoval tím, že někde někdo někoho určitě uplatil a tím získal sekání trávy jako výhodný kšeft. Na tomto případě je jasně vidět různý smysl různého vnímání světa dvou přátel. Je pravděpodobné, že kamarád měl pravdu, ale je otázka, jaké vidění světa je lepší. Podle mého názoru vidění pozitivní. Už proto, že kdybych myslel na to, že kvůli sekání trávy někdo někoho uplácel, otrávil by mě to.

PLAYBOY: Co jste myslel tím, že budoucnost není to, co bývala?

NEFF: Berte to jako žert. Je to asi tak, že se změnila preference a očekávání. V době, kdy jsem bral rozum, byla budoucnost hodně technooptimistická. Lidi se těšili na to, že budou létat obří letadla, poletíme na Měsíc. Dnes je taková vize úplně mimo, převládá přesvědčení, že civilizace je to úplně nejhorší, co mohlo lidstvo postihnout. Když někdo přemýšlí o budoucnosti, tak většinou dumá nad tím, jaká pohroma se na svět řítí.

PLAYBOY: Máte jasno o ději vašeho románu, který by začínal v roce 2116?

NEFF: Můj Arkádský cyklus se víceméně odehrává právě v této době. Mám vizi, že na Měsíci je komunita lidí, kteří odejdou ze Zeměkoule, protože je otrávil politická korektnost a anticivilizační atmosféra. Naopak na Měsíci je čekají výzvy, které byly za mého mládí charakterizovány sloganem: Běž na Západ, mladý muži.

PLAYBOY: Neděsíte se toho, že pokud se budou věci ubírat tímto směrem, čeká Měsíc invaze a brzo na něm nebude místo?

NEFF: Beru to jako pozitivní věc. Průkopnická atmosféra mi byla vždycky sympatická. ■

FIND
MORE
FREE
MAGAZINES

[HTTP://SOEK.IN](http://soek.in)

JÍZDA NA VLNÁCH ESTROGENU

V minulém čísle jsme na tomto místě rozebírali „testosteronové tsunami“, tedy vlny i vlnky těch hormonů v mužském mozku, které dělají muže mužem. Dověděli jsme se například, že muži se snaží partnerské hry vždy zmanipulovat ve svůj prospěch nebo že jim vědci při lhaní naměřili mnohem menší elektrické napětí než ženám, což jim umožňuje (podle vědců) klamat ženy daleko snadněji a přesvědčivějším způsobem, než je tomu naopak. Myslím, že už ani neřeba pokračovat, aby se čtenáři mužského pohlaví nenadzvedly mandle nesouhlasem či dokonce nechutí. Pojdme se tedy dnes pustit do „tsunami estrogenového“.

Co dělá ženu ženou?

I když je víc než 99 procent mužského a ženského genetického kódu totožných, mužský a ženský mozek nevypadají stejně. Mužský mozek je nepatrně větší, což bylo vědci dlouho interpretováno v neprospěch žen, které podle této skutečnosti měly mít menší mentální kapacitu než muži. Brzy se ukázalo, že skutečnost je jiná. Ženy a muži mají stejný počet mozkových buněk, ženské buňky jsou jen víc nahuštěny v „korzetu“ menší lebky. Později vědci dokonce přiznali, že mozek samic v mnoha výzkumech zahrnut není, protože by jejich menstruační cyklus udělal ve zjištěných datech „zmatek“. Tím na druhé straně připustili, že rozdíly mezi mozky existují, jen přijít na to jaké. Jasně bylo například to, že mezi lidmi trpícími depresemi je dvakrát víc žen než mužů. Zpočátku pro tuto skutečnost neexistovalo žádné vysvětlení. Nakonec přišlo vysvětlení biologické a chemické. Míra deprese je u mužů a žen stejná do puberty. Jakmile začne dívka menstruat, nastane v mozku změna, která je příčinou větší míry deprese u žen. Specifická ženská chemie má v různých obdobích života ženy silný vliv na ženiny touhy, hodnoty, a dokonce i na způsob, jakým žena vnímá samotnou realitu. U ženy, která menstruuje, probíhají v mozku změny prakticky každý den. A některé části jejího mozku se změny každý měsíc až o 25 procent. Zvenku to vypadá divoce, ale většina žen takové změny zvládá. Extrémní formou premenstruačního syndromu trpí malé procento žen, zbytek je ale určitými malými syndromy postižen také – zvláště vzhledem ke svému okolí. Záplava hormonů v ženském mozku může způsobit, že se například z proslulé optimistky rázem stane zavilá pesimistka, které se budoucnost zdá bezútěšná a překvapivě začne sama sebe nenávidět. Ženské vnímání světa se jednoduše obrátí o sto osmdesát stupňů. Ženský mozek může být hormony ovlivněn tak silně, že přetvoří ženino vnímání reality. V tomto bodě se muž a žena radikálně liší. Muže vědci přirovnávají ke skále, která se sice časem a působením počasí opotře-

bovává, žena je prý ale počasím samotným – neustále proměnlivá a zcela nepředvídatelná.

Rvačky mužů, účty žen

Muži a ženy mají zvlášť velké rozdíly ve vnímání stresu a konfliktu. I když například prožijí stejné pocity, používají jiné části a okruhy mozku k řešení problémů. Ženy si pamatují i ty nejmenší detaily například z prvního rande i z většiny hádek, muži si často stěžejí vybaví, že nějaká hádka či rande proběhly. V průměru jsou ženy lepší ve vyjadřování pocitů a snáz si vybavují detaily citově nabitých situací. Muži mají v mozku víc prostoru zaměřeného na sexuální touhu a myšlenky na sex se mužům mihnou hlavou podstatně častěji než ženám. Muži mají také větší procesory v těch oblastech mozku, které zaznamenávají strach a spouštějí agresi. To je důvod mužských prudkých a náhlých hádek, které okamžitě přecházejí do rvačky v situaci, kterou by se většina žen snažila řešit domluvou a zmírněním konfliktu. Ženě se duševní stres z konfliktu zapíše do mozku mnohem hlouběji. Naše reakce na stres byly kdysi stvořeny k tomu, aby nás v pravěké divočině chránily před fyzickým nebezpečím a situacemi ohrožujícími holý život. Jestliže současný muž je schopen z hádky pravěkým instinktem přejít ve rvačku, současná žena může stres spojený s několika nezaplacenými účty vnímat jako život ohrožující. V ženském mozku tato situace funguje pod vlivem pudu, jako by její rodině hrozila blížící se katastrofa. Mužský mozek by stejným způsobem reagoval až v případě okamžitého fyzického ohrožení. Tyto základní rozdíly v uspořádání mozku žen a mužů jsou předpokladem mnoha rozdílů v každodenním chování obou pohlaví.

Biologie představuje základ naší osobnosti a sklonů našeho chování. Má na nás mocný vliv, ale můžeme na ni působit i my – inteligencí, vůlí atd. I když je dávno prokázáno, že muži i ženy jsou principiálně stejně inteligentní, ženské vnímání světa bylo v mnohých historických dobách a v mnoha oblastech mylně hodnoceno a chápáno jako méně schopné, než je myšlení mužské. Týkalo se to hlavně přírodních věd, matematiky a dalších oborů. Později se zjistilo, že než se chlapci a dívky dostanou do puberty, nelze najít rozdíl mezi jejich matematickými a vědeckými schopnostmi. Jakmile ale později v dospělosti ženský mozek zaplaví vlna estrogenů, ženy se soustředí na své emoce a komunikují skrze ně. V tentýž čas dospělosti převezme vládu nad mužským mozkem testosteron, chlapci začnou být méně komunikativní a zaplaví je touha vítězit ve sportu, hrách, v boji o děvčata. Dívky dávají přednost činnostem, kde mohou být v interakci s druhými, chlapci si klidně zalezou do samoty pokoje s počítačem. Žen-

ský mozek mívá i díky svému hormonálnímu naladění skvělé komunikační schopnosti, talent pro zmírňování konfliktů, schopnost vytvářet hluboká přátelství. Skutečnost, že v oblasti vědy či matematiky je stále méně žen než mužů, rozhodně nemá co dělat s kompetencí ženského mozku.

Biologické instinkty jsou klíčem k pochopení toho, jaké máme kořeny, a jestliže víme, že biologický stav našeho mozku řídí naše pudy, můžeme si vždy vybrat. Nejednat, nebo jednat jinak, než se cítíme být pudem tlačeni.

Osmý týden

Až do osmého týdne mozek každého plodu vypadá jako ženský. Ženské pohlaví je přírodou nastaveno jako výchozí. Obrovský nárůst hladiny testosteronu začínající v osmém týdnu změni oboupohlavní mozek na mužský tím, že zabije některé buňky z center komunikace a vytvoří víc buněk v centrech agrese a akce. Kdyby se to nestalo, ženský mozek by rostl nerušeně dál. V zárodečném stavu u dívek vznikne víc spojů v komunikačních centrech a v oblastech, které zpracovávají emoce. Co následuje? Holčičky jsou prostě upovídanější než kluci. Dospělí muži prý sdělí za den asi sedm tisíc slov, ženy dvacet tisíc.

Děvčátka se rodí s přirozeným zájmem o vyjadřování emocí. Vytvářejí si o sobě mínění z pohledů, doteků, z reakcí lidí, s nimiž se dostanou do kontaktu. Právě z nich si začínají utvářet názor, zda jsou milované, nebo na obtíž. Holčičky nesnášejí kamenné tváře. Když k nim obrátíme tvář bez výrazu a emocí, berou to jako signál, že něco dělají špatně. V ten moment začnou sledovat onen obličej, dokud z něj nedostanou nějakou odezvu. Stejný druh instinktu ostatně nutí dospělé ženy pronásledovat narcisticky či jinak citově nedostupného muže. Holčička si říká: Budu-li se chovat správně, bude mě milovat. Nedostatek mimiky je pro dívku matoucí, a když se jí nedostane očekávané pozornosti či náznaku citu, může si to vyložit, že ji matka nemá ráda. A případně se obrátit k tvářím, které jsou vnímavější. Výchova miminek chlapců a dívek je opravdu odlišná, což je dáno tím, že děvčátka navazují pouta jinak než chlapci. Děvčátka mají větší sklon zkoumat obličej. Je to dovednost přicházející s mozkem, který je při narození zralejší než chlapecký a vyvíjí se o jeden až dva roky dřív. Malé holčičky se dívají na tváře svých matek desetkrát až dvacetkrát častěji než chlapci a hledají v nich souhlas či nesouhlas se svým konáním. Chlapci se na obličej svých matek dívají jen zřídka. Malí chlapci, řízení mužským mozkem utvářeným testosteronem, mají nutkání prozkoumávat své okolí včetně těch míst, která mají zakázána.

Dívka už jako dítě slyší napětí v hlase matky a je jí jasné, co by neměla dělat. Chlapec varovné signály v hlase matky prostě neslyší. Dívka čte z výrazu tváře, ať už je jí nasloucháno, nebo ne. Usuzuje z toho, zda ji ostatní berou vážně, nebo ne. Její mozek si hledá cestu, jak ověřit vědomí sebe samé. Jestliže cítí, že jí

nasloucháno není a že s dospělým není v dostatečném kontaktu, stává se nesebevědomou. Pokud se jí podaří navázat kontakt s někým, kdo jí pozorně naslouchá, její sebedůvěra se zvětšuje. Už jednoroční děvčátka víc reagují na neštěstí či rozrušení druhých lidí. Už v této hormonální fázi vývoje začnou vajíčka produkovat velké množství estrogenu, v podstatě srovnatelné s jeho hladinou u dospělé ženy, a ten začne zaplavovat mozek děvčátka. Vědci se domnívají, že tato vlna estrogenu v dětství je potřebná pro správný vývoj vaječníků a mozku pro účely reprodukce. Tato vysoká hladina estrogenu stimuluje mozkové okruhy, které se proto rychleji vyvíjejí. Podporuje to také růst a vývoj neuronů zvětšujících centra komunikace, emocí, pozorování, péče a starostlivosti. Dívky jsou naprogramovány tak, aby se neustále ujišťovaly, že žijí s ostatními v souladu. Díky hormonům a genům jim jejich mozek neustále říká, že mezilidské vztahy jsou základem všeho. Dívčím společenským programem podmíněným vývojem mozku je vytvořit blízká, osobní přátelství. Vyplývá z toho, že dovednost mužského a ženského mozku navázat mezilidské vztahy je podstatně ovlivněna nejen geny, ale i množstvím testosteronu, které se dostane do mozku embrya.

Chemická přitažlivost

Někteří antropologové se domnívají, že přírodní výběr vždy fandil mužům, kteří byli schopni ženu oklamat, aby ji nemuseli znásilňovat, nýbrž ji přiměli k dobrovolnému souhlasu se sexem. Tím pádem se ženy už od přírody naučily být všímavější k mužským lžím a zveličování, a ženský mozek je tak pro tento úkol dobře vycvičen. Než dospějí, mají dnes moderní ženy přesně vybroušenou schopnost číst v jemných nuancích hlasu, pohledu i výrazu tváře muže. Ženy proto bývají v prvních týdnech či měsících zamilovanosti většinou opatrnější než muži. Ti mají jiné milostné neurologické spoje. Zobrazení mozku zamilovaných žen vykazuje zvýšenou aktivitu v mnoha oblastech – dokonce v okruzích paměti, pozornosti a samozřejmě emocí. Zamilovaní muži mají zvýšenou aktivitu vizuální, a mají proto sklon zamilovat se na první pohled. Horečná aktivita mozku je u obou pohlaví poháněna hormony a neuropřenašeči, jako jsou dopamin, estrogen, oxytocin a testosteron. Hladina oxytocinu v mozku stoupá po pár vteřinách objetí partnerem. Jestliže naším tělem cirkuluje mnoho oxytocinu a dopaminu, náš úsudek je automaticky naměkko. Zavržení či rozchod pak můžeme prožívat se stejnou bolestí jako utrpení fyzické, protože se spustily stejné mozkové okruhy.

A čím je vlastně živena láska? To, co spouští touhu obou pohlaví, je androgen testosteron, látka, která je někdy mylně nazývána mužským hormonem. Ve skutečnosti jde o hormon sexu a agrese a mají ho muži i ženy. Muži jej produkují varlaty a nadledvinkami a ženy vaječníky a nadledvinkami. Jak v mužském, tak v ženském těle je androgen testosteron chemické palivo, které uvádí do chodu sexuální motor v mozku. Když je paliva dostatek, testosteron roztoučí hypotalamus, což povzbudí tělesné vzrušení i sexuální představy. Tento proces funguje u mužů i žen, ale muži mají průměrně desetkrát až stokrát víc testosteronu než ženy. Testosteron je sice hlavním spouštěčem sexuální touhy u ženy, ale nikoliv jediným. Hladina testosteronu se u ženy přirozeně zvyšuje zároveň se sexuálním pudem během druhého týdne cyklu, než žena dosáhne vrcholu plodnosti. Estrogen nezpůsobuje zvýšení sexuální energie sám o sobě, ale je na vrcholu zároveň s testosteronem v polovině menstruačního cyklu. Právě estrogen způsobuje, že ženy jsou k sexu přístupnější, a je také podstatný pro zvlhnutí pochvy. To všechno vede k zajímavým interakcím a také k neshodám mezi pohlavími. Muži musí většinou ženy k milování přemlouvat, neboť ženy na sex myslí obvykle méně často než muži.

Dnes ovšem, kdy se hladina testosteronu u mužů spíše snižuje a naopak u žen zvyšuje, může být všechno úplně jinak. ▣

BOOK
THE PLAYMATE DANCERS
FOR YOUR
NEXT EVENT

CORPORATE EVENTS
TRADE SHOWS
PRODUCT CAMPAIGNS
NIGHT CLUB APPEARANCES
SPORTING EVENTS
FEATURE FILM & TV
ADVERTISER VIDEO & PRINT
FASHION FOR EDITORIAL

PLAYMATEPROMOTIONS.COM

RUSSEL CROWE

» Jsem komplikovaný jako většina lidí«

Špatné scénáře okamžitě vyhazuje.

A ani jinak se australský držitel Oscara se svými pocity moc netají. Proto je jako herec, který ve svých jednapadesáti letech uvádí do kin svou první komedii, tak úspěšný. V soukromí si tím ale občas dokáže pěkně zavařit.

Dveře na terasu jeho apartmá v Hotelu Beverly Hills jsou otevřené dokořán. Russel Crowe sedí u krásného sekretáře před přetékajícím popelníkem a kouří do průvanu. Kouření je tu samozřejmě zakázáno stejně jako jinde v Los Angeles. Hotel se ale snaží udržovat s hvězdami dobré vztahy a Crowe se tu ubytovává pokaždé, když zavítá do města. Jednapadesátiletý herec má na tváři třídní strniště stejně jako ve filmu Správní chlapi (v kinech od 2. června 2016). Je ale o něco štíhlejší než ve filmu. Ve své první komedii hraje vedle Ryana Goslinga neúspěšného detektiva. Usmívá se a nabízí cigaretu.

1 | Nepřestal jste náhodou před šesti lety s kouřením?

Měl jsem plno dobrých předsevzetí. Jako otec dvou malých dětí jsem si nechtěl dopřávat 60 cigaret denně, ale pak jsem začal pozorovat, že když nekouřím, snižuje to moje rozhodovací schopnosti.

2 | Existují dokonce vědecké výzkumy, které potvrzují pozitivní účinky nikotinu na soustředění.

Nebyly náhodou na zakázku pro Philip Morris? Budu kouřit do té doby, dokud někdo nenajde lepší řešení. Ale už ne tolik.

3 | Pod vlivem nikotinu jste se rozhodl natočit komedii. Vaší první. Proč?

Protože se mi líbil scénář. To je můj jediný barometr. Ani geniální herec nedokáže zachránit mizerný scénář. Líbilo se mi, že scénář nebyl jenom vtipný, ale měl

TEXT BRIGITTE STEINMETZ. PŘEKLAD MICHAL TRUHLÁŘ. FOTO ARCHIV

| 20 OTÁZEK |

i hloubku. S Ryanem Goslingem se pokoušíme objasnit smrt jedné pornohvězdy v L. A. sedmdesátých let. A když se budete dívat pořádně, jde také o ropnou krizi a o následky embarga arabských vývozců.

4 | Nepřekvapuje vás samotného, že jste si chtěl ještě vůbec stoupnout před kameru po tom, co loni váš režijní debut Cesta naděje slavil takový úspěch?

Režisér má, na rozdíl od herce, zábavnější práci. Každá minuta je vzrušující a plodná zkušenost. Naproti tomu, když člověk hraje jenom roli, prosedí na natáčení zbytečně hodiny a čeká na světlo nebo na kamery.

5 | Pohrdáte herci?

Ne, to ne. Mám filmování moc rád a herectví k němu samozřejmě patří. Když pracuju pro nějakého režiséra, dělám všechno, co po mně chce. Hotovo. To není moje natáčení.

6 | Máte problém podřídit se?

V každém případě je lepší držet v ruce sešit. Ale přesto mám herecké povolání rád. Je to prosté. Buď je v tom vášně, nebo ne.

Někteří lidé jsou u filmu, protože doufají, že tím můžou získat výhody i v jiných oblastech svého života. Ten druhý život je pro ně důležitější než jejich práce. U mě je to naopak. Můj život začíná prací.

7 | Pro práci režiséra je zapotřebí lidsky vyzrát. Proto vám trvalo tak dlouho, než jste se dostal ke své první práci?

Něco na tom bude. Už před dvanácti lety jsem se mohl věnovat režii. Nabídl mi jeden australský nezávislý filmový projekt. Ale to jenom kvůli tomu, že jsem byl v té době jednou z největších filmových hvězd na světě. A já nikdy neměl rád, když mi někdo leze do zadku. Odmítl jsem to, protože mi nebylo jasné, jakou bych měl mít kvalifikaci. Sláva vás nekvalifikuje vůbec k ničemu. Kdybych ale tušil, že další příležitost přijde až za deset let, asi bych do toho šel.

8 | Jako režisér byste také nemusel stále pendlovat mezi Sydney a L. A.

Proto jsem také vždycky záviděl úspěšným tvůrcům. Točí se na tom místě, které si vyberou oni. Jako herec prostě musíš pořád dojíždět do práce. Už mě nebaví pracovní cesty dlouhé dvanáct tisíc kilometrů. A už nechci být týdnů nebo měsíců pryč od svých synů (*Charlie, 13 a Tennyson, 10 – pozn. red.*).

9 | Herečky po čtyřicítce musejí v Hollywoodu předsedlat na role babiček nebo jít na lifting. Dostáváte po padesátce ještě všechny role, které chcete?

Jako herec musíš zůstat stále flexibilní. Tak jako zamlada. A tenkrát to člověk dělal jenom kvůli malým rolím. Když něco miluješ, tak se musíš snažit. Pár známých osobností si myslí, že práce přijde sama od sebe. Pak se diví, když s věkem přichází menší výběr rolí. To nikdy nebyl můj případ. I v dobách mých největších úspěchů jsem hrál v australských nezávislých filmech.

10 | Bral jste se jako mladý příliš vážně na to, abyste hrál v komedii typu Správni chlapi?

Správní chlapi

Nikdy jsem nedostal takovou nabídku, která by mě zaujala. Chtěli se mnou pracovat všichni velcí komediální tvůrci. Ale já reaguji jenom na scénář. Kdyby se mi Správní chlapi dostali do ruky před 15 lety, asi bych poznal kvalitu scénáře, ale nejspíš bych se v něm nenašel. Záleží také na tom, kde zrovna se v životě nacházíte.

11| V pozici superhrdiny jste asi nikdy nebyl.

Nedokážu si sám sebe představit v latexovém oblečku. Dostal jsem sice pár takových nabídek, ale až roli Supermanova otce (Crowe hrál v roce 2013 Supermanova kryptonického otce ve filmu Muž z oceli – pozn. red.) se ve mně něco zlomilo.

12| Taky je určitě jednodušší pěstovat si pupek než pekáč buchet. Jako soukromý detektiv ve filmu Správní chlapi určitě netrpíte hladem.

To byl záměr. Přibral jsem na 121 kilo, abych opticky působil jako protipól Ryana Goslinga.

13| A teď? Dieta?

Čtyřicet kilo už mám dole. Jezdím teď několikrát týdně na kole – asi 50 kilometrů denně. Taky proto, že mívám špatnou náladu, když se nehýbu. Včera to bylo ale jenom 24 kilometrů, protože na Venice Beach byla písečná bouře.

14| Kromě toho máte ale i jiné záliby – jste spolujatelem australského ragbyového klubu South Sydney Rabbitohs. K tomu hrajete v kapele, navrhuje trička...

To ale nejsou záliby, to všechno je práce. Vášnivá. Nikdy nezačínám s ničím, pro co nehovím. A pak se do toho pořádně opřu. Jenom

tak to může mít nějaký pozitivní efekt. Můj ragbyový tým vyhrál v roce 2014 mistrovství poprvé po 43 letech.

15| Gratuluji. Nestal se z vás mezitím i v soukromí „správný chlap“?

Když je někdo drzý, tak to ode mě schytá. A je jedno, jestli je to na party nebo před kamerou. Prostě, chováš se hrubě, tak se já budu chovat sakra hrubě.

16| Máte co obhajovat, pokud jde o vaši pověst.

Několikrát v životě jsem za mimořádných okolností reagoval extrémně. (Při posledním z jeho legendárních výbuchů vzteku hodil v roce 2005 mobilní telefon po zaměstnanci jednoho newyorského hotelu – pozn. red.) Od přírody jsem člověk, který se snaží být vstřícný. V hloubi duše jsem laskavý a soucitný člověk. Ale jestli jsem „správný chlap“ ve smyslu milý chlápek, co se pořád zubí? Ne. To podle mě za tu námahu nestojí.

17| „Milý“ může být ale bráno i jako urážka.

Ano, oni se také dost často ti takzvaní milí lidé ukáží jako ty nejzákladnější bytosti, jaké kdy navštívily tuto planetu. Naše společnost se svými pravidly a frázemi umožňuje jenom omezený pohled na skutečnou osobnost lidí. V tomto ohledu nemám problém se občas projevit naprosto upřímně. Jsem takový, jaký jsem. Komplikovaný jako většina lidí. To uznávám. Také to mi vyhovuje při mé práci.

18| Není neféř, že jste stále za hulváta, který hází telefony?

To souvisí s několika událostmi, které se staly už dávno, a média je nafoukla. Každý v životě chybuje, řekne něco ošklivého, ztratí sebekontrolu. Nikdy jsem neměl v úmyslu někoho zranit. Pokud jsem něco udělal špatně, vím o tom a snažím se dotčenému člověku omluvit. Člověk se nemůže chovat jako mizera a očekávat plnohodnotný život.

19| Házet telefony je taky v době twitteru trochu staromódní. Nedávno jste tweetoval proti Virgin Australia, protože vám aerolinky nedovolily převážet hoverboardy vašich synů.

Jsem velkým fanouškem sociálních médií. Na twitteru může člověk okamžitě sdílet svůj vztek nebo svoji radost. Co je na tom špatného?

20| Nic. Vidí to vaši synové taky tak? Oba přece s internetem vyrostli.

Kluci jsou celkem vyrovnaní. To je přece ta nejdůležitější úloha rodičů, vytvořit rovnováhu v tomhle bláznivém světě. Bez ohledu na to, jakou práci děláte. Pro děti celebrit je to samozřejmě extrémnější. Jindy se zase ocitnou v privilegovaných situacích. Za to by měli být vděční. Moji synové nemusejí poslouchat takové rozhovory, jaké vedli moji rodiče. U nás nikdy nebylo peněz nazbyt. Můj nejdůležitější odkaz dětem je pracovní etika. Vstávat ráno ve čtyři, večer odcházet jako poslední. □

Nikdy jsem neměl v úmyslu někoho zranit. Pokud jsem něco udělal špatně, vím o tom a snažím se dotčenému člověku omluvit. Člověk se nemůže chovat jako mizera a očekávat plnohodnotný život.

Ines

| PLAYMATE |

Pražská rodačka studuje mezinárodní vztahy a evropská studia, kde by měla příští rok obhajovat bakalářský titul. Tečku za svým vzděláním hodlá udělat ale až po magisterském studiu. Na střeše hotelu v centru Prahy jsme ji zastihli při kratičké přestávce na pár slov... „Jsem blázen do rychlých aut, hlavně těch německých s tvrdým podvozkem. Co se týče mužů, tak mě přitahují spíš ti starší, kteří už vědí, co chtějí a mají i charisma. Ale pokud má žena velká, pevná ňadra a sexy zadek...“ směje se Ines, když si všimla našeho udiveného výrazu. „No co, ráda zkouším nové věci a ráda mám jak muže, tak ženy...“ Ale v tom fotograf končí pauzu a my se musíme poroučet.

Za poskytnutí prostoru k focení děkujeme hotelu
MAMAI SON RESIDENCE DOWNTOWN PRAGUE
V Tůních 1 329/3, Praha 2-Nové Město
www.mamaisondowntown.com

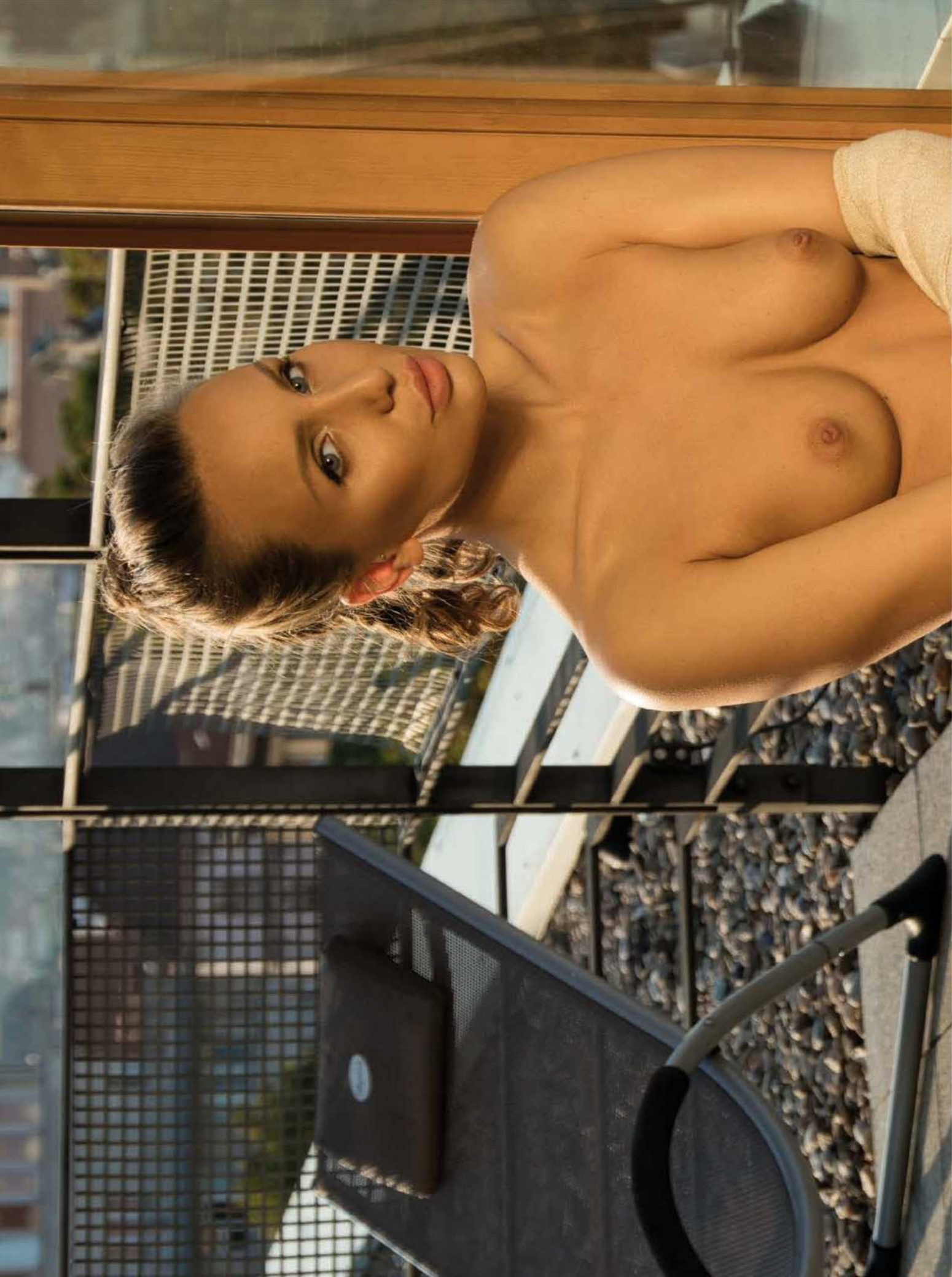

PLAYMATE | LISTOPAD | INES

AMBICE: Získat magisterský titul či později doktorát a nadále se věnovat aktivně focení.

MÁM RÁDA NA MUŽÍCH: Mám ráda starší, vyzrálé muže, ze kterých srší sebevědomí a charisma, a vědí, co od života chtějí.

NESNÁŠIM NA MUŽÍCH: Chrápání. To je jediná věc, co mi vadí, jinak jsem velmi snášenlivá.

CO MÁM RÁDA: Miluju rychlá auta s tvrdým podvozkem, hlavně ta německá, sexy oblečky, podpatky, zábavu a svoji rodinu.

CO NESNÁŠIM: Špatné řidiče, závist, vstávání před osmou ranní a v oblibě nemám ani alkohol s cigaretami.

HOBBY: Jakýkoliv sport, ranní běh, četba, cestování a jízda autem.

TAJNÝ SEN: Moje sny se postupně plní, aktuálně nemám žádný další velký sen, ale možná pořízení velkého střešního bytu.

VYSNĚNÁ DOVOLENA: Japonsko

CO DĚLA ŽENU SEXY: Úsměv, hezky upravené ruce, sebevědomé vystupování.

MOJE KRÉDO: Smrt je jediná životní jistota.

INES

NAROZENÍ: 1. 9. 1993
MÍSTO NAROZENÍ: Praha
VÁHA: 52 kg
VÝŠKA: 168 cm
MÍRY: 82–61–93 cm

Omluvte prosím naši leteckou společnost, ale na palubu letadla nesmí nastoupit ani sexbomby.

Po důkladné zdravotní prohlídce a všelijakých vyšetřeních vysvětlil doktor svojí pacientce, že jí zůstává už jen necelý den života.

Paní přijde domů a říká manželovi: „Když je to tak, tak bych chtěla, abychom se poslední noc divoce milovali.“

Manžel povídá: „Tobě se to lehce řekne, když nemusíš ráno vstávat!“

Kamarádka se svěřuje kamarádce, že dostala od milence krásný zlatý prstýnek. Bojí se ho ale nosit, protože má žárlivého manžela.

Kamarádka jí poradí: „Až půjdete se psem do parku, tak dělej, že jsi ho tam našla.“

Stane se. Manželka v parku nenápadně pohodí prstýnek do trávy. Sehne se a říká: „Hele, Karle, já našla zlatý prstýnek. A jak mi krásně sedí.“

Manžel na ni kouká a povídá: „To máš štěstí. Já tuhle našel za postelí trenýrky a byly mi malý.“

Žena si nechává věštit u kartářky.

„Zítřka vám zemře muž.“

„To vím, ale podívejte se, jestli mě zavřou?!“

Manželka volá po večeri z kuchyně na manžela:

„Tak si představ, že naše dcera se dala na šachy.“

Manžel odvrátí pozornost od televize a ptá se: „Vážně, ona a šachy?“

„Jo, před chvílkou volala, že táhne na E55.“

Mladík to na golfovém hřišti chytne míčkem rovnou do rozkroku.

Když se konečně trochu probere z bolesti, vydá se k doktorovi.

„Pane doktore, jak moc je to se mnou zlé? Víte, já jedu o víkend na svatební cestu a moje snoubenka je ještě panna.“

Doktor na to: „Bohužel vám budu muset dát přirození do dlahy, aby zůstalo rovné. Ale příští týden už budete v pořádku.“ Doktor

vzal čtyři dřívka na vyšetřování krku, vytvořil z nich pěknou čtyřhrannou dlahu a všechno to hezky svázal páskou dohromady – přímo umělecké dílo.

Mladík dívce neřekne nic a odjedou na svatební cestu. Tu noc v hotelovém pokoji si mladá paní rozepne blůzku a odhalí krásná prsa. „Jsi první, nikdo se jich ještě nedotkl.“

Nato on okamžitě shodí kalhoty a praví: „A podívej na tohle. Pořád ještě nevybalený z bedny...“

Mladá žena přijde do práce s monoklem.

„Co se ti stalo?“ ptají se kolegyně.

„Muž mě zmlátil.“

„Myslely jsme, že odcestoval.“

„No dyť, já si to taky myslela.“

Manželé hrají golf.

Odpálí míček a ten přeletí celé hřiště až přes cestu a tam rozbije okno u malého domečku. Manželé jsou slušní lidé, a tak se jdou majiteli domku omluvit. Přijdou tam, klepou a nikdo neotvírá. Vejdou tedy dovnitř a tam vidí u stolu stojícího muže, ruce složené na prsou, na hlavě turban. Na stole rozbitá láhev a uprostřed stropu leží jejich míček.

Manželé se chtějí omluvit, ale muž je zarazí: „Neomlouvejte se, já jsem džin z téhle láhve, byl jsem v ní tisíc let uvězněn a váš míček mě vysvobodil. Za to, že jste mě vysvobodili, vám splním přání.“

Muž si přeje, aby měl krásnou vilu a na kontě sto milionů.

Džin říká: „Až se

vrátíš domů, budeš mít, co sis přál, ale mohu mít já jedno přání?“

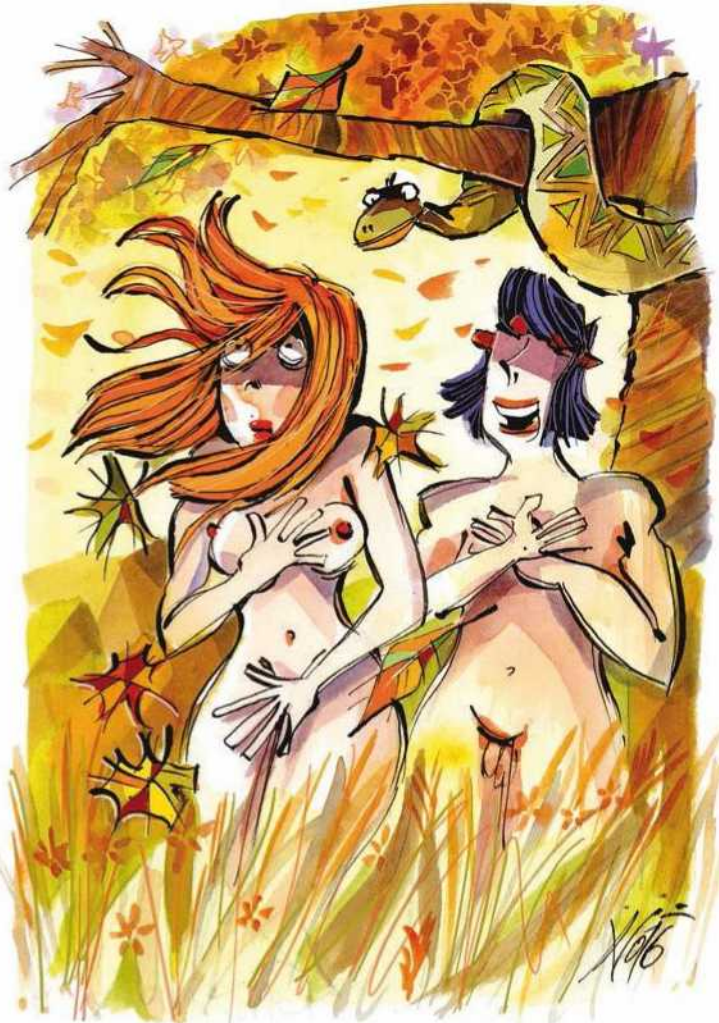
Manželé souhlasí a chtějí vědět, co je to za přání.

Džin říká: „Byl jsem tisíc let v láhvi, neměl jsem nic s žádnou ženou, mohl bych tedy mít sex s tvojí ženou?“

Manželé se poradí, a jelikož se jim to vyplatí, souhlasí.

Když je po aktu, zeptá se džin manželky: „Kolik je prosím vás vašemu muži let?!“

Ona odpoví, že sedmatřicet. Džin na to: „Tak starý, a stále věří na pohádky.“

Jak já, Evo, miluji podzím.

| AUTO SNŮ |

Emoční vulkán

ALFA ROMEO 4C SPIDER

Nejde ji přehlédnout, nejde ji přeslechnout, na jízdu v ní se nezapomíná – puristická Alfa Romeo 4C Spider působí v dnešní zhýčkané době, jako kdyby konstruktérům utekla na silnici v polovině vývojových prací. Minimum komfortu, maximální požitek z jízdy. To je motto krásné italské rebelky, kterou může leckdo mylně považovat za mimino od Ferrari.

TEXT JIŘÍ BABORSKÝ ■ FOTO ALFA ROMEO

Nekompromisní auta pro nadšené řidiče jsou druh na prahu vyhynutí. Když už se proti hlavnímu proudu někdo vydá, pak jsou to obvykle exotické malosériové značky – Lotus, KTM, Caterham, Ariel... Běžně rozšířené automobilky tento úzkoprofilový segment dávno opustily a na bonbonky typu Opel Speedster nebo Renault Spider můžeme leda vzpomínat. Případně si koupit Alfu Romeo 4C, která se touto nákladnou a z obchodního hlediska riskantní cestou vydala v době, kdy ostatní hledají recept na co největší univerzálnost.

Laický pozorovatel by mohl konstatovat, že 4C je nesmysl pro dva masochisty, kteří si libují v nepohodlí, hluku, průvanu a za takové sebepoškozování neváhají zaplatit přes dva miliony.

Petrolhead vám ale bude vyprávět o souznění se strojem, o přímém kontaktu s asfaltem a bezprostředním pocitu z řízení bez posilovače – jasně že to jste naposledy měli ve felicii. Ale tohle je svým způsobem závoďák tak trochu přizpůsobený pro každodenní provoz a pro takový platí jiná pravidla.

Základem 4C je lehoučký karbonový monokok. Za tímto vznešeným pojmem hledejte jakousi karbonovou vanu, která tvoří základní stavební kámen celého auta a sedí v ní posádka. Na tuto vanu je přidělaný rám s motorem, samozřejmě uloženým

vzadu, jak se na sportovní auto sluší. Pak ještě zavěšení kol a pár povrchových panelů, aby to celé vypadalo jako auto. Z výbavy stačí jen to nejnutnější a odměnou budiž hmotnost těsně pod tunu – a to je v dnešní době vážně pecka, když i takové Porsche Boxster váží o čtyři metráky víc. A jak známo, hmotnost je nepřítelem jízdní zábavy.

Zatímco některá „lightweight“ auta se soustředí pouze na funkčnost a vzhled neřeší, Italové dostali pověsti a malou alfičku udělali krásnou, že zvyšuje tep už na dálku. Z každého úhlu je to pravý jižanský sporták plný temperamentu a emocí. V černé či bílé si ji podle nás může koupit jen barvoslepý, protože kanárkově žlutá nebo pro alfu typická vínová metalíza posouvají estetický zážitek o level výš.

Vybavíte si, jak se Josef Abrhám ve filmu Vrchní, prchni! soukal za volant velorexu? „Přikřčit a lehce zaklonit.“ Tady je to něco podobného. Protáhnout se kolem rámu čelního okna a překročit široké karbonové prahy dveří vyžaduje trochu tělocviků. Dáte si to desetkrát za den a nemusíte do fitka. Tvrdé skořepinové sedačky leží pár čísel nad zemí a už tím je řečeno mnohé. Obyčejná oktávka vám najednou připadá vysoká jako nákladák. Kokpit je navržen účelově, není tu nic, co nutně nepotřebujete. Malý volant, kovové pedály ukotvené jako u závoďáku dole, pár spínačů

Nalepit na tohle auto koníka, leckdo by uvěřil, že Ferrari má nový přírůstek do rodiny. Alfa je na to rychlá, hlučná i atraktivní dost.

Spíš než jako přístrojový štít auta to vypadá jako záběr z počítačové hry.

Že na fotkách nemůžete najít řadící páku? Není tam. Alfa má standardně dvouspojkový automat, který se ovládá tlačítky: 1 = dopředu, R = dozadu, N = neutrál. Stiskem A/M přepnete do manuálního režimu a můžete řadit pádky pod volantem, což je rozhodně ten lepší způsob, jak si 4C vychutnat. (dole)

Přepínač jízdních režimů se jmenuje příhodně DNA. On totiž skutečně mění charakter auta: je libo Dynamický, Neutrální nebo opatrný Allweather do každého počasí? Dlouhým podržením v přední pozici aktivujete nejostřejší mód, který vypne stabilizační systém a dovolí vám jezdit s rozevlátou zádí.

a jedna malá kapsička na zadní stěně mezi sedadly, do které se musí vejít osobní věci obou členů posádky. Na vymoženosti typu multimediálního systému zapomeňte. Oldschoolové rádio to jistí, jenže jak jsme záhy zjistili, ani to by tu být nemuselo. Sportovní výfuky nádherně zpívají, turbo hvízdá, co víc si přát? Navíc od stovky beztak neslyšíte vlastního slova...

Na ulici si připadáme jako nazi. Lidé zírají, fotí a v drtivé většině případů se přátelsky usmívají. Alfa 4C budí pozitivní emoce, což jsou body k dobru. A posádka? Ta má úsměv od ucha k uchu. Tohle už se dnes nevidí. Všechno je tak mechanické, intenzivní a neředěné. Dojdete se svézt s motokárou a pak si představte, že měří čtyři metry, na stovku zrychluje za 4,5 s a jede skoro 260 km/h. Dobře, uznáváme, není to 1:1. Řízení má v přímém směru překvapivě trochu vůli, podvozek je při zapnuté stabilizaci spíš nedotáčivý a tlumiče vykazují postřehnutelnou snahu tlumit nerovnosti, těžko ale budete hledat vhodnější průměr. Zkrátka motokára na značkách.

Možná jste se pozastavili nad tím, že takové žihadlo má pod kapotou jen čtyřválcové srdce s označením 1750 TBi. Tak předně do něj fouká turbo, takže z necelých dvou litrů dává hodně slušných 240 koní. A pak je tu již zmiňovaná hmotnost pod tunu. Tahle kombinace vám garantuje, že budete za všech okolností patřit k nejrychlejším na okrese i dálnici. A díky naturalistické povaze 4C to celé představení působí ještě rychleji.

Teď jen rozlousknout jeden tvrdý oříšek. Možná už tušíte, že je jím cena. 2 060 000 Kč je... zkrátka hodně. Za milion a půl pořídíte ještě surovější a vybroušenější KTM X-Bow nebo nesrovnatelně luxusnější Porsche Boxster. A teď kudy z toho ven, když je tak krásná...

TECHNICKÉ ÚDAJE

ALFY ROMEO 4C

Přepňovaný benzinový čtyřválec 1,8 l

Výkon 176 kW (240 koní)

Točivý moment 350 N.m

**Automatická dvouspojková
převodovka s možností sekvenčního
řazení pádly pod volantem**

Maximální rychlost Spider/Coupé

257/258 km/h

Zrychlení 0–100 km/h 4,5 s

Spotřeba Spider/Coupé

6,9/6,8 l/100 km

Cena Spider/Coupé

2 060 000/1 800 000 Kč.

Dvoumístný kokpit je nekompromisní a posádku nijak nerozmazluje. Sedí se pár centimetrů nad asfaltem v tvrdých skořepinách, místa je poskrovnu, odkládací prostory prakticky žádné. Hluk, průvan a ruce zpocené od řízení bez posilovače patří do základní výbavy. Tady se zkrátka řídí, na pokec nebo na rande si zajděte do kavárny.

Plátěnou střechu jednoduše sejmete, složíte a schováte do malého kufru vzadu za motorem.

| AUTO MĚSÍCE |

JAGUAR F-PACE

Kočka blátivá

TEXT JIŘÍ BABORSKÝ
FOTO JAGUAR

Svět dokázal přijmout terénní Porsche i Maserati a vlastně nešlo o žádné smilování, ale o kasovní trháč.

JAGUAR tedy sází na jistotu.

Model F-PACE je první SUV britské značky se sportovně-luxusním charakterem, a jak se na něj tak díváme, zdá se, že nemůže minout cíl.

Základ: Jaguar F-Pace 20d

Přeplňovaný naftový čtyřválec 2,0 l | Výkon 132 kW (180 koní)

Točivý moment 430 N.m | Maximální rychlost 209 km/h

Zrychlení 0–100 km/h 8,9 s | Spotřeba 4,9 l/100 km

Pohon zadních kol | Manuální převodovka | Cena 1 189 188 Kč

Vrchol: Jaguar F-Pace S AWD

Přeplňovaný benzinový šestiválec 3,0 l | Výkon 280 kW (380 koní)

Točivý moment 450 N.m | Maximální rychlost 250 km/h

Zrychlení 0–100 km/h 5,5 s | Spotřeba 8,9 l/100 km | Pohon všech kol

Automatická osmistupňová převodovka | Cena 2 101 528 Kč

Značka Jaguar úspěšně obměnila svou modelovou řadu a bylo na čase poohlédnout se po nových zákaznících. A nedá moc práce uhádnout, kudy dál. SUV jsou v kurzu a tradiční britský výrobce nikdy nic takového v nabídce neměl – tomu se říká výzva.

Nový F-Pace by v hierarchii „přízemních“ modelů patřil do vyšší střední třídy, kde loví sedan XF. Designérům se podařilo dokonale naroubovat typické jaguari znaky na vysokou karoserii, což má hned dvě výhody. Na první pohled poznáte, že jde o jaguara a s jistotou F-Pace identifikujete mezi ostatními SUV.

Vypadá vážně šik. Úzká světla v mohutné přídí působí stejně jako přimhouřené oči šelmy nachystané ke skoku – člověk má respekt a po zádech mu lehce přeběhne mráz. Z každého úhlu je to typický zástupce svého rodu, ale současně přináší trochu jinou formu již známého. Kdo si potrpí na sportovní styl, pro toho je připravena kořeněná výbava R-Sport s atraktivnějším zevnějškem. A protože kola dělají auto, můžete si na F-Pace pořídit až dvadvacítky! Pak je to teprve pořádný dravec.

V interiéru se designéři drželi vyšlapané cestičky. Kdo zná ostatní současné jaguary, bude se cítit okamžitě jako doma. Britové vyznávají minimalistickou čistotu, přístrojová deska působí dokonale uklizeně a souměrně. Digitální éra pohltila přístrojový štít i středovou konzoli, které vládne velký dotykový displej s úhlopříčkou 10,2 palce.

Jízdní vlastnosti patří k nejlepším mezi vozy SUV, nic jiného se ostatně od britské šelmy ani nedalo čekat.

| AUTO SNŮ |

Poprvé v dlouhé historii značky se mohou majitelé jaguaru vydat mimo asfalt do terénu. Vzhledem k tomu, že off-roadová ikona Land Rover patří do stejného koncernu, může se F-Pace pochlubit vymazleným systémem pohonu všech kol.

Na šikmé ploše

Na letošním festivalu rychlosti v britském Goodwoodu se kaskadér Terry Grant vydal s Jaguarem F-Pace na trať tamního závodu do vrchu. Ale nejel jako ostatní po čtyřech, ale jen po dvou kolech. A aby to nebyla nuda, přizval na palubu kolegu Lee Bowerse, který během cesty vylezl z okénka, pozdravil diváky, postavil se na hlavu a vrátil se zpátky na sedadlo spolujezdce. Naše rada zní: „Doma to raději nezkoušejte!“

Napadá vás jediný důvod, proč by jej neměla veřejnost přijmout? Byť jde o revoluční model, jeho dynamická silueta dokonale zapadá do současného portfolia Jaguaru a vyšší stavba zákazníkům přináší, po čem lační.

Interiéry současných jaguarů razí jednotný styl a snadno je můžete zaměnit. Společným znakem všech modelů je jednoduchost a přehlednost. Kulatý volič automatické převodovky už ke značce patří jako skákající kočka, dotykový displej s úhlopříčkou 10,2 palce je vstupní branou ke všem palubním systémům.

Všichni mluví o tom, že SUV jsou auta pro aktivní lidi. Tak se v Jaguaru zamysleli a zrodil se Active Key. Vypadá jako módní náramek, je vodotěsný a nárazuvzdorný. A k čemu slouží? Klasický klíč necháte schovaný někde uvnitř auta a náramek přidržíte u písmene J v nápisu na víku kufru. Jaguar se zamkne a vy můžete vyrazit třeba surfovat, aniž byste řešili, kam s klíčkem. Geniální.

F-Pace drží krok s dobou a umí nabídnout výkonné a současně úsporné LED světlomety. Na vrcholu nabídky disků kol stojí kované ráfky o gigantickém rozměru 22 palců.

Protože v nabídce značky aktuálně nefiguruje žádné kombi, představuje F-Pace toho nejpraktičtějšího jaguara dneška. Kromě předpokládaného faktu, že pětice cestujících najde na palubě dokonale komfort, nabízí karoserie SUV obří prostor pro zavazadla. Ruce si při nakládání samozřejmě špinit nemusíte, k otevření víka stačí mávnout nohou pod nárazníkem, což je čím dál oblíbenější řešení a nutno uznat, že funguje spolehlivě.

Tím bychom zakončili dnešní prohlídku a s dovolením vás pozvali za volant. Je to přece jaguar, že? Takže se pojedete svižně... Inženýři s tímto přístupem počítali, proto už od začátku vyhlásili válku kilogramům. F-Pace z více než 80 % využívá hliník a našli bychom na něm i další lehké materiály. A vyplatilo se. Fyziku pochopitelně nelze obelstít a řidič pořád vnímá skutečné proporce vozu, nicméně jízdní vlastnosti se hodně blíží placatým autům a ve světě SUV s rezervou vyčnívají. F-Pace radostně krouhá zatáčky a inteligentní pohon všech kol posouvá limity podvozku do nesmyslných výšin. Pokud z jakéhokoli důvodu prahnete po SUV, ale sportovního svezení se zkrátka nehodláte vzdát, jste na správné adrese. Spolu s Porsche a Maserati tvoří Jaguar jakousi svatou trojici světa SUV.

A do toho samozřejmě patří i terén. Neřešme hned nějaké brutální expedice, na to známe vhodnější kandidáty, ale horské stezky, nějaký ten brod a trochu toho bláta by měl F-Pace zvládnout bez mrknutí oka. Předpoklady k tomu má. Světlá výška 213 mm je dobrým základem, systém pohonu všech kol pak logicky využívá know how značky Land Rover, která patří s Jaguarem do stejné rodiny. Tím je řečeno vše podstatné. F-Pace se přírodních nástrah skutečně nebojí, a pokud máte do srdce hnát takového krasavce cestou necestou, jděte do toho.

A jaký si k tomu vybrat motor? Záleží na tom, jestli převáží rozum, nebo srdce. Hlavní proud dá samozřejmě přednost čtyřválcovému dieselu, šestiválcové biturbo ovšem pasuje k povaze F-Pace mnohem lépe. Skutečný fajnšmekr se ovšem pozná podle toho, že nad naftou ohrne nos a skočí rovnýma nohama do benzinové specifikace 3.0 V6 Kompresor. Tenhle motor milujeme ve sportovním F-Typu a tady tomu není jinak. Stovka za 5,5 sekundy nám v mohutném SUV připadá jako skvělý zlepšovák nálady.

Linnea Rose

Rodačka z malého kanadského města se kvůli studiu přestěhovala do Toronta, kde studuje obchodní administrativu marketingu. Jako správná Kanadanka miluje hokej, obzvlášť ten, který předvádějí hráči Canadiens v Montrealu.

„Ideální rande si představuju, že mě muž vezme na místo, na kterém jsem nikdy nebyla. Navíc pokud to bude muž s velkou představivostí, trpělivý a upřímný, je to už jen krůček, aby získal mé srdce,“ říká dívka, která se ještě před studií živila jako zmrzlinářka.

„Možná vaše čtenáře bude zajímat i to, že jsem dost stydlivá, i když podle fotek se to asi dá těžko posoudit,“ směje se stydlivá zmrzlinářka, která nade vše miluje svou rodnou zemi.

S VAŠKEM NA IBIZE

Už sedm let jezdím s rodinou a přáteli každé léto mezi desátým a dvacátým červencem na stejné místo do stejného hotelu na Ibize. Slavíme tam společně narozeniny (mám je s dcerou ve stejný den) a vychutnáváme si jedinečný „bermudský trojúhelník“ hotelu Cala San Vicente – bazén/all-inclusive bar/pláž. Projel jsem toho už hodně, ale konstelaci této kvality jsem nikdy nikde nezažil. Krajanů tam příliš mnoho nepotkáte a nedaleké proslulé hippie trhy jen přidávají této neuvěřitelné destinaci na zvláštnosti. Letos nás šestý den pobytu překvapilo, že se u oběda objevila skupinka devíti lidí (dospělých a dětí) z Čech. Jak to? Je pátek! Travel Service létá na Ibiza ve středu a v sobotu. Možná přiletěli s nějakou německou cestovkou. Dospělí pánové tvorstva byli v krásné roz-

**MÁM RÁD LIDI, KTERÝ
NĚCO DOKÁZALI.
LIDI, KTERÝ SE UMĚLI
ZAKOUSNOUT
A TÉMĚŘ Z NIČEHO
VYTVOŘILI HODNOTY.**

**A vy o nich rádi čtete,
protože nám každý měsíc
píšete, že se vám jich ještě
pořád na našich stránkách
nedostává. Tak tady máte
jeden příběh, který bych si
nedokázal vymyslet.**

šafné náladě, tak jsem si k nim hned po obědě přisedl na skleničku u baru. A s údivem jsem zjistil, že přiletěli soukromým tryskáčem. A že jsou tady v hotelu už

poosmé. Míjeli jsme se pouze v čase. Rozhodně ovšem nevypadali jako miliardářští nabobové. Nechápal jsem. A postupně se to klubalo ven. Pochopil jsem, že tahounem party a tím, kdo cestu soukromým jetem zaplatil, je Vašek. Začal jsem z toho sympatického kluka tahat rozumy.

Vašek Mrázek se narodil v roce 1973 v Ústí nad Labem. Po základce nastoupil na střední odborné učiliště v Úpici u Trutnova, kde se vyučil mechanikem pro vázící techniku. Když školu dokončil, stal se zaměstnancem firmy Trizon Teplice, stejně jako jeho otec, strýc i bratranec. Koncem roku 1991 jeho otec ukončil zaměstnání v Trizonu a založil si vlastní firmu. Hned po vojně začal Vašek pracovat u něj – a naučil se toho hodně. V roce 1994 nastoupil v brněnské obchodní a servisní firmě, která měla poboč-

Vašek si se svými nejbližšími konečně splnil sen – letět na dovolenou soukromým tryškáčem (nahore). Vašek Mrázek si s Vladem Olexou měli co povídat během celé dovolené (dole).

ku v Ústí nad Labem. Jako servisní technik. A v roce 1999 navíc převzal vedení pobočky jako obchodní zástupce.

Tohle mi Vašek stačil říct mezi druhou a třetí skleničkou pernodu. To už jsme si vyjasnili, proč se oba vracíme tolik let na stejné místo na Ibize. Samozřejmě je to ta kombinace perfektní pláže pět metrů od našeho stolu, bazénu pět metrů napravo a skvělého jídla a pití. A zřejmě i přírodního skalního amfiteátru, který tomu všemu dělá spektakulární kulisu. A já se ptám dál. Jak se Vašek propracoval k tomu, že na Ibizu létá soukromým tryškáčem?

Později byla pobočka z ekonomických důvodů uzavřena a Vašek pokračoval na vlastní pěst. A tak začala éra podnikání. Jako uznávaný technik na nářezové stroje na uzeniny si od otce půjčil 200 tisíc korun, aby mohl nakoupit náhradní díly na stroje. Dílnu měl pronajatou od otce. Zároveň mu pomáhal kamarád Martin Trousil, velice zručný elektrikář a mechanik. Oba pracovali od rána do večera, získá-

vali zákazníky a začalo se jim dařit. Posléze Vašek založil společnost **Gastrotechno group**. A ta rostla a rostla – jako servisní, a později taky prodejní společnost.

Nebudu předstírat, že tohle všechno jsme si řekli první den na baru. Mezitím proběhlo několik náročných večerů, kde jsem zase na oplátku já povídal Vaškovi a jeho kamarádům o Playboyi, o slastech a strastech vydávání časopisů. Svůj příběh mi Vašek dovyprávěl až poslední večer před naším odjezdem.

Začátkem roku 2009 se Vašek domluvil s přítelem své asistentky **Petrem Rokytou**, že ho vezme do firmy jako společníka na pozi-

ci manažera pro strategii. Během několika měsíců společně zajistili obchodní zastoupení několika významných zahraničních firem v oblasti gastrovybavení – **Verbas-Deko**, **Manconi**, **Scharfen** nebo konvektomaty **Eloma**. Dnes už Vaškova firma dokáže kompletně vybavit obchod, restauraci a také se o zákazníky plně postarat. Mezi její hlavní klienty patří obchodní řetězce, řezníci anebo benzinové čerpací stanice. Potom se začali věnovat chladicí a mrazicí technice. Získali zastoupení firmy **Epta-Costan**, a letos dokonce zastoupení výrobce klimatizací a tepelných čerpadel **Hitachi**. Vaškova firma **Gastrotechno group** má dnes čtyři pobočky v ČR a zaměstnává 51 lidí.

A tohle je přesně to, co mě bere – když je někdo schopen se z řadového zaměstnance stát slušným zaměstnavatelem. Tak už vím téměř všechno. I to, že od roku 2002 jezdí s kamarády každý rok na dovolenou na Ibizu a na Mallorku. Sedá si k nám Vaškova manželka Olča a v bazénu řadí jejich dvě děti Vendulka a Miša. Ale mně pořád vrtá hlavou ten soukromý tryškáč. A tak kladu tu poslední nevyhnutelnou otázku, abych se ujistil, že Vašek není žádný snob. Olča obrací oči v sloup a rezignovaně mává rukou. Evidentně ji to privátní letadlo taky vyvedlo z míry. Bylo to totiž pro všechny naprosté překvápko. A Vašek dává definitivní odpověď: „Celý život jsem měl sen – letět jednou na dovolenou soukromým letadlem. Letos jsem si to splnil. A zbytek znáš.“

*rosteme s vámi
partner pro gastronomii
— zal. 1995 —*

**GASTRO
TECHNO
GROUP**

Kalah

sebeobrana
izraelských
válečníků

Jsme predátoři, bytosti zrozené k násilí. Jasně, umíme napsat báseň, složit symfonii nebo postavit školu v Africe. Člověka ale dělá člověkem soubor poměrně přímočařejších dovedností, díky kterým se vyšplhal až na samotný vrcholek potravinového řetězce: ZABÍJET BLIŽNÍHO SVÉHO. BRUTÁLNĚ MUČIT BLIŽNÍHO SVÉHO. OKRÁDAT BLIŽNÍHO SVÉHO.

Na ulici druhou šanci nedostaneš

TEXT MAREK KOŽUŠNIK ■ FOTO ARCHIV

Dějiny lidstva jsou dějinami násilí, válek, znásilňování, upalování na hranici a kouře z plynových komor ve vyhlazovacích táborech. Lidi jsou naprogramováni cítit nenávisť k jakékoli odlišné skupině. K Brňákům. K Pražákům. Ke slávistům. K muslimům, černochům a uprchlíkům. K tchyním.

Jak potom máme v takové společnosti klidně žít, pouštět děti na hřiště u domu, chodit večer z kina?

Dnes je poměrně snadné dostat přes hubu a přijít o peněženku, mobil, auto, celistvou čelist nebo šest litrů krve. Stačí se projít nočním městem. V roce 2014 se jen v Praze odehrálo 394 loupežných přepadení. To v průměru znamená jedno loupežné přepadení v jediném městě za jediný den.

V celé republice se v roce 2014 stalo 160 vražd – jedna vražda v průměru každý druhý den.

Tupé hovado útočí

Ani právo není na vaší straně, protože nežijeme ve spravedlivém světě, ale ve světě právníků. A právo neochvějně fandí, jak dobře víme, výlučně tomu, kdo má peníze. Navíc, jak také dobře víme, chudinka právo moc selského rozumu nepobralo.

„Když už ležel na zemi, měl jste ho nechat být.“ Tohle vám sdělí milovníci práva a myslí tím agresivní hovado s tupým pohledem, které vám zastoupilo cestu, když jste se s manželkou vraceli pozdě večer z divadla.

Bránil jste se statečně, pořád ještě máte páru. Hnal vás pohlcující strach – za vámi se totiž choulí vaše žena a brečí strachem. Povedlo se vám srazit tupé hovado na zem. Co teď? Pokud začnete i s vyděšenou manželkou utíkat, možná se hovado zvedne, dožene vás a pak už mu vaše prachy stačit nebudou. To už vás rovnou zabije, protože vidí rudě a tupé hovado větší-nou následky svých činů příliš nezvažuje. Kolik ran do hlavy stačí na znehybnění tupého hovada zvyklého rvát se obden na nože?

**„Když už ležel na zemi, měl jste ho nechat být.“
Tohle vám sdělí právníci, protože jste ho
pro jistotu ještě jednou do té jeho debilní lebky kopl,
aby už opravdu nevstal.**

Jenže tento občan má taky svá práva a vy jste se bránil nepřiměřeně, takže se váš život tímto okamžikem razantně změnil. Na to jsou paragrafy, když ubližujete bezbrannému chudáčkovi ležícímu na zemi. Za nepřiměřenou obranu můžete jít za mříže.

Tupé hovado se směje, vy máte velký problém, velké psychické trauma a velké výdaje. Na právníky. Zachoval jste se totiž velice nečestně a protiprávně – bránil jste veškerou možnou silou svou ženu a vlastní život proti tupému hovadu, které vám bez výstrahy a neohlášeně vstoupilo do života.

Byznys s bojovým uměním

Přesně z tohoto důvodu dnes chodí snad každý druhý Čech na tréninky nějakého bojového sportu, bojového umění nebo sebeobranu. Krav maga, box, kick box, Mua Thai, MMA, karate, aikido.

Kvůli strachu z tupých hovad se dnes stal z těchto škol bojovníků parádní byznys. Pomůže nám ale znalost vštěpovaná na tréninku v reálném

Idan Abolnik zjistil, že některé věci vůči měnící se podobě násilí prostě nefungují. Začal je proto zjednodušovat a zefektivňovat – a tak vznikl kalah.

ohrožení na ulici? Kolik let musí člověk trénovat, aby se v nočním rodném městě mohl cítit opravdu bezpečně? Nastane to vůbec někdy?

I násilí se vyvíjí

Pavel Strouhal je hlavním instruktorem sebeobranného systému kalah v České republice, na podzim otevřel v Praze historicky první kurzy.

Kalah je izraelský bojový systém založený poměrně nedávno Idanem Abolnikem. Přesněji před 13 lety. Specializuje se na boj zblízka a obranu proti chladným a střelným zbraním. „Systém kalah není žádný bojový sport,“ vysvětluje Pavel Strouhal. „Jde podle mého názoru neúčinnější o nejlepší sebeobranný systém současnosti používaný proti skutečnému násilí v reálném životě. Jde o systém přežití na ulici.“

Z Izraele už jeden bojový systém přišel. Jmenuje se krav maga a je dnes velice módní. Proč bychom tedy měli zkoušet něco nového a nezůstat u prověřené krav magy se školami rozesetými po celé republice?

„Myslím, že důvod, proč je kalah účinnější a efektivnější, je jednoduše ve vývoji,“ říká Pavel Strouhal. „Zakladatel kalahu Idan Abolnik dělal krav magu dlouhá léta na vysoké úrovni, ale časem zjistil, že některé věci vůči měnícímu se světu a podobě násilí prostě

nefungují. Začal je proto zjednodušovat a zefektivňovat – a tak vznikl kalah. Není možné trvat na některých technikách, přístupech nebo conceptech jen proto, že je vymyslel někdo, ke komu máme úctu. I násilí se vyvíjí, je brutálnější.“

Dostat se na úplné dno

Techniky sebeobrany je nutné podle Pavla Strouhala neustále podrobovat zkouškám. Neustále prověřovat, jak by fungovaly proti někomu o půl metráku těžšímu, nebo proti skupině útočníků. A nesmí být komplikované – pokud se naučíte na jednu útočnou situaci několik variant obranných technik, v extrémním stresu reálného ohrožení života je nejspíš všechny šťastně zapomenete. A umřete.

Něco jiného je, když procházíte cestou bojovníka nějakého východního stylu. Tam nejde primárně

napadení, šok z boje, vyčerpání. Abychom přežili brutální útok, musí se trénink co nejvíc blížit skutečnosti. Jde o výbušnost, drtivou agresi a nečekané reakce, které mají útočníka překvapit.

„Pro mě je jeden z největších rozdílů mezi kalahem a jinými systémy sebeobrany jeho jednoduchost,“ myslí si Pavel Strouhal. „Tím nechci říct snadnost, ale jednoduchost toho principu. Přirozenost, intuitivnost. Mým cílem je, abychom pokud možno zvýšili tvou šanci na přežití o několik procent, když tě za dva

měsíce přepadnou za rohem. Víc ti slíbit nemůžu a nemůže to slíbit žádná škola sebeobrany na světě – pokud tedy nekecá.“

Zdáleka nejdůležitější je umět se možnému útoku preventivně vyhnout. „Pokud můžeš, vykašli se na to,“ radí Pavel Strouhal. „Uteč. Schovej se. Zkus uklidnit vyhrocenou situaci, zapomeň na své ego. Použij jako první nějaký distanční předmět, abys útočníka rozhodil. Kalah klade zásadním způsobem důraz na hraní role oběti a spolupráce s útočníkem, než dojde k jeho překvapivému zneškodnění.“

Zpřetrhané šlachy, rozřezané ruce

Útočníci nejsou žádní hrdinové a vybírají si takové oběti, které zvládnou umlátit. Nebo které si myslí, že zvládnou umlátit. Právě na obranu proti těmto situacím se kalah zaměřuje.

Takový útočník s nožem v ruce zasadí podle policejních zkušeností průměrně patnáct bodných ran. Prostě se na vás vrhne a bodá a bodá. Jako šílenec. Na internetu najdete stovky podobných útoků natočených průmyslovou kamerou třeba před nočním klubem, kde si frajeři vyřizují účty.

Pavel Strouhal otevřel za účasti Idana Abolnika první české kurzy kalahu pro veřejnost letos na podzim v pražském Kosagymu.

o sebeobranu, ale o životní postoj. Podobné je to se sportem – pokud se chcete dostat jako boxer na olympiádu nebo jako bojovník MMA do nejslavnějších oktagonů planety, musíte držet a obětovat svému snu všechno. Ale tam jsou pravidla, váhové kategorie, jednotlivá kola a rozhodčí. Pokud chcete přežít na ulici, není na parádu a efektní kopy z otočky čas. Rozhoduje účinnost. „Kalah se snaží o to, aby byl základní princip aplikovatelný na co nejvíce situací,“ vysvětluje Pavel Strouhal. „Ten pak podrobuješ velmi těžkým zkouškám pod tlakem. Dostaneš se na úplné psychické a fyzické dno, jaké jen jde na tréninku modelovat.“

...více ti slíbit nemůžu

Kalah učí studenty, jak se vyrovnat s psychologickými a fyziologickými následky boje – nárůst adrenalinu při

Z brutality útočníků jde děs, i když na ně koukáte v klidu domova přes monitor počítače.

„Tak intenzivní útok prostě není možné vykrýt způsobem, jaký se běžně učí v některých sebeobránných systémech nebo bojových uměních,“ vysvětluje Pavel Strouhal. „Jako že tě někdo jednou bodne, ty útok vykrýješ, chytíš mu ruku s nožem, zapáčíš a nůž padá efektně k zemi. Ve skutečnosti útočník ruku samozřejmě okamžitě vytrhne a bodá jako smyslů zbavený dál, nemůžeš ho zastavit. Snažíš se odrážet útoky, ale on neustává. Zpřetrhá ti šlachy, rozřeže ruce. Začneš masivně krváčet, dostaneš se do šoku a končíš.“

Filmový kladáš bojuje vesele dál

Kalah to podle Strouhala řeší jinak. Především přistupuje na tvrdou realitu, že když útočník vytáhne nůž, poteče krev. Můžeš se po prvních bodnutích psychicky složit a prosit o život, ale výsledek známe z videí, útočník bodá dál a dál. Anebo se můžeš pokusit neumřít. To, že jsi právě teď totálně v hajzlu, je jasné.“

Není to jako ve filmu, kde po máchnutí nožem zůstane hlavnímu kladasovi na předloktí efektní krvavý šrám a bojuje se vesele dál.

„Ve skutečnosti ti třeba vyleze kost. Ruka s přetnutými šlachami najednou přestane fungovat,“ popisuje Pavel Strouhal. „Chceš se bránit, ale nemůžeš, protože ti ruka bezvládně visí a stříká z ní krev, pokud nůž trefil tepnu. A ty za pár vteřin vykrvácíš.“

Jedinou možností je omezit počet bodnutí, protože s každým dalším může nůž trefit něco důležitějšího.

„Je potřeba použít naučené principy a ruku s nožem chytit,“ vysvětluje Pavel Strouhal. „I za cenu toho, že tě jednou dvakrát zasáhne. Musíš doufat, že to nebude do srdce nebo do tepny. Musíš toho hajzla co nejrychleji zrušit a pak vytočit na mobilu záchranku, ucpat si rány. Vědět, kde je máš zaškrtnit.“

(„Když už ležel na zemi, měl jste ho nechat být.“)

Třicet bodných ran

I takové věci se studenti kalahu učí. „Součástí tréninků jsou workshopy na tyhle témata,“ vysvětluje Pavel Strouhal. „Použijeme si videa, jak ve skutečnosti útoky vypadají, jak vznikají, jaké mají následky. Probíráme první pomoc a psychologii – co probíhá hlavou tobě, co útočníkovi. Chodíme ven a cvičíme na ulici, v dešti nebo v blátě. Snažím se studenty dostat z komfortní zóny. Psychicky a fyzicky je deptat, aby ve chvíli, kdy jsou úplně na dně, teprve začali provádět nacvičovanou techniku.“

Pavel Strouhal

Zakladatel a hlavní instruktor Kalah CZ.

Od mládí se věnoval různým bojovým sportům, zkoušel wing tsunu a box, později systém krav maga pod vedením Josefa Tomana, kde se stal instruktorem. Zúčastnil se zahraničních seminářů pod vedením instruktorů světových jmen, především Lee Morrisona a Idana Abolnika. Právě Idan Abolnik a jeho kalah systém Pavla oslovil natolik, že se rozhodl stát se instruktorem kalahu.

Idan Abolnik

Zakladatel a hlavní instruktor systému kalah.

Idan má za sebou desetiletí bojových zkušeností v nejtvrdějších světových válečných konfliktech. Stal se příslušníkem jedné z nejuznávanějších speciálních jednotek Golani. Zúčastnil se řady vysoce nebezpečných operací v Izraeli i mimo něj, odpovídal za výcvik jednotky. Na základě svých osobních zkušeností pak Idan vyvinul efektivní metodiku systému kalah.

Pavel Strouhal tyto metody poznal na vlastní kůži – jinak by to ani nešlo. Instruktorem kalahu se může stát jen ten, kdo projde speciálním instruktorským kurzem vedeným přímo Idanem Abolnikem. Pavel Strouhal tento kurz absolvoval v anglickém Birminghamu.

„Všichni jsme byli domláceni a fialová od modřin, monokly, naražený žebra a zhmožděný klouby,“ vzpomíná. „Tréninky trvaly osm hodin denně. Nejhorší byl poslední den. Minuta boxování, pak se na tebe vrhlo šest lidí, kterým ses musel bránit. Jeden útok za druhým. Pak na tebe šli s gumovými cvičnými noži a pistolemi. Desetkrát tě napadnou, vůbec už nevíš, co se kolem tebe děje. Ve chvíli, kdy by sis vyčerpáním nejradši lehl na zem a lapal po dechu, nastoupí Idan a musíš s ním další tři minuty bojovat. Ani trochu tě nešetří – žebra máš domlácená, stehna rozkopaná, ale polevit nemůžeš. Strhne tě na zem a tam pokračujete. Sotva s Idanem skončíš, hned na tebe skáčou další s gumovými noži v ruce a bodají tě, kam se dá. Kam se necháš. Kdo by povolil a vzdal, toho Idan z kurzu okamžitě vyrazí. Když jsem

ten poslední den přišel domů a sundal si tričko, měl jsem na těle třicet ohromných modřin od gumových nožů. Řekl jsem si jenom – kdyby to bylo doopravdy, ležel bych teď někde mrtvý s třiceti bodnými ranami.“

Možná právě to je důvod, proč se kalah masově nerozšíří jako jeho starší sestríčka krav maga. Instruktorem se totiž může stát jen ten, kdo projde peklem kurzu Idana Abolnika. Nikdo jiný z vás totiž instruktoru udělat nemůže.

Šance v boji o život

Když jde o život, na ničem jiném nezáleží. Kdo ale umí použít smrtící sílu, měl by k ní přistupovat s respektem a odpovědností. A s pokorou. My lidé jsme vybaveni tak nedokonalou tělesnou schránkou, že je to až k smíchu. K tragédii stačí velice málo, několik řezů nožem, hlava rozbitá o topení po nevinném opileckém poštuchování. Jedna nešťastná rána. Žádná sebeobrana vám nezaručí nesmrtelnost a neporazitelnost, jen může o něco málo zvýšit šance v boji o život. Ukradené peníze se dají znovu vydělat, tupé hovado ale nepředěláte. Ať už jím je kdokoliv. ■

Kalah vás dostane z komfortní zóny. Ve chvíli, kdy jste úplně na dně, teprve začínáte provádět nacvičovanou techniku.

SIXT *leasing*

feel the motion.

Firemní ojetá auta z operativního leasingu.

(Známe historii, věříme budoucnosti)

20 detek kteří psali

1 Phil Marlowe | USA

„Těmi ošumělými ulicemi musí kráčet muž nepošpiněný, bez bázně a hany. Takovým mužem musí být detektiv v tomto příběhu. Je hrdinou, je vším. Musí být celý muž, morální, přitom neobvyčejný. Je osamělý a je hrdý tím, že s ním budete jednat jako s hrdým člověkem, nebo budete litovat, že jste ho kdy spatřili,“ charakterizuje spisovatel **Raymond Chandler** svého hrdinu, soukromého detektiva Phila Marlowa. Je to vlk samotář v ušmudlaném baloňáku a plstěném klobouku, který se toulá zkaženým a ponurým světem. Účtuje si ubožáckou taxu 25 dolarů za den a umí všechno, jenom ne se slušně uživit. Holduje alkoholu, nikotinu a dámám nevalné pověsti. Filmovou podobu mu dali **Humphrey Bogart** (1899–1957) a **Robert Mitchum** (1917–1997). Z mého hlediska absolutní jednička.

2 Sherlock Holmes | Anglie

„Největší chybou je vykonstruovat si teorii dříve, než máme důkazy,“ pravil slavný detektiv s trvalým bydlištěm na Baker Street 221B, jehož postava funguje už třetí století. „Nejsem psychopat. Jsem vysoce funkční sociopat. Vygoogli si to,“ hodnotí pak Sherlock sám sebe v úspěšném seriálu odehrávajícím se v současnosti. Sherlock Holmes začal se svým věrným společníkem doktorem Watsonem (toho v seriálu nahradila doktorka Watsonová) úřadovat ve druhé polovině předminulého století. V původní klasické éře 1887–1927 detektiva charakterizovala kostkovaná čepice, časté užívání lupy a hra na housle.

Stejně jako Hercule Poirot, byl i Sherlock Holmes svým stvořitelem **sirem Arthurem Conanem Doylem** „odstraněn“ už v roce 1883, kdy utonul ve vodopádu. O dvacet let později, v reakci na nátlak čtenářů, spisovatel uvedl, že Sherlock Holmes umí převzít i smrt. Přestože detektiva ztvárnil ve filmu například **Robert Downey jr.**, tím nejpovedenějším zůstává **Jeremy Brett** (1933–1995).

3 Poručík Columbo | USA

Poprvé se detektiv oddělení vražd z Los Angeles objevil na scéně v roce 1960. O osm let později přišel první film a v roce 2003 byla odvysílána poslední epizoda v té době už kultovního seriálu. Jeho hlavní hrdina neustále kouřil doutníky, chodil v baloňáku a jezdil rozbitým Peugeotem 403 Cabriolet z roku 1955, který „zrychlí“

z 0 na 100 km/h za půl minuty. Přestože inspektor Columbo, jehož jediným představitelem byl a nejspíše bude **Peter Falk** (1927–2011), vyřešil 69 vražd,

tivů, a píšou historii

PRAVDA JE TAKOVÁ, ŽE PŮVODNĚ MĚL BÝT STRUČNÝ PŘEHLED DVACÍTKY SLAVNÝCH DETEKTIVŮ SOUČÁSTÍ PROFILU HERCULA POIROTA. NAKONEC JSME VŠAK USOUDILI, ŽE SI POIROTOVI KOLEGOVÉ NA POLI BOJE SE ZLOČINEM ZASLOUŽÍ PŘECE JEN ROZSÁHLEJŠÍ PROSTOR.

TEXT PETR BOŠNAKOV

FOTO ARCHIV

nedočkal se nikdy povýšení. Nikdo neznal jeho křestní jméno a nespátřil paní choť. Nenosil zbraň a na odchodu z něj pokaždé vypadla otázka, která případ výrazně posunula. Vraždy řešil Columbo „pozpátku“, divák zná od začátku vraha a sleduje, kterak roztržitý a poněkud nemotorný poručík vždy dospěje k zdárnému konci. „Nestěžuji si, díky Columbovi dostanu lepší místo na basketu,“ odpověděl kdysi Peter Falk na dotaz, jak se mu žilo s detektivem, který ho provázel celým životem.

4 William z Baskervillu | Anglie

Františkánský mnich, který v roce 1327 brilantně vyřešil sérii vražd v jistém benediktinském opatství, nedosáhl sice věhlasu krajanů Sherlocka Holmese či Jane

Marple, v mém výběru detektivů ovšem stojí hodně vysoko. Už proto, že dostal pouze jednu příležitost, což lze snadno pochopit, neboť vedla světové literatury, jako **Jméno růže** italského spisovatele **Umberta Eka**, se rodí jednou za život. Na filmové slávě mnicha a detektiva v jedné osobě má zásadní zásluhu **Sean Connery** (1930), který názorně předvedl, jak by vypadal Sherlock Holmes v temném středověku.

Detektivní strategie Williama z Baskervillu vycházela ze správného předpokladu, že za vraždami není ďábel, nehrozí apokalypsa a zlo je lidského původu.

5 Jane Marple | Anglie

Jediná žena z řad detektivů, kteří psali historii, je stejně jako Hercule Poirot dílem **Agathy Christie**. Poněkud postarší anglická slečna ze vsi St. Mary Mead se objevila poprvé na scéně v roce 1930, když vyřešila případ vraždy na faře. Pak excelovala v dalších jedenácti románech. Při řešení zločinů vycházela ze znalosti konkrétních životních situací.

V maximální možné míře dokázala využít dojmů slabosti, který na první pohled vyvolávala. Poslední román se slečnou Marple napsala Agatha Christie v roce 1940. Vzhledem k bombardování Londýna a strachu ze smrti uložila rukopis do seifu s tím, že může vyjít až po její smrti. Román **Zapomenutá vražda** pak vyšel opravdu až v roce 1976.

6 Theo Kojak | USA

Telly Savalas (1922–1994) jako holohlavý detektiv Kojak začal úřadovat v New Yorku, přesněji řečeno na 13. okrsku, v roce 1973 a svůj boj se zločinem ukončil po patnácti letech a 118 epizodách. V polovině osmdesátých let se pak objevil v osmi televizních filmech, nakonec se dočkal povýšení na inspektora. Detektiv, který cigarety nahradil lízátky, sázel na neomylný instinkt, osobitý smysl pro humor včetně cynických hlášek a smysl pro realitu. Loni se v médiích objevila informace o návratu Kojaka prostřednictvím vysokorozpočtového

filmu s **Vinem Dieselem** v hlavní roli. Asi nejsem sám, kdo si v této chvíli nedovede výměnu Savalase za akčního hrdinu Vina Diesela představit, ale nechme se překvapit.

7 Sam Spade | USA

„Nebud si tak příliš jistá tím, že jsem takový lotr, jak se o mně říká. To je totiž pověst, která možná přispívá mému obchodu – angažují mě za velké peníze a líp se mi jedná s nepřitelem,“ charakterizuje sám sebe soukromý detektiv Sam Spade. Činí tak ve stěžejním díle zakladatele americké drsné detektivní školy **Dashiella**

Hammetta Maltézský sokol z roku 1930. O jedenáct let později byl příběh o zlaté sošce osázené diamanty zfilmován. V hlavní roli detektiva, který si o sobě nedělá žádné iluze a netouží po tom, aby je měli jiní, exceloval **Humphrey Bogart**.

8 Adrian Monk | USA

Kromě zločinců deptá konzultant policejního oddělení v San Francisku také své okolí, do kterého patří jeho ošetřovatelky Sharon a Natálie, dále pak kapitán Stottlemeyer

a poručík Disher. Přesto, jak se praví v jednom z textů, nelze Monka, trpícího 312 fobiemi a obsedantně-kompulzivní poruchou, nemilovat. Zvláště pak, když se psychické obtíže dostavily v roce 1997, kdy bomba zabila jeho milovanou manželku Trudy. Monk pak vypátral vraha a rozhodl se pomáhat policii řešit komplikované případy v roli konzultanta. Jeho postava spatřila světlo světa v roce 2002. „Když jsem četl scénář poprvé, říkal jsem si, že je to strašně skličující role. Ale pak už se to hrálo samo, i když jsem první den netušil, co vlastně hraju. A taky jsem nechápal scénáristy a směr, kterým Monka vedou,“ říkal herec **Tony Shalhoub** (1953), který si v letech 2002–2009 zahrál Monka celkem ve 125 dílech úspěšného seriálu.

9 Harry Callahan | USA

Drsný Harry neboli **Clint Eastwood** (1930) spoléhá kromě bystré mysli také na svůj velkorážní revolver. Způsob jeho komunikace dokonale vystihuje dialog, který vede ve filmu **Dirty Harry** (1971) se zločincem, kterému právě znemožnil vyloupit banku: „Vím, o čem přemýšlíš. Vypálil šest kulek, nebo jenom pět? Abych ti pravdu řekl, nejsem si tím sám jistý. Ale tohle je Magnum ráže 44, největší revolver, a klidně ti rozstřelím tu tvoji hlavu po celém širém okolí. Takže se musíš sám sebe zeptat: Je to dnes můj šťastný den? Tak co, je dnes tvůj šťastný den, hajzle?“

10 Major Kalaš | Československo

Stejně jako u poručíka Columba, se mi ani u jeho českého kolegy majora Kalaše nepodařilo vypátrat křestní jméno. Každopádně díky famóznímu **Rudolfovi Hrušínskému** (1920–1994) jsou černobílé filmy **Strach** (1963),

Vrah skrývá tvář (1966), **Po stopách krve** (1969) a **Diagnóza smrti** (1979) důkazem toho, že i v době budování rozvinuté socialistické společnosti bylo možné natočit v Československu detektivku západních parametrů. „Ruda to nemusel hrát, prostě vzal roli a šlo to z něj samo. S minimem výrazových prostředků udělal cokoli. I ten výslech vedl jako detektiv, věřil jsem mu všechno. Jako zloděj nebo

vrah bych všechno vysypal,“ vzpomíná **Vítězslav Jandák** na natáčení filmu **Diagnóza smrti**.

11 Perry Mason | USA

I když byl Perry Mason advokát, nemůže v našem výběru slavných detektivů chybět. Jeho víc než osmdesát klientů bylo totiž podle všech logických ukazatelů na sto procent vinno a bylo na Perrym, aby nejen prokázal jejich nevinu, ale zároveň dodal i vraha. V této činnosti mu pomáhal soukromý detektiv Paul Drake a sekretářka Della Street. Autentičnosti dodával příběhům fakt, že jejich tvůrce **Erle Stanley Gardner** pracoval dlouho jako právník a soukromý detektiv, a při psaní příběhů tak v letech 1933–1973 vycházel z bohatých vlastních zkušeností. Hold právníkovi vzdal i rocker **Ozzy Osbourne**, který skladbu Perry Masson zařadil na své sedmé studiové album **Ozzmosis** z roku 1995. Nejčastějším televizním představitelem slavného advokáta byl **Raymond Burr** (1917–1993).

12 Julius Maigret | Francie

Zatímco anglická spisovatelka Agatha Christie dala světu detektivky Belgičana Hercula Poirota, belgický spisovatel **Georges Simenon** je pro změnu duchovním otcem francouzského

komisaře Maigreta. Stejně jako Poirot sází Maigret (ročník 1884) na intuici, znalost lidské psychologie. Umí klást otázky, pozorovat, naslouchat. A na rozdíl od Poirota také přiznává vlastní chybu. Nevlastní řidičský průkaz, má dlouhý kabát, klobouk a kouří dýmku. První superdetektiv, který nepracoval jako soukromník, ale byl součástí funkčního policejního organismu a vedl tým mladších detektivů. Činil tak v takřka sto případech v letech 1929–1972, přičemž první film s Maigretem v hlavní roli byl uveden do kin už v roce 1932. Nejslavnější představitelé **Jean Gabin** (1904–1976) a **Bruno Cremer** (1929–2010).

13 Jacques Clouseau | Francie

Jak prohlásil neustále frustrovaný vrchní inspektor Dreyfus: „Ve srovnání s Clouseauem byl Hitler dobrovolník Červeného kříže.“ Inspektor Clouseau, jinak herec **Peter Sellers** (1918–2002), hovoří jazykem připomínajícím kombinaci angličtiny a francouzštiny, dokáže zmatkovat i v sebejednodušší situaci.

Na druhé straně dovede myšlenkově zcela nepružný hrdina filmů o Růžovém panterovi každý případ do úspěšného konce. V roli poplety se představili také agent 007 **Roger Moore** (1927) a **Steve Martin** (1945). „Ať se mu přihodí cokoli, spadne z domu nebo skaliska, tak se

oklepe a jede dál,“ charakterizoval Clouseaua Steve Martin. O síle odkazu zmateného detektiva vypovídá i skutečnost, že když si v roce 2012 ochranka francouzského prezidenta **Françoise Hollandu** zapomněla vzít na cestu do Brazílie služební zbraně, přirovnala média agenty právě ke Clouseauovi.

14 Nero Wolfe | USA

Zatímco Hercule Poirot vyřešil ze svého obydlí jediný případ, hlavní hrdina detektivních románů spisovatele **Rexe Stouta** jich v letech 1934–1985 z domova

objasnil přes pět desítek. Nero Wolfe totiž vzhledem ke své strašlivé nadváze prakticky nevychází ze svého domu na Manhattanu, spojení s okolním světem, včetně informací o zločinech, mu zajišťuje jeho asistent Archie Goodwin. Jinak Nero Wolfe zaměstnává kuchaře a pěstitele orchidejí, což vypovídá mnohé o jeho životním stylu. Nerad se čehokoli a kohokoli dotýká, obtíže mu činí i podání ruky. Hovoří řadou jazyků, včetně latiny a albánštiny. Pracuje výhradně od 11.00 do 16.00, přičemž v 13.15 přichází vždy čas na vydatný oběd.

15 Karel Vacátka | Československo

Prvorepublikový policejní rada oddělení vražd na pražské čtyřce se v podání **Jaroslava Marvana** (1901–1974) těšil takřka bezmezné úctě hříšných lidí Města pražského, jejichž

útočištěm byla Jedová chýše. Pan rada totiž podle hlasu galerky sice uměl skřípnout, ale byl spravedlivý. Zdrojem inspirace byl prý pražský kriminální rada **Josef Vanišek**, literární stvořitel Vacátka **Jiří Marek** ovšem tuto verzi odmítal. Ve výčtu Vacátkových mužů bojujících proti prvorepublikovým zločincům nesmějí chybět inspektori Mrázek (**František Filipovský**), Brůžek (**Josef Bláha**) a Bouše (**Josef Vinklář**). A také rada Korejs (**Jiří Adamíra**), který Vacátka po jeho smrti nahradil v navazujícím seriálu Panoptikum Města pražského.

16 Horst Schimanski | Německo

Svérázný kriminalista ze západoněmeckého Duisburgu je hlavním hrdinou seriálu **Misto činu** (1981–1991) a **Schimanski** (1997–2013). Věčného bojovníka s kocovinou, který rány pěti umí rozdávat i přijímat, má rád hezké holky volných mravů, pivo, fotbal a zvyška kaše na služební postupy, hrál po dobu čtyřiceti let **Götz George** (1938–2016). Přitom

po odvysílání prvních dílů vystoupil šéf policie v Duisburgu s veřejným prohlášením, podle kterého by policista Schimanski nemohl v jeho městě vyšetřovat ani krádeže kol.

17 Patrick Jane | USA

Mentalista nemá zbraň ani policejní odznak, na druhé straně mu díky cirkusácké výchově neuniknou nesrovnalosti řeči těla, hlasu. Konzultantem CBI (Kalifornský úřad pro vyšetřování) a FBI se Patrick Jane stal poté, co se nejdříve v televizi vysmál sériovému vrahovi jménem Rudy John, který mu v reakci na posměch zavraždil ženu a dceru. Vzhledem ke své nepostradatelnosti může polehávat a spát v práci na kanapi, obcházet policejní postupy, dokonce svést svou šéfovou Lisbonovou. Seriál se **Simonem Bakerem** (1969) v hlavní roli nasadila CBS v září 2001 a ukončila po 151 epizodách v únoru 2015.

18 Thomas Magnum | USA

Absolvent vojenské akademie v Annapolis, bojoval ve Vietnamu, zvládl výcvik US Navy Seals. Po odchodu z armády začal Thomas Magnum neboli **Tom Selleck** (1945) pracovat na Havaji pro slavného spisovatele Robina Masterse. Zpočátku tak činí k velké nelibosti správce panství Jonathana Higginse. Notoricky pořádkumilovného Brita totiž silně irituje, že Magnum bydlí v domku pro hosty, ve kterém visí originál Paula Gauguina, a využívá Mastersovo Ferrari 308 GTS.

K tomu nosí džíny, kratasy, sandály a fandí baseballistům Detroit Tigers. Má rád lahvové pivo Old Düsseldorf a dobrá vína, která krade ze sklepa svého zaměstnavatele. Kromě věrných spolubojovníků z Vietnamu Orvilla „Ricka“ Wrighta a Theodora „TC“ Calvina detektiv spoléhá na americkou klasiku Colt Government .45 ACP. Jediným Thomasovým majetkem jsou pak hodinky Rolex GMT Master, dědictví po otci, válečném pilotovi, který zahynul v korejské válce.

19 Fox Mulder | USA

Do našeho výběru se dostal i nejúspěšnější detektiv na poli boje proti mimozemským civilizacím, zvláštní agent FBI Fox Mulder. Absolvent studia psychologie na Oxfordu a akademie FBI, kterého si zahrál **David Duchovny** (1960), řešil v letech 1993–2000

v hojně sledovaném seriálu Akta X případy založené na existenci UFO a vládním spiknutí za účelem utajení mimozemské civilizace.

20 Dick Tracy | USA

Představitel tzv. detective comicsu z roku 1931. Při své práci využíval poznatky forenzních věd, neměl ale problém ani s použitím zbraně. Do role soukromého detektiva a poté policisty bojujícího proti zločinu se dostal, když byla unesena jeho snoubenka Tess.

O obnovení Dickovy popularity se zasloužil v roce 1990 **Warren Beatty** (1937), když k účasti ve filmu, který režíroval a zahrál si v něm hlavní roli, „zlomil“ **Madonnu**, **Ala Pacina** a **Dustina Hoffmana**. □

Anatomie vzteku

Jak ovládnout zuřivost a žít déle

TEXT VLADO OLEXA ■ FOTO PROFIMEDIA.CZ

Stojíte ve frontě a přepadá vás pocit beznaděje. Může to být na celnici, v obchodě, kde z šesti pokladen funguje jen jedna, prostě kdekoli. Fronta se táhne jako Velká čínská zeď a každý před vámi pokouší vaše sebeovládání. Zareagujete následovně:

- 1. začnete praktikovat dýchací techniky, které jste se naučil v kurzu jógy, kam chodí vaše žena;***
- 2. budete si představovat románek se ženou ve vedlejší frontě;***
- 3. pocítíte obrovský vztek na lidi, kteří sem zjevně přišli jen proto, aby vás naštváli.***

Pokud si vyberete „za třetí“, je pravděpodobné, že máte problém. Proč vztekem onemocní jen někteří z nás? Dříve se to přičítalo poskvrněné duši nebo božímu soudu. Medicína v 21. století je však triumfem redukcionismu a filozofického materialismu. Pokud chceme pochopit, odkud se berou choroby, musíme myslet na viry, bakterie, parazity a chyby v posloupnosti DNA, které vytvářejí mutace. Tento směr nám dal vakcíny, antibiotika a genovou terapii. Jemu vděčíme za to, že žijeme ve světě bez černých neštovic, máme obrnu pod kontrolou a spousta dalších chorob je na ústupu. Problém je v tom, že toto pojetí není příliš užitečné v případě jiných závažných chorob, kterými nás moderní doba sužuje. Mnohé z nich alespoň zčásti souvisejí s vrtochy lidského ducha – s nedostatkem disciplíny a se vznětlivostí. Nemoci, které nás v současnosti zabíjejí, pomalé degenerativní choroby života v západní společnosti, nesouvisejí s komárem přenášejícím malárii, ale s přehnanou konzumací jídla a alkoholu, s nedostatkem pohybu a spánku.

A také s přemírou starostí, s kouřením a opomenutím použít kondom v rozhodující chvíli.

CHOVÁNÍ TYPU A

Se zkoumáním některých aspektů přišel už před lety americký vědec Meyer Friedman. Na kardiologii si u svých pacientů všiml jistých zajímavých rysů. Mnozí z nich, muži ve středním věku, kteří k němu přicházeli s infarktem, se vyznačovali určitým typem chování – byli netrpěliví a nepřátelští, měli nízkou sebeúctu. Zdálo se, že se u nich srdeční choroby vyskytují mnohem častěji než u jiných, náhodně vybraných lidí. Friedman nazval jejich charakteristiky „chováním typu A“. Tento pojem naprosto odporoval trendu té doby – praktikovat vědeckou medicínu. Právě byla objevena struktura

DNA, dokonce i psychiatrie se měnila ve vědu. První léky k potlačení schizofrenie vyprázdnily psychiatrické kliniky a předznamenaly revoluci v psychiatrii – odhalení, že duševní choroba má biochemický základ. A do těchto orgií vědeckého pokroku si přijde nějaký Friedman s tvrzením, že při zjišťování rizik infarktu je třeba zapomenout na zkoumání srdečního rytmu a místo toho pozorovat chování pacienta. Dělá mu problémy klidně sedět? Dívá se stále na hodinky a během hovoru obvykle dokončuje věty jiných lidí? Přes počáteční nedůvěru a nepřátelství se nakonec Friedmanovy názory

potvrdily. Rizika „chování typu A“ jsou skutečná a podstatně zvyšují pravděpodobnost kardiovaskulárních chorob. Některé studie dokonce uvádějí, že pokud do této skupiny patříte, vaše srdce čelí stejnému riziku jako srdce kuřáků, osob s vysokým krevním tlakem a lidí se zvýšenou hladinou cholesterolu. Můžete jinak dělat všechno správně: mít správnou hmotnost, cvičit, nekouřit a nepít. Ale stačí, když zapomenete na to nejdůležitější – naučit se zpomalit, a budete mít problémy. Zdá se, že nejničivějším prvkem „chování typu A“ je nepřátelství. Nepřátelství agresivního a toxického druhu, kdy v každé drobné iritující situaci vidíte znamení, že s vámi svět vede osobní válku. Pokaždé když se naštveté – na pokladní, pomalého řidiče, výťah –, zvýší se vám krevní tlak. Kousek

JAK ZASTAVIT ZLOST

► **Napište paměti.** Noste si s sebou týden sešitek a запиšte si každou nepřátelskou nebo zlostnou myšlenku. Dělejte si poznámky, nejen když budete opravdu naštvaný, ale zapisujte si i všechny neurčité nepřátelské anebo kritické postoje. Takový deník vám pomůže uvědomit si sám sebe a odhalit určitý vzorec chování.

► **Naučte se zastavit myšlenky.** Když si uvědomíte, že se zabýváte zbytečnou, nepřátelskou myšlenkou na nedůležitou situaci, kterou nemůžete ovlivnit, vykřikněte STOP! (Pokud jsou kolem lidé, řekněte si to potichu.) Při zbavování se negativních myšlenek je to překvapivě účinné.

► **Myšlete na sex.** Podle vědců je pro mysl těžké soustředit se současně na dvě věci. Takže když začínáte být naštvaný, představte si něco vzrušujícího.

po kousku bude tento vztek poškozovat váš kardiovaskulární systém. V jistém smyslu je náš velký mozek nepřítelem zdraví. Zatímco většina savců aktivuje stresovou reakci pouze na chvíli a občas, aby unikla před predátorem, my ji vybudíme už pouhými starostmi.

Friedmanův výzkum položil základy behaviorální medicíny, která zkoumá souvislost mezi zdravím a chováním. Proč má tolik lidí problém zdravě jíst, i když vědí o zdravotních rizicích? Může skupinová psychoterapie prodloužit život pacientovi s rakovinou? Pokud býváte nepřátelský, co je pro vaše zdraví horší: ventilovat to, nebo potlačit? Může se to zdát jako okrajová záležitost, ale zamyslete se nad obrovskými zdravotními důsledky lehkomyšlného chování: většina lidí s vysokým krevním tlakem přestane brát léky už za pár měsíců, ať jim to jakkoli vyčítáte. Veškeré úsilí molekulárního výzkumu přichází vniveč kvůli lidské lehkovážnosti. Obyvatelé vyspělých zemí mají to štěstí, že žijí v éře chorob alespoň částečně způsobených excesy životního stylu. Často víme, jak vyléčit pacienty z nemoci. Ale můžeme je vyléčit z toho, že jsou lidmi? Sám Friedman byl přesvědčivý i proto, že většinu života sám ztělesňoval učebnicový příklad „chování typu A“, měl dva infarkty v raném věku. Zemřel v devadesáti letech. Změnil jazyk medicínské diskuse a smazával hranice mezi tělem a psychikou. Nenabízel rozbředlé, jednoduché fráze o tom, jak je třeba být hodný. Byl to tvrdohlavý, racionální, ateistický vědec, který prokázal, že být lepším člověkem vám může prodloužit život. □

JSTE NEMOCNÝ KVŮLI CYNISMU?

Nemusíte být moralista ani vztekloun, abyste svou psychikou poškozoval tělo. I jemnější forma cynismu vám může škodit. Mnoho na první pohled vyrovnaných mužů uvažuje cynicky, což zvyšuje riziko zdravotních problémů. Cynismus vás drží neustále ve střehu vůči signálům, které vás mohou rozcílit. Když je zachytíte, vztek vzroste, vyplaví se adrenalin a stoupne vám krevní tlak – a to časem poškodí tepny. Je vaše psychika nebezpečná? Udělejte si malý test.

Vždycky sázíte na sobeckost. Stojíte ve frontě u pokladny pro maximálně deset položek. Zjišťujete, zda lidé před vámi nemají víc zboží? Znamená to, že jste neustále ve střehu vůči nesprávnému chování ostatních. Hledáte důvody, proč rozpumpovat svůj vztek. **Máte pocit, že ostatní jsou neschopní.** Aspoň dvacetkrát denně si myslíte, že jste jediný z firmy, kdo má ponětí o... čemkoli. Je to spíš ukazatel, že jste plný zloby, než důkaz, že jste schopnější než všichni ostatní na světě.

Potřebujete kontrolovat situaci. To může vyplývat z životního přístupu typu „všichni jsou idioti“. Partnerku zahrnujete spoustou zbytečných rad nebo jí mluvíte do řízení auta. **Nechcete anebo neumíte naslouchat druhým.** Někteří muži nedávají pozor, když mluví jejich partnerky. Místo aby poslouchali, promýšlejí svůj příští geniální bonmot. To je cynické chování. Svědčí o tom, že si nevážíte zkušenosti jiných. Poslyšte, hlavně klid! Upozorňujeme vás na to, protože vás máme rádi! A nechceme, abyste onemocněl.

vaše sportovní televize

**Přímé přenosy z hokeje, fotbalu, basketbalu
a cyklistiky**

**Exkluzivní hokejové magazíny
s olympijským vítězem Martinem Procházkou**

**Původní reportáže z extrémních
a alternativních sportů**

Dostaneme se až pod výstroj!

Naladte si nás zdarma v celém Česku

**Informace o vysílání a pořady
najdete na www.sport5.cz**

SPORT 5 to je vaše sportovní televize!

www.sport5.cz

| PICTORIAL | Jasmina

104 ▼

Motorkáři končí sezonu spanilými jízdami, my v Playboyi se loučíme po svém. Na pořádnou mašinu posadíme spanilou štabajznu a skloubíme ženské křivky s chladnou, na zimu už vyleštěnou ocelí strojů ukládajících se k odpočinku.

Jako třeba v případě srbského Playboye, kde hlavní roli hrála **Jasmina Trifunova**, devětadvacetiletá černovláška z Bělehradu...

©FOTO NENAD MARJANOVIĆ

Pravda je někde uvnitř

Oceňovaná plošinovka Limbo se letos dočkala nástupce, který je nyní nově k dostání i pro PlayStation 4. Čtyřhodinová pouť malého chlapce

se vám zaryje hluboko pod kůži.

INSIDE je precizní plošinovka plná inteligentních hádanek. Putování hlavního hrdiny je obestřeno tajemstvím a přináší víc otázek než odpovědí.

Klučina se na začátku ocitá uprostřed temného lesa a čelí nástrahám prostředí i tajemným pronásledovatelům. Všudypřítomný zmar a depresi podporuje i brutální a silně naturalistické ztvárnění smrti. Grafické zpracování je dotaženo do posledního detailu a hráči mohou v němém úžasu sledovat okolní prostředí topící se v temných odstínech. Tohle dobrodružství si určitě nenechte ujít.

PLATFORMY: PC, PlayStation 4, Xbox One **CENA:** 549 Kč

Hokejové nebě

Další díl série NHL vylepšuje hokejový zážitek a přidává nové herní módy, které potěší především skalní fanoušky. Nováčci ocení lepší vizuální asistenci a trefné trenérské připomínky. **NHL 17** opět nabízí domácí

Extraligu a český překlad. Ten přijde vhod především v pokročilých herních módech – například novinkovém Draftu šampionů nebo Organizaci, kde máte v manažerské roli na

starosti kompletní správu týmu včetně marketingu. Vylepšení doznal i oblíbený Hockey Ultimate Team nebo Be a Pro a spolu s dalšími režimy zabaví do příchodu nového ročníku.

Pozadu nezůstává ani vizuální zpracování a fyzikální model, díky čemuž je akce na ledu opět zajímavější, hratelnější a uvěřitelnější. Nový hokej se zkrátka povedl.

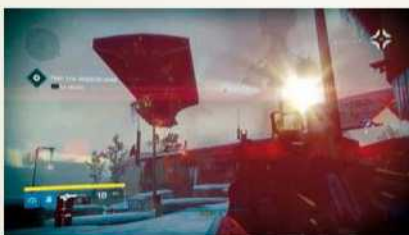
PLATFORMY: PlayStation 4, Xbox One **CENA:** 1799 Kč

Návrat k Destiny

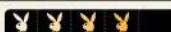
Přídavek **RISE OF IRON** pro oblíbenou akční videohru **DESTINY** servíruje další obsah skalním fandům i příležitostným „guardianům“.

Krátká příběhová kampaň staví hráče do boje proti historické nanotechnologii SIVA. Čítá hrstku klasických misí, které doplňuje jeden novinkový a dva pozmeněné kooperativní „striky“. Nechybějí otevřená oblast Plaguelands, očekávaný raid a další vylepšování postav.

Příznivci kompetitivního multiplayeru ocení nové mapy, Supremacy mód a možnost zakládat privátní soubory. Destiny: Rise of Iron není již k dostání pro starší generaci konzolí (jako jediný přídavek), což však výsledným vizuálem neobhájuje. Hardcore fanoušci ale s koupí nebudou váhat a ostatní se k nim po poklesu pořizovací ceny mohou přidat.

PLATFORMY: PlayStation 4, Xbox One **CENA:** 819 Kč

HRA MĚSÍCE

Neveselá budoucnost

Pražská kavárna vítá Adama Jensea.

DEUS EX: MANKIND REVOLUTION navazuje na události předchozího dílu a do hlavní role opět staví známého kyberneticky vylepšeného agenta. Píše se rok 2029 a v pražských ulicích zuří boj mezi „naturnály“ a modifikovanými lidmi.

Adam Jensen má v zásobě řadu modifikací podporujících akční či naopak skrytý způsob boje. Hlavní i vedlejší mise nabízejí obrovskou svobodu v řešení situací a průzkumu větvených lokací. Skvělou atmosféru zpočátku narušuje nezvládnuté zpracování Prahy, ať už jde o české nápisy,

jména osob, nebo třeba dabing některých postav.

U hry však dokáže udržet skvělou hratelnost a postupně gradující příběh, který má svoji váhu i v rámci vedlejších úkolů. Vizuální zpracování zdaleka nepatří k současné špičce, ale Deus Ex si drží svůj nezaměnitelný styl a potěší fanoušky stealth akcí i cyberpunku.

PLATFORMY: PC, PlayStation 4, Xbox One **CENA:** 1599 Kč

SOUTĚŽ

O HRU FIFA 17

Fotbalová mánie opět startuje! Se společností **ELECTRONIC ARTS** jsme připravili soutěž o **pět kusů videoherní pecky FIFA 17 (3x pro PlayStation 4 + 2x pro Xbox One)**. Stačí, když správně odpovíte na následující soutěžní otázku a budete mezi pěti šťastlivci.

SOUTĚŽNÍ OTÁZKA

JAK SE JMENUJE HLAVNÍ HRDINA PŘÍBĚHOVÉHO REŽIMU **FIFA 17**?

- A) Cristiano Ronaldo
- B) Tomáš Rosický
- C) Alex Hunter

Odpovědi pod heslem **FIFA 17** se svou adresou zašlete do **11.11.**

na adresu redakce: **PLAYPRESS**, Ohradní 1440/2a, 140 00 Praha 4
e-mail: playboy@playpress.cz

*„ŘÍKÁ SE: CHCEŠ-LI ZMĚNIT SVĚT, ZAČNI PRVNÍ U SEBE!
VYKROČILI JSME PROTO CESTOU PODPORY VYBRANÝM NEZISKOVÝM
A CHARITATIVNÍM PROJEKTŮM NAPŘÍČ REPUBLIKOU...“*

Nadační fond GABRIELIS transparentně podporuje vybrané neziskové projekty v České republice.

Podpora je rozdělena do čtyř základních pilířů:

ZLEPŠENÍ KVALITY ŽIVOTA OSOB S ALZHEIMEROVOU CHOROBOU

ALZHEIMER NADAČNÍ FOND

Byl založen v roce 2011 na podporu výzkumu Alzheimerovy choroby a dalších neurodegenerativních nebo cévních onemocnění mozku, které vedou k poruchám kognitivních funkcí a demenci. Dalším účelem je zlepšení kvality péče o pacienty, rozšiřování rámce poskytované péče a zlepšování podmínek, za kterých je poskytována.

NADAČNÍ FOND GABRIELIS PODPOŘIL PRO ROK 2016 – projekt zaměřený na terapii pro osoby v časném stadiu Alzheimerovy nemoci, u kterých je předpoklad, že díky poskytované psychoterapii technikou mindfulness selepší jejich paměťové funkce a celková kvalita života. Díky poskytnuté podpoře je tato terapie účastníkům skupiny poskytována zdarma. Výsledkem projektu bude vědecká studie, která by měla být publikována v odborných časopisech.

WWW.ALZHEIMERNF.CZ

WWW.PARAPLE.CZ

OSOBNOSTNÍ ROZVOJ A VZDĚLÁVÁNÍ FYZICKY POSTIŽENÝCH OSOB

CENTRUM PARAPLE

Je poradenské a rehabilitační centrum, které ročně poskytuje služby až 1 500 lidem na vozíku z celé České republiky. Od roku 1994 pomáhá Centrum Paraple klientům ochrnutým po poškození míchy a jejich rodinám překonat těžkou životní situaci a najít cestu dál – díky vysoce profesionalizované multidisciplinární péči a ryze partnerskému přístupu k problému klienta.

NADAČNÍ FOND GABRIELIS PODPOŘIL PRO ROK 2016 – nákup handbiku, tedy speciálně upraveného kola pro osoby s poškozením míchy. Bude sloužit vozíčkářům ochrnutým po poškození míchy, kteří jsou v centru na intenzivních rehabilitačních pobytech, nebo těm handicapovaným, kteří se účastní cyklistických kurzů, aby si jízdu za pomoci rukou vyzkoušeli.

PÉČE O REGIONÁLNÍ KULTURNÍ PAMÁTKY LOKÁLNÍHO VÝZNAMU

SDRUŽENÍ ZLENICE

Jedna z prvních českých soukromých neziskových organizací, v odborných kruzích uznávaných, se základním cílem péče o kulturní památky. Spolek dobrovolníků, s již dvacetiletou historií své činnosti, se zabývá péčí o zříceninu gotického hradu Zlenice, známého například z obrazů Josefa Lady.

NADAČNÍ FOND GABRIELIS PODPOŘIL PRO ROK 2016 – zahájení akutních oprav havarijního stavu paláce hradu. Torzu paláce hrozí zřícení do údolí s turistickou stezkou, vedoucí při úpatí skály, na které zřícenina hradu stojí. Opravy jsou spolufinancovány z rozpočtu spolku, který na tuto akci dlouhodobě sbírá příspěvky od drobných dobrovolných dárců a obcí.

WWW.ZLENICE.CZ

WWW.CZECHCLARINETART.CZ

ROZVOJ HUDEBNÍHO VZDĚLÁNÍ

CZECH CLARINET ART

Mezinárodní klarinetová soutěž Czech Clarinet Art je první a zároveň jediná soutěž na mezinárodní úrovni v České republice zaměřená výhradně na hru na klarinet ve čtyřech věkových kategoriích. Již první ročník, pořádaný v dubnu 2013, se celkovou úrovní, cenami a věhlasem mezinárodní poroty zařadil mezi přední hudební soutěže ve střední Evropě.

NADAČNÍ FOND GABRIELIS PODPOŘIL PRO ROK 2016 – kategorii „Junior“, což je odrazový můstek pro začínající profesionály. Podpora zajišťuje laureátům této kategorie významně nastartovat jejich kariéru díky možnosti jednorázového studia na mistrovských kurzech po celém světě u prestižních klarinetových pedagogů. Zároveň umožňuje výběr nej kvalitnějšího nástroje a příslušenství tak, aby během co nejkratší doby mohli ještě více rozvinout svůj hudební talent, při vstupu na svoji profesionální uměleckou dráhu.

„MALÉ KAPKY TVOŘÍ ŠIRÝ OCEÁN...“

Spojte se s námi i vy a přispějte svojí měrou k úspěšnému rozvoji tohoto projektu.

WWW.PSANIPOMAHA.CZ | WWW.FB.COM/NF.GABRIELIS

KNIHA MĚSÍCE

Bořitel dějin

Když řeknete, že není nudnějšího žánru, než je univerzitní román, tak se nespletete – a navíc budete vypadat jako ten, kdo si nebere servítky.

A nespletete se ani, když dodáte, že i v tomto žánru existuje výjimka potvrzující pravidlo, totiž román **Bořitel dějin** (vydala Leda). Díky tomu **MALCOLM BRADBURY** (1932–2000) přestává konečně být tím profesorem z University of East Anglia,

kteří měl tak blahodárný vliv na začátek kariéry takových autorů jako Ian McEwan či Kazuo Ishiguro. Ne, teď už víme, že napsal taky dobrý román, v němž využil toho, že celý život strávil v univerzitním prostředí. Navíc z odstupu čtyřiceti let vyznívá Bořitel dějin i velmi prorocky, neboť to, co je zde přisuzováno novému „tekutému“ oboru sociologie, je dnes příznakem téměř všeho. A hlavní postava docent Kirk? Toho si těžko nezamilovat. Ano, byl chycen do manželských tenat a bez univerzity by nebyl vůbec nic, a tak se aspoň snaží být rebellem „v mezích zákona“. Občas si zarevoltuje a občas zahne, ale jenom tak, aby to neohrozilo jeho postavení manžela a univerzitního učitele. Někteří rebelové se totiž bez konzervativního prostředí prostě neobejdou.

TEXT ONDŘEJ HORÁK ■ FOTO ARCHIV

NA CESTĚ S JANIS JOPLIN

Donedávna byla jedinou členkou takzvaného klubu 27, tedy slavných muzikantů, kteří zemřeli v tomto věku. Vedle Janis Joplin tam patří Jimi Hendrix, Jim Morrison, Brian Jones z Rolling Stones či Kurt Cobain. Teprve před pěti lety se k této partě připojila další žena – Amy Winehouse. Samozřejmě ve všech případech hrál roli alkohol či drogy, případně oboje. Janis Joplin se předávkovala drogami a 4. října 1970 byla v Los Angeles nalezena mrtvá. Její road manažer a také muzikant **JOHN BYRNE COOKE** (1940) vypráví o její krátké, leč bohaté kariéře

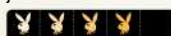
v rozsáhlé knize *Na cestě s Janis Joplin* (vydalo 65. pole). Janis Joplin zažila největší rozruk květinových dětí, tedy všech těch hippies, které její hudba zasáhla, stejně jako plno dalších kapel a muzikantů. A přestože její kariéra byla krátká a od její smrti uplynulo už šestačtyřicet let, její hlas, její zpěv se vybaví okamžitě. Nabízí se jistě také otázka, zda její smrt její nesmrtelnosti pomohla? Zda je lepší příběh to, že vzpomínáme na talentovanou zpěvačku, která odešla tak mladá, nebo bychom se raději chtěli dívat na koncertování stárnoucí ženy a marně v její tváři hledali rysy mladé Janis Joplin.

Všechno je jenom dvakrát

Jakmile někdo vydává knížky od dvaceti let, je samozřejmě spisovatel, ať už jsou jeho díla jakákoliv. Ale jakmile někdo „udrží“ své umělecké vyjádření do zralejšího věku, protože nechce vydávat juvenilie a zamořovat svět zbytečnými knihami, a mezitím se žije třeba jako novinář či literární vědec, je to hned nahlíženo s despektem či lehkým pobavením. No jo, taky si chtěl vydat román... **Michal Přibán** (1966)

pracoval v brněnské redakci Lidových novin a poté se v Ústavu pro českou literaturu začal věnovat spisovatelům poúnorového exilu a také dílu Josefa Škvoreckého. Nyní tedy debutuje rozsáhlým románem *Všechno je jenom dvakrát* (vydal Host), který se vrací do naší socialistické historie, jež se prolamuje do současnosti. Kdo byl agent StB? A opravdu byl? Nebo to byl důvěrník? Tímhle se zabývá příběh, který vyrůstá z jedné dětské vzpomínky na prázdniny na horské chatě a na tamní osazenstvo. Michal Přibán vytvořil dílo velmi sympatické a promyšlené, na druhou stranou je otázkou, jestli je zápleтка dostatečně nosná na tak rozsáhlý román... A samozřejmě je tu i další otázka: Je ještě chuť si o takovém tématu číst?

V tomto domě straší

Je to tak příznačné... Irský prozaik **John Boyne** (1971) vychází ve svém románu *V tomto domě straší* (vydal Plus) z anglické literární tradice. Co to může znamenat? Smíření anglického a britského kulturního živlu? Nebo důkaz rozmytých hranic současné kosmopolitní společnosti? Spiše to druhé, protože u Johna Boyna by opravdu bylo těžké identifikovat, že se jedná o irského autora. Zabývá se psaním

pro dospělé i pro děti a jeho nejslavnějším titulem, jenž se dočkal i filmového zpracování, je *Chlapec v pruhovaném pyžamu*, který popisuje přátelství synka velitele koncentračního tábora a židovského hochy. V románu *V tomto domě straší* irský prozaik pro změnu zamířil do druhé poloviny 19. století – ano, ani on, stejně jako mnozí britští autoři, neodolal přitažlivosti viktoriánského románu. Hned v první větě se tak dozvídáme, že hlavní hrdinka viní ze smrti svého otce Charlese Dickense. Stejně se lze v textu setkat s díly George Eliotové či viktoriánské předchůdkyně Jane Austenové. A také román, v němž se hlavní hrdinka stává opatrovnící dětí, které pozbyly rodičů, upomene na novelu Henryho Jamese *Utažení šroubu*.

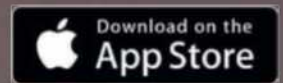
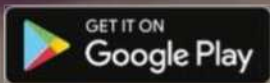
Vertigo

Knižní klub každoročně uděluje svou literární cenu, přičemž vítěz je porotou vybírán z anonymních rukopisů. A jak známo, literární cena má obecně takovou prestiž, jak kvalitní jsou její laureáti. A to byl právě hlavně v posledních letech čím dál větší problém. Vkrádaly se otázky. Copak mezi těmi desítkami rukopisů opravdu nebylo nic lepšího? Nebo to snad porota nevidí? A kdyby se nejednalo o podnik

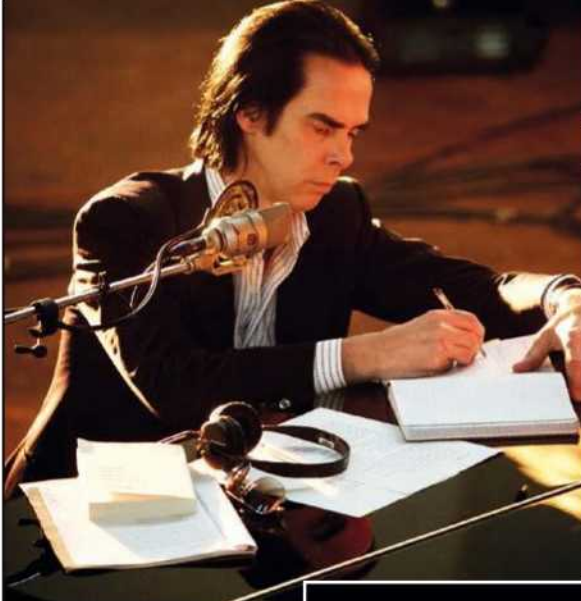
soukromého nakladatelství, byla by na místě i otázka: Vyvalili by porotci text, který vyvolili za vítěze, i za vlastní peníze? Vyvedená obálka letošního vítěze, novely *Vertigo* **Patrika Girgla** (1978), jako by naznačovala změnu kurzu. Protože působí svěže a moderně, nikoliv tak archaicky a upachtěně jako u předchozích laureátů. A taky se v tomto případě nejedná o tak oblíbené kutání ve velké historii dvacátého století. Jde pouze o příběh z devadesátých let, tedy z doby, kdy „jsme byli mladí“, tedy hlavně Patrik Girgle. Ten to všechno pití, souložení, životní potáčení se včetně věčného poslouchání rozličné hudby popisuje s velkou nostalgií, skoro až nesnesitelnou. A literárně jeho dílo taky zrovna nevyniká. A tak je v důsledku *Vertigo* jenom dalším zklamáním v řadě.

PLAYBOY CLASSIC

Playboy's award-winning content updated daily!

Skeleton Tree

Osobní tragédie tvoří kulisy šestnácté studiové desky, kterou **NICK CAVE** nahrál spolu se svým věrným uskupením **THE BAD SEEDS**.

Ani ne čtyřicetiminutový poslech se vám místy bude zaryvat tak hluboko pod kůži, až vám to nebude příjemné.

Možná s osmi novými skladbami budete chtít v půli skoncovat.

Nakonec ale doposloucháte až do konce. Protože prostě budete muset. Protože je **SKELTON TREE** jednou z nejlepších desek, které v roce 2016 vyšly.

ALBUM MĚSÍCE

Caveovy květy zla

Nové album **Skeleton Tree** od **Nicka Cavea a Bad Seeds** beze zbytku potvrzuje, že ta nejfamóznější umělecká díla vznikají téměř vždy v extrémních situacích.

„You fell from the sky, crash landed in field near the river Adur.“ Těmito slovy začíná v pořadí šestnáctá studiová deska, kterou společně natočili **NICK CAVE AND THE BAD SEEDS**. V půlce jejích příprav se frontman dozvěděl zdrcující zprávu: jeho patnáctiletý syn Arthur náhle zemřel při pádu z útesu na jihu Anglie.

Pro Cavea, kterého tisk i jeho manželka často označují za jednoho z nejlepších táů na planetě, se v tu chvíli nejspíš přestal točit svět. O tom, jak se se ztrátou vyrovnává, je právě **SKELTON TREE** i dokument **One More Time With Feeling**, který Cave připravil, aby o tragické události nemusel hovořit s novináři.

Smrt, ztráta víry i temné stránky lidské psychy jsou témata, o kterých z Caveových úst slyšíme už pár

desítek let. Na albu **Skeleton Tree** ale ve světle jeho soukromých událostí dostávají nový rozměr. „I'm sawn in half and all the stars are splashed across the ceiling,“ zpívá Mr. Cave v písni **Magneto**.

Jinde je pro něj téměř nepřekonatelným problémem být precizní, co se melodie nebo rytmu týče, a občas se zdá, že píseň náhle v půli skončí, protože Nick Cave už pokračovat prostě nemůže. Výpověď a emoce na **Skeleton Tree** jsou ale tak silné, že mu ty drobné nedokonalosti rádi odpustíte.

Prokousat se celou stopáží osmi nových skladeb je tentokrát ještě o něco obtížnější než obvykle. I proto je ale **Skeleton Tree** deska, která ve vás bude rezonovat ještě dlouhou dobu poté, co dohraje poslední tón.

Die Antwoord

Jihoafričtí chuligáni Die Antwoord vydávají čtvrté studiové album **Mount Ninji and Da Nice Time Kid**. Vedle staré známé trojice se tu objevují i Sen Dog ze Cypress Hill, Dita von Tesse a pár dalších, hudebně se pak o takovou revoluci, jakou Yolandi s Ninjou

avizovali, určitě nejedná. I tak jde ale o velmi solidní album, které mezi kýčem a uměním balancuje minimálně tak obratně jako Philippe Petit mezi newyorskými mrakodrapy.

Bruce Springsteen

Born to Run je nová autobiografická kniha amerického hudebníka Bruce Springsteena. Aby bylo dílo kompletní, vydává k němu i soundtrack s názvem **Chapter and Verse**. Kromě pěti dosud nevycházaných rarit (dvě z nich dokonce z období, kdy Springsteen ještě nebyl Boss, ale teenager) nepřináší věrným nic moc nového. Pro zbytek je ale **Chapter and Verse** velmi solidní demonstrace Springsteenova vlivu na hudbu druhé poloviny 20. století.

Regina Spektor

Se svou sedmou studiovou deskou **Remember Us to Life** vydává

americká skladatelka Regina Spektor. Co jí zde mimořádně sluší, je producentská takto: Lea Abrahamse (např. Brian Eno, Paul Simon, Jarvis Cocker a pak samozřejmě Imogen Heap). Asi i díky ní tak dobře vyniká, jakou je Regina nejen nezaměnitelnou vokalistkou, hlavně ale fantastickou vypravěčkou, jejíž pohádky budete chtít poslouchat stále znovu a znovu.

PLACEBO budou slavit v Praze

Placebo mají letos kulaté výročí od vydání svého legendárního debutového alba. Sfouknout dvacet svíček na dortu se rozhodli i se svými pražskými fanoušky. Narodeninovou party uspořádají **8. listopadu v pražském Foru Karlín**.

Evropské turné zahájil **Brian Molko a spol.** 13. října v dánském Aarhusu a postupně se propracují i do Prahy. Podle už odehraných koncertů by pak na programu neměly chybět ty největší hity, které má formace na triku: **Infra-Red**, **Special K**, **English Summer Rain**, **Meds**, **Nancy Boy**, ale ani obě spolupráce s Mr. Bowiem, tedy skladby **20th Century Boy** (kterou si kapela vypůjčila od T-Rexe) a **Without You I'm Nothing**.

Neo-glamové Placebo založili v roce 1992 v Londýně zpěvák, skladatel a kytarista **Brian Molko** a kytarista a basák **Stefan Olsdal**. O čtyři roky později vydávají debutové eponymní album se skladbami jako **Bruise Pristine**, **Teenage Angst** či právě **Nancy Boy**. Od té doby stihli vydat dalších šest studiových nahrávek, z nichž se kritikou i fanoušky nejvíce milovanými staly desky **Without You I'm Nothing** (1998) a **Black Market Music** z roku 2000. Placebo mají Čechy rádi a Češi mají rádi je.

Před třemi lety tu kapela na vyprodaném koncertě odehrála své zatím poslední studiové album **Loud Like Love** a ani tentokrát to nevypadá, že by Placebo oslavovali před poloprázdným sálem. Pokud si s nimi chcete dát kus dortu, měli byste si tedy pospíšet. Narodeninová party **Placebo** se totiž koná už **8. listopadu** a nejen skvělá akustika **Fora Karlín** slibuje, že to bude ve velkém stylu!

 PLAYBOYSHOP.com

DVD MĚSÍCE

Slavné hity svádějí tvůrce k remakům a pokračováním.

Pokoj si nedal ani **Roland Emmerich**. Zemi podruhé podrobil ničivému útoku mimozemšťanů a už točí trojku.

Když před dvaceti lety odstartoval **EMMERICH** Dnem nezávislosti novou éru katastrofických filmů, snímek trhal návštěvnícké rekordy, a protože zisk téměř desetkrát předčil náklady, brzy se spekulovalo o dvojce. Pak spekulace utichly, nicméně publikum se dočkalo. Sice s velkým odstupem, ale opět v duchu blockbusterů, jaké vládly filmovým devadesátkám. Nový útok na fanoušky velkolepé akce, velkorysých triků a katastrof gigantických rozměrů vede Emmerich soustředěně a zcela ve svém velikášském stylu. Logice i přírodním zákonům navzdory servíruje divákům opulentní podívanou, v níž se o zániku lidstva tváří v tvář destrukční síle nepřítele nedá vůbec pochybovat. Ačkoli se lidstvo snažilo všemi prostředky připravit na další souboj – poučilo se z předchozího útoku, dopodrobna prozkoumalo dostupné mimozemské technologie, na jejichž základě vytvořilo nové zbraně a nové způsoby obrany –, tak obrovský

nástup nepřítele nečekal nikdo. Když v Atlantském oceánu zaparkuje vesmírná loď, která je lidstvo opět v ohrožení. A taky je jasné, že takovou přesilovku jen tak nezdočí. Nepřítel je bezcitný, dokonale vybavený, technologicky vyspělý, nicméně lidstvo má svou hlavu, důvtip... A aby mohla vzniknout trojka, tak přežít jednoduše musí. Tomu je bohužel podřízena i část obsahu filmu, který ve stylu nejnovějších *Star Wars* musí opět uvést diváka do děje, představit nové hrdiny, vysvětlit, proč se s některými naopak nesetkáme, a nachystat nováčky na další dobrodružství. Veliké, ještě větší. Už teď se Emmerich řádně rozmáchl a dokázal, že má stále na to nejen nabancit ufovním, ale opět přikovat diváka k židlí svým velikášstvím i svým uměním, jež ve spojení s nostalgií funguje moc dobře. Tak uvidíme, zda se dá jít ještě dál.

TEXT KRISTINA JANOVÁ ■ FOTO ARCHIV

DEN NEZÁVISLOSTI: NOVÝ ÚTOK

Oslnění sluncem

Skvělý **Ralph Fiennes** v roli spontánního Harryho, jako vždy úžasná a zajímavá **Tilda Swinton**, čtyřúhelník doplňují **Matthias Schoenaerts** a **Dakota Johnson**, známá z *Padesáti odstínů šedi*.

Vzrušující snímek promítaný na Febiofestu pod trefným názvem *Nemravné léto* ožívuje po vzoru dramatu *La Piscine* (Bazén) s **Alainem Delonem** a **Romy Schneider** příběh manželů, kteří tráví utajenou dovolenou v romantickém přímořském letovisku. Do hry však vstupuje dávný přítel, jeho svůdná dcera a atmosféra horkého léta se stává katalyzátorem dramatu zrozeného z vášni, propletených vztahů a vzájemného dráždění.

Správní chlapi

Běžná buddy movie usazená do 70. let, kterou povyšuje do úrovně filmu, jež by si člověk neměl nechat ujít, jeden drobný fakt, že je vážně zábavná. Může za to režisér a scenárista **Shane Black**,

jenž detektivní příběh ztracené dívky a zároveň i zavražděné pornohvězdy zdařile vyhláškovo, a pak dvojice hlavních hrdinů v podání **Ryana Goslinga** a **Russella Crowea**. Jak si tihle dva dovedou utahovat sami ze sebe, na to je skutečně radost koukat. A užívat si, jak to jedno nešikovné soukromé očko s pupkatým nájemným ranařem umí rozehrát.

Alenka v říši divů: Za zrcadlem

Když před šesti lety stvořil **Tim Burton** novou filmovou vizi *Alenčina světa*, dokázal svým talentem, hravostí i nakažlivým

nadšením pro fantastní podívanou strhnout publikum, zvlášť s dobře sehraným týmem **Johnny Depp**, **Helen Bonham Carter**, navíc s citelnou posilou ještě neokoukané **Mii Wasikowské** i stále zajímavější **Anne Hathaway**. Druhé pokračování by možná nebyl tak špatný nápad, kdyby „projekt Alenka“ vedl opět Burton. Pod režijním vedením **Jamese Bobina** jde však jen o barvitou a efektní nastavovanou kaši opět s chytavými hrdiny, ale bez většího tahu, napětí i smyslu.

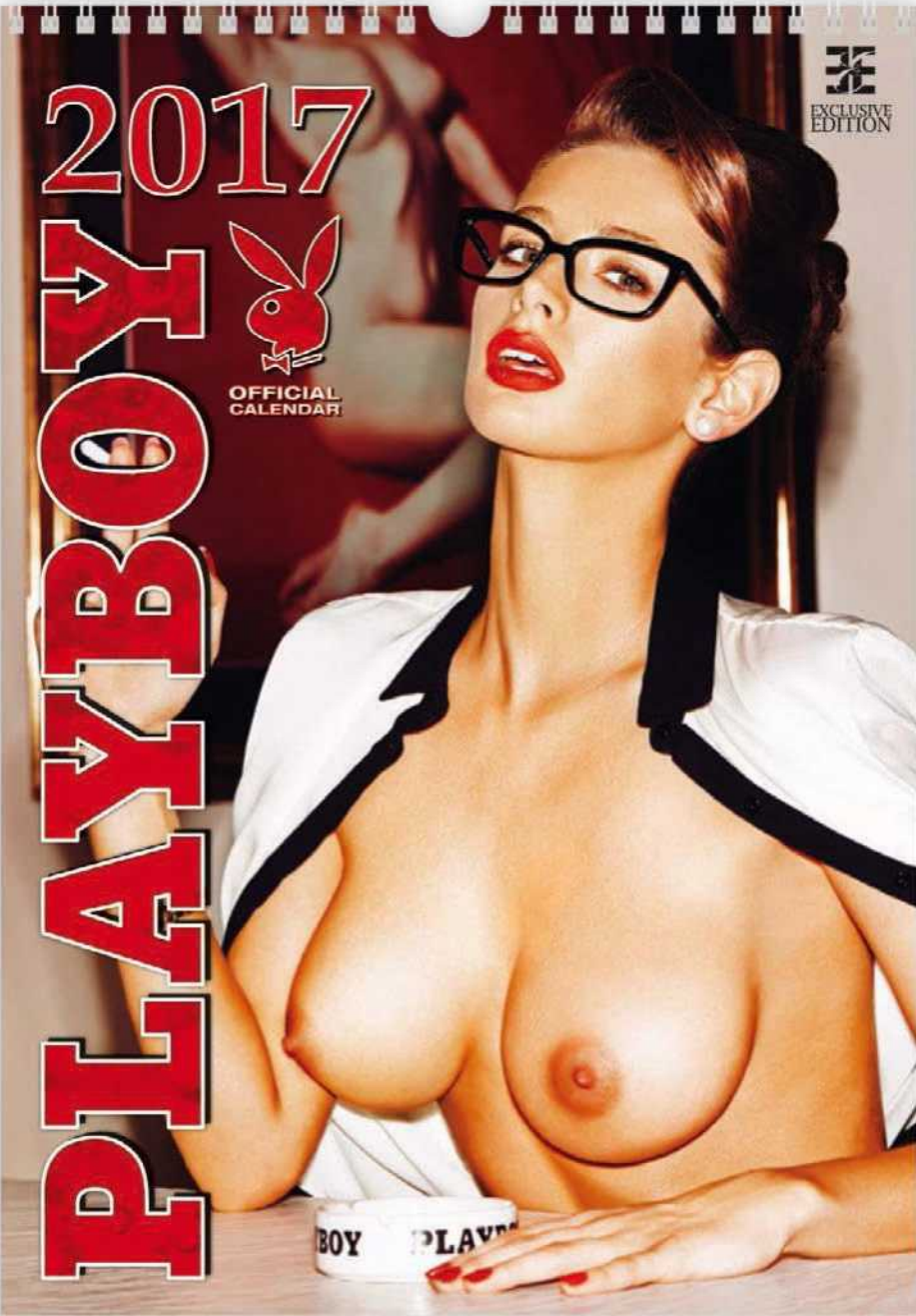

KOLONIE

Zapomeňte na *Hermionu* z *Harryho Pottera*. Romantickým thrillerem s reálným historickým podtextem zvěstev, která se odehrávala za dob *Pinochetova* diktátorského režimu, vstupuje **EMMA WATSON** definitivně do dospělého hereckého světa. Romance dvou mladých Němců, letušky *Leny* a fotografa *Dana*, se zvrtné v napínavé drama, když se dvojice ocitne v centru dění chilského vojenského převratu a *Dan* je odvezen neznámo kam. Pátrání tak otevírá hlavní hrdince i divákům dveře do kolonie *Dignidad*, založené bývalým nacistickým lékařem *Paulem Schäferem*. Aby přítel dostala ven, musí se *Lena* stát součástí sekty, která tu stvořila dokonale maskovaný a uzavřený svět plný nevidaného sadismu, teroru a zvrácenosti, z něhož doposud nikdo neunikl. Vedle výborných hereckých výkonů *Emmy Watson* a **DANIELA BRÜHLA** je to právě brutální realita, která z jinak poněkud schematického a kýčovitěho příběhu tvoří v distingované režii německého režiséra **FLORIANA GALLENBERGERA** silné a napínavé drama.

OFICIÁLNÍ PLAYBOY KALENDÁŘ

2017

PLAYBOY

OFFICIAL CALENDAR

EXCLUSIVE EDITION

Exkluzivní kalendář s fotografiemi ženské krásy
Formát 34 x 48,5 cm • Kalendárium měsíční mezinárodní
Rozsah 14 listů • Vazba Twin-wire (se spirálou)
Doporučená MOC **249 Kč**

Kalendáře si můžete koupit ve vybraných trafikách, papírnicích a lepších knihkupectvích anebo objednat v SENDU (www.send.cz, tel.: 225 985 225, send@send.cz) či přímo v redakci časopisu.

Cena je bez poštovného a balného.

Předplatné časopisu **PLAYBOY**

Předplatné 12 čísel Playboye jen za 999 Kč.

Doručením do vaší schránky ušetříte 189 Kč.

Tím dostáváte 2 čísla a dárek!

Všichni noví předplatitelé a také ti, kteří si předplatné prodlužují o dalších 12 čísel, si navíc mohou vybrat jeden z hodnotných dárků! Ve vydání ŘÍJEN, které je na trhu od 21. ZÁŘÍ 2016, jsme pro vás připravili **PĚT DÁRKŮ...**

Prémiová kosmetika PLAY GOLF

*klade důraz na vysokou kvalitu a jedinečnost. Výrobky sledují nejnovější trendy v dermatologické oblasti a v inovacích slunečních přípravků, sprchových přípravků a ochranné outdoorové péče. Pro své ojedinělé složení a specifické využití je kosmetika preferována profesionálními hráči i příznivci golfu po celém světě. Balíček obsahuje opalovací krém s různým ochranným faktorem, hydratační sprchový gel jak pro muže, tak pro ženy, vyživující krém na ruce a nehty, balzám pro suché rty a repelent proti komárům... Vítejte ve světě kombinujícím péči, krásu a veškerá očekávání na greenu. **PLAY GOLF It's Lifestyle.***

Při objednávce celoročního předplatného uveďte prosím heslo **PLAY GOLF**.

WWW.PLAYGOLFSTYLE.COM

**Nabídka všech dárků je omezena
a platí jen do vyčerpání zásob!**

OBJEDNÁVKU ZASÍLEJTE NA ADRESU:

SEND Předplatné, s. r. o.,
Ve Žlíbků 1800, 193 00 Praha 9.

Předplatné si lze také objednat
prostřednictvím **SMS** na číslo **605 202 115**
nebo na www.send.cz.

Pokud jste aktivním předplatitelem a o dárek máte
zájem hned, můžete si své předplatné do budoucna
prodloužit na telefonním čísle **225 985 225**
nebo na e-mailové adrese send@send.cz.

**ORIGINÁLNÍ PŘEDMĚTY S LOGEM PLAYBOYE LZE KOUPIT
I VOLNĚ V E-SHOPU NA WWW.PLAYBOY.CZ.**

Dárkový poukaz na ušití obleku SUIT & ME

*Záleží vám na celkovém vzezření
a chcete zdůraznit svou osobnost
a vymanit se z uniformity? Nechte si ušít
oblek na míru. Se vším vám poradí
v krejčovské firmě Suit & Me.*

Při objednávce celoročního předplatného uveďte
prosím heslo **SUITANDME**.

Dárek v hodnotě
690 Kč
ZDARMA

SELFIE TYČ S LOGEM PLAYBOYE

Teleskopická, dálková spoušť.
Při objednávce celoročního předplatného
uveďte prosím heslo **SELFIE**.

Dárek v hodnotě
349 Kč
ZDARMA

EXKLUZIVNÍ BUTYLKA S LOGEM PLAYBOYE

Při objednávce celoročního předplatného
uveďte prosím heslo **BUTYLKA**.

Dárek v hodnotě
490 Kč
ZDARMA

NOVINKA

ELEGANTNÍ FLASH DISK S PODSVÍCENÝM LOGEM PLAYBOYE

Kovový, kapacita 16 GB.

Při objednávce celoročního předplatného
uveďte prosím heslo **FLASH DISK**.

CZECH EDITION

Vydává **PLAYPRESS**, Ohradní 1440/2a
140 00 Praha 4-Michle

Redakční příprava časopisu

VLADO OLEXA vlado.olexa@playpress.cz

MILAN KAPEC milan.kapec@playpress.cz

Grafická příprava časopisu

JAN KRATOCHVÍL jan.kratochvil@playpress.cz

MICHAL BOHÁČ michal.bohac@playpress.cz

Obrazová redaktorka a office manager

ADÉLA SEDLMAYEROVÁ adela.sedlmayerova@playpress.cz

Externí spolupracovníci

Petr Bošnakov, Martin Buček, Ondřej Horák, Kristina Janová,
Patricie Kolohnátková, Marek Kožušník, Petr Prošek, Vojta Resler,
Dagmar Sedlická, Michal Truhlář, Martin Tráška, Roman Zvřič

Redakce a administrativa

playboy@playpress.cz

Ohradní 1440/2a, Praha 4-Michle, tel./fax: 241 430 355

Inzerce

MEDIAMARKETING GROUP EUROPE, s. r. o.,

info@mediamarketing.cz, mobil: 777 999 875

www.mediemarketing.cz

Oddělení internetové reklamy

PETRA ZEMANOVÁ, mobil: 725 738 151

petra.zemanova@playpress.cz

Event Manager **MATĚJ OLEXA**, mobil: 777 292 489

matej.olexa@gmail.com

Tisk **AKONTEXT**, s. r. o.

PLAYBOY ENTERPRISES, INTERNATIONAL

HUGH M. HEFNER, Editor-in-Chief

U. S. PLAYBOY: SCOTT FLANDERS, Chief Executive Officer;

DAVID ISRAEL, Chief Operating Officer; JASON BUHRMESTER, Editorial Director;

MAC LEWIS, Art Director; REBECCA BLACK, Photo Director

PLAYBOY INTERNATIONAL PUBLISHING: MIKE VIOLANO, SVP/Content

Rights & Licensing; MARY NASTOS, Director/International Operations;

GABRIELA CIFUENTES, Digital Asset Manager

Playboy, Playmate, Rabbit Head Design, Playmate of the Year, Femlin and Femlin

Design are marks owned by Playboy Enterprises International, Inc.

© 2009 Playpress, s. r. o., Prague, ISSN 0862-9374

PODEPSANÉ ČLÁNKY VYJADŘUJÍ NÁZORY AUTORŮ A NEMUSÍ BÝT VŽDY TOTOŽNÉ SE
STANOVISKEM VYDAVATELSTVÍ A REDAKCE. NEVYŽÁDANÉ RUKOPISY A OBRAZOVÝ
MATERIÁL NEVRACÍME. KOPIROVÁNÍ, ZNOVUPUBLIKOVÁNÍ NEBO ROZŠÍŘOVÁNÍ
KTERÉKOLIV ČÁSTI ČASOPISU SE POVOLUJE POUZE S PÍSEMNÝM SOUHLASEM
VYDAVATELE. OCHRANNÉ ZNAČKY PLAYBOY, PLAYMATE, RABBIT HEAD DESIGN, PLAYMATE
OF THE YEAR, FEMLIN A FEMLIN DESIGN PATŘÍ PLAYBOY ENTERPRISES, INC. A JEJICH
VYUŽÍVÁNÍ JE MOŽNÉ POUZE NA ZÁKLADĚ LICENČNÍ SMLOUVY.

PLAYBOY CZECH EDITION (REG. ČÍSLO MK ČR E 19079 MIČ 47 133),
LISTOPAD 2016, ROČNÍK 22 (26), ČÍSLO 11

VYDÁVÁ MĚSÍČNĚ Playpress, s. r. o., jednatel VLADO OLEXA
Ohradní 1440/2a, 140 00 Praha 4-Michle

PŘEDPLATNÉ ČR

SEND Předplatné, s. r. o., Ve Žlíbku 1800, hala A3,

193 00 Praha 9-Horní Počernice, tel.: 225 985 225, fax: 225 341 425,

www.send.cz, e-mail: send@send.cz

Předplatné je možné si objednat i prostřednictvím SMS na číslo 605 202 115
ve tvaru název časopisu, jméno a příjmení, adresa, PSČ, roční nebo půlroční
předplatné.

PŘEDPLATNÉ SR

Magnet Press Slovakia, s. r. o., Šustekova 8, POX 169, 830 00 Bratislava,

tel./fax: 004212/67 20 19 31-33 – předplatné, e-mail: předplatne@press.sk

V ČR rozšiřuje Mediaprint & Kapa Pressegross, spol. s r. o.,

Náchodská 2396/21, 193 00 Praha 9

POVOLENO MK ČR 19079, ISSN 0862-9374

INTERVIEW
**ONDŘEJ
BANK**

...umí někdy i létat

TÉMA

UMĚLÁ INTELIGENCE

Člověče, nezlob se!

STORY

U2

Vstoupili do pátého desetiletí

FÓRUM

**OLYMPIJSKÉ ZLATO VERSUS
FINANČNÍ REALITA**

Z PRVNÍ RUKY

KURZ PŘEŽITÍ

Noční útěk ze zajetí

20 OTÁZEK

EGON KULHÁNEK

Kapitán divadla v Karlíně

SEX

PÁN A OTROK

Charlie

*Polská kráska dobývá
svět za velkou louží...*

THE MOST ELEGANT WAY
TO BREAK WITH CONVENTIONS.
THE FIRST-EVER CADILLAC CT6

THE FIRST-EVER CADILLAC CT6: INNOVATIVE DESIGN AND SOPHISTICATED LUXURY. ITS CLASS-LEADING INTERIOR EXUDES A FEELING OF COMFORT AND INDULGENCE THANKS TO INDIVIDUAL CLIMATE ZONES, COMFORT SEATS WITH MASSAGE FUNCTION AND A BOSE® PANARAY® SOUND SYSTEM. TOGETHER WITH ITS UNIQUE LIGHTWEIGHT DESIGN, THE EFFICIENT 3.0 L V6 TWIN TURBO ENGINE DELIVERS IMPRESSIVE DRIVING DYNAMICS.

CADILLACEUROPE.COM/CT6

Cadillac

DARE GREATLY

BOOK YOUR TEST DRIVE NOW AND DISCOVER ATTRACTIVE LEASING OFFERS.

UNITEDCARS
& SERVICES

UNITED CARS & SERVICES S.R.O. | PŘÍPOTOČNÍ 10A, PRAHA 10
JEDINÝ AUTORIZOVANÝ DISTRIBUTOR A AUTORIZOVANÝ SERVIS ZNAČEK CADILLAC, CORVETTE, CAMARO PRO ČR A SR

ZÁRUČNÍ | POZÁRUČNÍ SERVIS | PRODEJ ORIGINÁLNÍCH ND
PRODEJ: +420 775 225 555 | SERVIS: +420 777 666 366 | INFO@CADILLAC-PRAHA.CZ | WWW.CADILLAC-PRAHA.CZ

FUEL CONSUMPTION URBAN/EXTRA-URBAN/COMBINED (L/100 KM): 13.6-13.2/7.5-7.4/9.8-9.6; CO₂ EMISSIONS COMBINED: 233-218 G/KM (ACCORDING TO [EC] NR. 715/2007);
VEHICLES SHOWN WITH OPTIONAL EQUIPMENT. ©2016 GENERAL MOTORS. ALL RIGHTS RESERVED. CADILLAC®

YOGA^{BOOK}

NEUVĚŘITELNĚ TENKÝ

ÚŽASNĚ LEHKÝ

Notebook a tablet v jednom, kterému neodoláte. Je pouhých 9,6 mm tenký, má brilantní 10,1" IPS Full HD displej a svými skvělými vlastnostmi podpoří vaši kreativitu. Navíc je k dispozici ve dvou variantách s nejnovějším operačním systémem Windows 10 nebo Android 6.

Halo klávesnice a stylus Real Pen vám dovolí psát, dělat si poznámky, surfovat na internetu a dokonce i kreslit. Lenovo Yoga Book je optimalizován pro práci i zábavu a můžete ho používat celý den díky až 15hodinové výdrži baterie.

Procesor Intel® Atom™

Intel Inside®. Znamená lepší zážitky.

Lenovo™